Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 2006/112/ES

ze dne 28. listopadu 2006

o společném systému daně z přidané hodnoty

(Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 2006/138/ES ze dne 19. prosince 2006	L 384	92	29.12.2006
►**M2**	Směrnice Rady 2007/75/ES ze dne 20. prosince 2007	L 346	13	29.12.2007
►**M3**	Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008	L 44	11	20.2.2008
►**M4**	Směrnice Rady 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008	L 14	7	20.1.2009

Opravena:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 335, 20.12.2007, s. 60 (2006/112/ES)

▼B

SMĚRNICE RADY 2006/112/ES

ze dne 28. listopadu 2006

o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně [1] byla několikrát podstatně změněna. Jelikož uvedená směrnice má být znovu změněna, měla by být z důvodů přehlednosti a srozumitelnosti přepracována.

(2) Do přepracovaného znění by měla být začleněna všechna dosud použitelná ustanovení směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu [2]. Uvedená směrnice by proto měla být zrušena.

(3) Aby se zajistilo, že ustanovení budou uspořádána jasným a racionálním způsobem v souladu se zásadou zdokonalení právní úpravy, je vhodné přepracovat strukturu a znění uvedené směrnice, přestože toto přepracování v zásadě nepřinese žádné věcné změny ve stávajících právních předpisech. S přepracováním je však nevyhnutelně spojeno několik málo věcných změn, které by nicméně měly být provedeny. Případy provedení takových změn jsou uvedeny úplným výčtem v ustanoveních upravujících provedení směrnice ve vnitrostátním právu a její vstup v platnost.

(4) Dosažení cíle vytvoření vnitřního trhu předpokládá, že v členských státech jsou uplatňovány právní předpisy o daních z obratu, které nenarušují podmínky hospodářské soutěže ani nebrání volnému pohybu zboží a služeb. Je proto nezbytné dosáhnout takové harmonizace právních předpisů týkajících se daní z obratu pomocí systému daně z přidané hodnoty (DPH), která co nejvíce vyloučí faktory, jež mohou narušovat podmínky hospodářské soutěže jak na úrovni členských států, tak na úrovni Společenství.

(5) Systém DPH dosahuje největší jednoduchosti a neutrality, je-li daň vybírána co nejvšeobecněji a pokud její oblast působnosti pokrývá všechny stupně výroby a distribuce, jakož i poskytování služeb. Je proto v zájmu vnitřního trhu a členských států přijmout společný systém, který se vztahuje rovněž na maloobchod.

---

[1] ►C1 Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/98/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 129). ◄

[2] ►C1 Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1301/67. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 77/388/EHS. ◄

▼B

(6) Je třeba postupovat krok po kroku, protože harmonizace daní z obratu obnáší v členských státech změny daňové struktury a citelné důsledky v rozpočtové, hospodářské a sociální oblasti.

(7) Společný systém DPH by měl, přestože sazby a osvobození od daně nejsou zcela harmonizovány, vést k neutralitě v hospodářské soutěži v tom smyslu, že obdobné zboží a služby na území každého členského státu nesou stejné daňové zatížení bez ohledu na délku výrobního a distribučního řetězce.

(8) Podle rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství [1] má být rozpočet Evropské unie, aniž jsou dotčeny jiné příjmy, plně financován vlastními zdroji Společenství. Tyto zdroje mají zahrnovat i zdroje vycházející z DPH a získané uplatněním společné sazby daně na vyměřovací základ určený jednotným způsobem podle pravidel Společenství.

(9) Je nezbytně nutné stanovit přechodné období, aby mohly být postupně přizpůsobeny vnitrostátní právní předpisy v určitých oborech.

(10) Během tohoto přechodného období by měla být plnění uskutečňovaná uvnitř Společenství osobami povinnými k dani neosvobozenými od uplatňování daně zdaňována v členském státě určení za použití sazeb a podmínek stanovených tímto členským státem.

(11) Nabytí určitých hodnot uvnitř Společenství osobami osvobozenými od daně nebo právnickými osobami nepovinnými k dani a určité prodeje na dálku nebo dodání nových dopravních prostředků uvnitř Společenství jednotlivcům nebo subjektům osvobozeným od uplatňování daně nebo nepovinným k dani by měla být po dobu tohoto přechodného období rovněž zdaňována v členském státě určení za použití sazeb a podmínek jím stanovených, pokud by tato plnění při neexistenci zvláštních ustanovení mohla vyvolat významná narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy.

(12) Z důvodů spojených s jejich zeměpisnou, hospodářskou a sociální situací by některá území měla být z oblasti působnosti této směrnice vyloučena.

(13) K zaručení větší neutrality daně by měl být pojem „osoba povinná k dani“ vymezen tak, aby do něj mohly členské státy zahrnout i osoby, jež poskytují plnění příležitostně.

(14) Pojem „zdanitelné plnění“ může vyvolat obtíže, zejména co se týče plnění považovaných za zdanitelná plnění. Tyto pojmy musí být proto upřesněny.

(15) K usnadnění obchodu uvnitř Společenství v oblasti prací na movitém hmotném majetku je třeba stanovit způsob zdaňování těchto plnění, jestliže jsou uskutečněna pro příjemce identifikovaného pro účely DPH v členském státě jiném, než ve kterém jsou skutečně uskutečněna.

(16) Přeprava zboží uskutečněná na území členského státu by se měla považovat za přepravu uvnitř Společenství, pokud je přímo spojena s přepravou uskutečněnou mezi členskými státy, za účelem zjednodušení nejen zásad a způsobů zdanění těchto vnitrostátních přepravních služeb, ale rovněž pravidel vztahujících se na vedlejší služby k nim a služby poskytnuté zprostředkovateli, kteří se účastní poskytování těchto služeb.

(17) Určení místa, kde dochází ke zdanitelnému plnění, může být předmětem sporů o příslušnost mezi členskými státy, zejména co se týče dodání zboží k montáži nebo poskytnutí služby. Ačkoliv by místem, kde dochází k poskytnutí služby, mělo

[1] Úř. věst. L 253, 7.10.2000, s. 42.

▼B

v zásadě být místo, kde má poskytovatel služby sídlo své ekonomické činnosti, mělo by být toto místo definováno tak, že se nachází v členském státě příjemce, zejména v případě určitých služeb poskytovaných mezi osobami povinnými k dani, kde jsou náklady služby zahrnuty v ceně zboží.

(18) Je třeba upřesnit definici místa určitých zdanitelných plnění uskutečněných na palubě lodí či letadel nebo ve vlacích přepravujících cestující uvnitř Společenství.

(19) Elektřina a plyn se pro účely DPH považují za zboží. Je však obzvláště obtížné určit místo jejich dodání. Aby se zabránilo dvojímu zdanění nebo naopak nezdanění a aby se vytvořil skutečný vnitřní trh s plynem a elektřinou bez překážek souvisejících s režimem DPH, mělo by místem dodání u plynu dodávaného prostřednictvím distribuční soustavy zemního plynu a místem dodání u elektřiny předtím, než zboží dosáhne konečné fáze spotřeby, být místo, kde má pořizovatel sídlo své ekonomické činnosti. Dodání elektřiny a plynu by v konečné fázi, tedy od obchodníků a distributorů konečnému spotřebiteli, mělo být zdaněno v místě, kde pořizovatel zboží skutečně využívá a spotřebovává.

(20) Uplatnění obecného pravidla, podle něhož je poskytnutí služby zdaňováno v členském státě, v němž je poskytovatel usazen, na nájem movitého hmotného majetku může vést k podstatnému narušení hospodářské soutěže v případě, kdy jsou pronajímatel a nájemce usazeni v různých členských státech a daňové sazby těchto států se liší. Je proto třeba stanovit, že místem poskytnutí služby je místo, kde má nájemce sídlo své hospodářské činnosti nebo kde má stálou provozovnu, pro kterou byla služba poskytnuta, nebo pokud takové místo neexistuje, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

(21) Nicméně v souvislosti s nájmem dopravních prostředků by mělo být obecné pravidlo z důvodů kontroly přísně uplatňováno a za místo poskytnutí této služby by se mělo považovat místo, kde je usazen poskytovatel.

(22) Je třeba zdanit veškeré telekomunikační služby spotřebovávané uvnitř Společenství, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže v této oblasti. Telekomunikační služby poskytnuté osobám povinným k dani usazeným ve Společenství nebo příjemcům usazeným v třetích zemích by proto měly být v zásadě zdaněny v místě, kde je usazen příjemce. Aby však zajistily jednotné zdanění telekomunikačních služeb poskytovaných osobami povinnými k dani usazenými na třetích územích nebo v třetích zemích osobám nepovinným k dani usazeným ve Společenství a skutečně užívaných a využívaných ve Společenství, měly by členské státy stanovit, že místo poskytnutí služby je uvnitř Společenství.

(23) Rovněž aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže, měly by být služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby, které jsou poskytnuty ze třetích území nebo ze třetích zemí osobám usazeným ve Společenství nebo ze Společenství příjemcům usazeným na třetích územích nebo v třetích zemích, zdaňovány v místě, kde je usazen příjemce.

(24) Pojmy „uskutečnění zdanitelného plnění“ a „daňová povinnost“ by měly být harmonizovány, má-li zavedení a jakákoli následná změna společného systému DPH nabýt účinku zároveň ve všech členských státech.

(25) Základ daně by měl být harmonizován, aby uplatnění DPH na zdanitelná plnění vedlo k srovnatelným výsledkům ve všech členských státech.

(26) V zájmu zabránění daňové ztrátě v důsledku uplatnění statusu propojených osob s cílem získat daňová zvýhodnění by za určí-

▼B

tých omezených okolností měly mít členské státy možnost zasáhnout, pokud jde o základ daně u dodání zboží nebo poskytnutí služby a pořízení zboží uvnitř Společenství.

(27) Za účelem boje proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem by členské státy měly mít možnost zahrnout do základu daně plnění, které zahrnuje zpracování investičního zlata poskytnutého příjemcem, také hodnotu tohoto investičního zlata, pokud zlato v důsledku zpracování status investičního zlata ztrácí. Členským státům by měl být ponechán určitý prostor pro uvážení při uplatňování těchto opatření.

(28) Má-li se zabránit narušení hospodářské soutěže, vyžaduje zrušení daňových kontrol na hranicích nejen jednotný základ daně, ale i určitý počet sazeb a dostatečné sblížení jejich úrovní mezi členskými státy.

(29) Základní sazba DPH platná v jednotlivých členských státech společně s mechanismem přechodného režimu zajišťuje, že tento režim funguje na přijatelné úrovni. Aby se zabránilo tomu, že odchylky od základních sazeb DPH uplatňované členskými státy povedou ke strukturálním nerovnováhám ve Společenství a k narušení hospodářské soutěže v některých oborech hospodářské činnosti, měla by být stanovena minimální základní sazba na úrovni 15 %, jež by podléhala přezkumu.

(30) Pro zachování neutrality daně by sazby uplatňované členskými státy měly obecně umožňovat odpočet DPH uplatněné na předchozím stupni.

(31) Během přechodného období by měly být umožněny některé odchylky ohledně počtu a úrovně sazeb.

(32) Pro lepší porozumění dopadům snížených sazeb je třeba, aby Komise vypracovala hodnotící zprávu o dopadu snížených sazeb uplatňovaných na místně poskytované služby, zejména z hlediska vytváření pracovních míst, hospodářského růstu a řádného fungování vnitřního trhu.

(33) Za účelem řešení problému nezaměstnanosti by se měla dát členským státům, které si to přejí, možnost vyzkoušet zavedení úlevy ze sazby DPH pro služby s vysokým podílem lidské práce a zkoumat dopad tohoto opatření na vytváření pracovních míst. Tato úleva pravděpodobně také sníží motivaci dotčených podniků zapojit se do šedé ekonomiky nebo v ní zůstat.

(34) Toto snížení sazby DPH však s sebou nese riziko pro řádné fungování vnitřního trhu a pro daňovou neutralitu. Proto je třeba stanovit postup pro udělování povolení na dobu, která je pevně stanovena, avšak zároveň dostatečně dlouhá k tomu, aby bylo možné posoudit dopad snížených sazeb uplatňovaných na místně poskytované služby, a také úzce vymezit oblast působnosti takového opatření, aby zůstalo ověřitelné a omezené.

(35) Měl by být sestaven společný seznam osvobození od daně, aby mohly být vlastní zdroje Společenství vybírány jednotným způsobem ve všech členských státech.

(36) Ve prospěch jak osob povinných odvést daň, tak příslušných správních orgánů by způsoby uplatňování DPH na určitá dodání výrobků podléhajících spotřební dani a jejich pořízení uvnitř Společenství měly být uvedeny v soulad s postupy a povinnostmi týkajícími se hlášení o pohybu takových výrobků do jiného členského státu, jak stanoví směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani ([1]).

([1]) Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/106/ES (Úř. věst. L 359, 4.12.2004, s. 30).

▼B

(37) Dodání plynu prostřednictvím distribuční soustavy zemního plynu a dodání elektřiny se zdaňují v místě pořizovatele. Dovoz těchto produktů by proto měl být osvobozen od DPH, aby se zabránilo dvojímu zdanění.

(38) Je nezbytné přijmout zjednodušující opatření, jež zaručí rovné zacházení ve všech členských státech pro zdanitelná plnění na domácím trhu spojená s obchodem se zbožím uvnitř Společenství, uskutečněná během přechodného období osobami povinnými k dani neusazenými na území členského státu, v němž se pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečňuje, včetně řetězových plnění. Za tímto účelem je třeba harmonizovat předpisy týkající se režimu zdanění a osob povinných odvést daň, jež má být odvedena za tato plnění. Je však nezbytné v zásadě vyloučit z takových režimů zboží, které je určeno k dodání na maloobchodním stupni.

(39) Režim odpočtu daně by měl být harmonizován do té míry, v jaké má dopad na skutečnou úroveň výběru daně a v jaké je třeba, aby výše odpočtu daně byla vypočítávána ve všech členských státech obdobným způsobem.

(40) Režim, jenž v případě investičního majetku umožňuje opravu odpočtů po dobu jeho životnosti v závislosti na jeho skutečném využívání, by měl být rovněž použitelný pro některé služby, jež mají povahu srovnatelnou s investičním majetkem.

(41) Je vhodné blíže určit osoby povinné odvést daň, zejména co se týče některých služeb poskytnutých osobou, která není usazena v členském státě, v němž má být DPH odvedena.

(42) Členské státy by měly mít v určitých případech možnost určit za osobu povinnou odvést daň pořizovatele zboží nebo příjemce služby. To by mělo členským státům napomoci zjednodušit pravidla a zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem v určitých odvětvích a pro určité druhy plnění.

(43) Členské státy by neměly být nijak omezovány, pokud jde o označení osoby povinné odvést daň při dovozu.

(44) Členské státy by měly mít možnost stanovit, že za odvod DPH ručí společně a nerozdílně jiná osoba než osoba povinná odvést daň.

(45) Povinnosti osob povinných k dani by měly být co nejvíce harmonizovány, aby byl zaručen rovnocenný způsob výběru DPH ve všech členských státech.

(46) Použití elektronické fakturace musí umožnit správcům daně výkon jejich kontrolních činností. Pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu je proto vhodné vypracovat na úrovni Společenství harmonizovaný seznam údajů, které musí být povinně uváděny na fakturách, a zavést řadu společných opatření upravujících elektronickou fakturaci, elektronické uchovávání faktur, vystavování faktur pořizovatelem nebo příjemcem a zadávání fakturačních operací subdodavatelům.

(47) Členské státy by s výhradou jimi stanovených podmínek měly umožnit podávání některých hlášení a přiznání elektronickými prostředky a moci to i vyžadovat.

(48) Nezbytná snaha o ulehčení administrativních a statistických formalit pro podniky, zejména malé a střední, by neměla být na úkor provádění účinných kontrolních opatření ani potřeby zachovat kvalitu statistických nástrojů Společenství z hospodářských i daňových důvodů.

(49) Členské státy by měly mít možnost nadále uplatňovat své zvláštní režimy pro malé podniky v souladu se společnými ustanoveními a s výhledem užší harmonizace.

▼B

(50) Členské státy by neměly být omezovány v uplatňování zvláštního režimu zahrnujícího paušální vyrovnání pro DPH na vstupu pro zemědělce, na něž se nevztahuje běžný režim DPH. Měly by se stanovit základní zásady tohoto zvláštního režimu a přijmout společný způsob výpočtu přidané hodnoty vytvořené těmito zemědělci pro účely výběru vlastních zdrojů.

(51) Je vhodné přijmout daňový režim Společenství vztahující se na použité zboží, umělecká díla, starožitnosti a sběratelské předměty s cílem zabránit dvojímu zdanění a narušení hospodářské soutěže mezi osobami povinnými k dani.

(52) Použití běžného režimu DPH na zlato představuje závažnou překážku jeho použití k finančnímu investování, a ospravedlňuje proto použití zvláštního režimu zdanění, rovněž za účelem posílení mezinárodní konkurenceschopnosti trhu Společenství se zlatem.

(53) Dodání investičního zlata je svou povahou obdobné jiným finančním investicím, které jsou osvobozeny od DPH. Osvobození od daně se proto jeví nejvhodnějším daňovým režimem pro dodání investičního zlata.

(54) Do definice pojmu „investiční zlato“ je třeba zahrnout zlaté mince, jejichž hodnota vyjadřuje především cenu zlata, které obsahují. Z důvodů průhlednosti a právní jistoty by měl být každoročně sestavován seznam mincí, na které se vztahuje režim použitelný pro investiční zlato, čímž se poskytnou záruky pro obchodníky s těmito mincemi. Tímto seznamem by nemělo být dotčeno osvobození od daně v případě mincí, které na něm nejsou uvedeny, ale které splňují kritéria stanovená touto směrnicí.

(55) Aby se zamezilo daňovým únikům a současně ulehčily finanční náklady související s dodáním zlata, jehož ryzost je vyšší než určitý stupeň, je odůvodněné umožnit členským státům, aby určily jako osobu povinnou odvést daň kupujícího.

(56) K usnadnění plnění daňových povinností poskytovatelů elektronicky poskytovaných služeb, kteří nejsou usazeni ani nemají povinnost být identifikováni pro účely DPH uvnitř Společenství, by měl být zaveden zvláštní režim. Tento režim by měl umožnit každému provozovateli, který poskytuje takové služby elektronickými prostředky osobám nepovinným k dani uvnitř Společenství, rozhodnout se pro identifikaci v jednom členském státě, pokud není jinak identifikován pro účely DPH uvnitř Společenství.

(57) Je vhodné, aby ustanovení týkající se služeb rozhlasového a televizního vysílání a některých elektronicky poskytovaných služeb byla zavedena pouze dočasně a aby byla v krátké době na základě zkušeností přezkoumána.

(58) Je nezbytné podpořit koordinované uplatňování ustanovení této směrnice, a za tím účelem je nezbytné zřídit Poradní výbor pro daň z přidané hodnoty, který umožní členským státům a Komisi úzce spolupracovat v této oblasti.

(59) Členské státy by měly mít možnost, s určitými omezeními a za určitých podmínek, přijímat nebo nadále uplatňovat zvláštní opatření odchylující se od této směrnice, jejichž cílem je zjednodušit výběr daně nebo zamezit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

(60) Aby se zabránilo tomu, že členský stát bude ponechán v nejistotě v souvislosti s tím, jak hodlá Komise naložit s jeho žádostí o povolení odchylky, měla by být stanovena lhůta, v níž musí Komise Radě předložit buď návrh na povolení odchylky, nebo sdělení obsahující její námitky.

▼B

(61) Je nutné zajistit jednotné uplatňování systému DPH. K dosažení tohoto cíle je třeba přijmout prováděcí opatření.

(62) Tato opatření by se měla týkat zejména problému dvojího zdanění u přeshraničních plnění, které může vzniknout v důsledku toho, že jednotlivé členské státy neuplatňují jednotně pravidla upravující místo zdanitelného plnění.

(63) Přestože by oblast působnosti prováděcích opatření byla omezená, budou mít tato opatření rozpočtové dopady, které by mohly být pro jeden nebo více členských států nezanedbatelné. Dopad na rozpočty členských států odůvodňuje, aby si právo vykonávat prováděcí pravomoci vyhradila Rada.

(64) Vzhledem k omezené oblasti působnosti těchto prováděcích opatření by je Rada měla přijímat na návrh Komise jednomyslně.

(65) Jelikož cílů této směrnice nemůže být z výše uvedených důvodů uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(66) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezit na ustanovení, která přinášejí věcnou změnu oproti předchozím směrnicím. Povinnost provést ve vnitrostátním právu ustanovení, která zůstávají beze změny, vyplývá z předchozích směrnic.

(67) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinností členských států, pokud jde o lhůty pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu uvedené v části B přílohy XI,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

OBSAH

HLAVA I - ÚČEL A OBLAST PŮSOBNOSTI

HLAVA II - ÚZEMNÍ PŮSOBNOST

HLAVA III - OSOBY POVINNÉ K DANI

HLAVA IV - ZDANITELNÁ PLNĚNÍ

Kapitola 1 - Dodání zboží

Kapitola 2 - Pořízení zboží uvnitř Společenství

Kapitola 3 - Poskytnutí služby

Kapitola 4 - Dovoz zboží

HLAVA V - MÍSTO ZDANITELNÉHO PLNĚNÍ

Kapitola 1 - Místo dodání zboží

Oddíl 1 - Dodání zboží bez přepravy

Oddíl 2 - Dodání zboží s přepravou

Oddíl 3 - Dodání zboží na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku

Oddíl 4 - Dodáni zboží prostřednictvím distribučních soustav

Kapitola 2 - Místo pořízení zboží uvnitř Společenství

Kapitola 3 - Místo poskytnutí služby

▼B

Oddíl 1 - Obecné pravidlo

Oddíl 2 - Zvláštní ustanovení

Pododdíl 1 - Poskytnutí služby zprostředkovatelem

Pododdíl 2 - Poskytnutí služby související s nemovitostí

Pododdíl 3 - Poskytnutí přepravní služby

Pododdíl 4 - Poskytnutí kulturních a podobných služeb, vedlejších přepravních služeb nebo služeb vahuztahících se k movitému hmotnému majetku

Pododdíl 5 - Poskytnutí různých služeb

Pododdíl 6 - Kritérium skutečného použití a využití

Kapitola 4 - Místo dovozu zboží

HLAVA VI - USKUTEČNĚNÍ ZDANITELNÉHO PLNĚNÍ A VZNIK DAŇOVÉ POVINNOSTI

Kapitola 1 - Obecná ustanovení

Kapitola 2 - Dodání zboží a poskytnutí služby

Kapitola 3 - Pořízení zboží uvnitř Společenství

Kapitola 4 - Dovoz zboží

HLAVA VII - ZÁKLAD DANĚ

Kapitola 1 - Definice

Kapitola 2 - Dodání zboží a poskytnutí služby

Kapitola 3 - Pořízení zboží uvnitř Společenství

Kapitola 4 - Dovoz zboží

KAPITOLA 5 - RŮZNÁ USTANOVENÍ

HLAVA VIII - SAZBY

Kapitola 1 - Uplatnění sazeb

Kapitola 2 - Struktura a výše sazeb

Oddíl 1 - Základní sazba

Oddíl 2 - Snížené sazby

Oddíl 3 - Zvláštní ustanovení

Kapitola 3 - Dočasná ustanovení pro některé služby s vysokým podílem lidské práce

Kapitola 4 - Zvláštní ustanovení použitelná do zavedení konečného režimu

Kapitola 5 - Dočasná ustanovení

HLAVA IX - OSVOBOZENÍ OD DANĚ

Kapitola 1 - Obecné ustanovení

Kapitola 2 - Osvobození některých činností od daně ve veřejném zájmu

Kapitola 3 - Ostatní případy osvobození od daně

Kapitola 4 - Osvobození od daně vztahující se na plnění uvnitř

▼B

	Společenství
Oddíl 1 -	Osvobození od daně vztahující se na dodání zboží
Oddíl 2 -	Osvobození od daně vztahující se na pořízení zboží uvnitř Společenství
Oddíl 3 -	Osvobození od daně vztahující se na poskytnutí některých přepravních služeb
Kapitola 5 -	Osvobození od daně při dovozu
Kapitola 6 -	Osvobození od daně při vývozu
Kapitola 7	Osvobození od daně vztahující se na mezinárodní přepravu
Kapitola 8 -	Osvobození od daně vztahující se na některá plnění považovaná za vývoz
Kapitola 9 -	Osvobození od daně vztahující se na služby poskytnuté zprostředkovatelem
Kapitola 10 -	Osvobození od daně vztahující se na plnění související s mezinárodním obchodem
Oddíl 1 -	Celní sklady, jiné než celní sklady a podobné režimy
Oddíl 2 -	Plnění osvobozená od daně za účelem vývozu nebo v rámci obchodu mezi členskými státy
Oddíl 3 -	Společné ustanovení k oddílům 1 a 2
HLAVA X -	ODPOČET DANĚ
Kapitola 1 -	Vznik a rozsah nároku na odpočet daně
Kapitola 2 -	Poměrný odpočet daně
Kapitola 3 -	Omezení nároku na odpočet daně
Kapitola 4 -	Pravidla pro uplatnění nároku na odpočet daně
Kapitola 5 -	Oprava odpočtů daně
HLAVA XI -	POVINNOSTI OSOB POVINNÝCH K DANI A NĚKTERÝCH OSOB NEPOVINNÝCH K DANI
Kapitola 1 -	Platební povinnost
Oddíl 1 -	Osoby povinné odvést daň správci daně
Oddíl 2 -	Způsoby platby
Kapitola 2 -	Identifikace
Kapitola 3 -	Fakturace

▼C1

Oddíl 1 -	Definice

▼B

Oddíl 2 -	Pojem faktury
Oddíl 3 -	Vystavování faktur
Oddíl 4 -	Obsah faktur
Oddíl 5 -	Předání faktur elektronickými prostředky
Oddíl 6 -	Zjednodušující opatření

▼B

Kapitola 4 -	Účetnictví
Oddíl 1	Definice
Oddíl 2 -	Obecné povinnosti
Oddíl 3 -	Konkrétní povinnosti týkající se uchovávání všech faktur
Oddíl 4 -	Právo na přístup k fakturám uchovávaným elektronickými prostředky v jiném členském státě
Kapitola 5 -	Přiznání k DPH
Kapitola 6 -	Souhrnná hlášení
Kapitola 7 -	Různá ustanovení
Kapitola 8 -	Povinnosti týkající se některého dovozu a vývozu
Oddíl 1	Dovoz
Oddíl 2	Vývoz
HLAVA XII -	ZVLÁŠTNÍ REŽIMY
Kapitola 1 -	Zvláštní režim pro malé podniky
Oddíl 1 -	Zjednodušené postupy vyměřování a výběru daně
Oddíl 2 -	Osvobození od daně nebo odstupňovaná daňová úleva
Oddíl 3 -	Podávání zpráv a přezkum
Kapitola 2 -	Společný režim daňového paušálu pro zemědělce
Kapitola 3 -	Zvláštní režim pro cestovní kanceláře
Kapitola 4 -	Zvláštní režim pro použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti
Oddíl 1 -	Definice 110
Oddíl 2 -	Zvláštní režim pro obchodníky povinné k dani
Pododdíl 1 -	Režim ziskové přirážky
Pododdíl 2 -	Přechodný režim pro použité dopravní prostředky
Oddíl 3 -	Zvláštní režim pro prodej veřejnou dražbou
Oddíl 4 –	Opatření za účelem zabránění narušení hospodářské soutěže a boje proti daňovým únikům
Kapitola 5 –	Zvláštní režim pro investiční zlato
Oddíl 1 –	Obecná ustanovení
Oddíl 2 –	Osvobození od daně
Oddíl 3 –	Volba zdanění
Oddíl 4 –	Plnění na vázaném trhu zlata
Oddíl 5 –	Zvláštní práva a povinnosti obchodníků s investičním zlatem
Kapitola 6 –	Zvláštní režim pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují elektronické služby osobám nepovinným k dani
Oddíl 1 –	Obecná ustanovení

▼B

Oddíl 2 – Zvláštní režim pro elektronicky poskytované služby

HLAVA XIII – ODCHYLKY

Kapitola 1 – Odchylky použitelné do zavedení konečného režimu

Oddíl 1 – Odchylky pro státy, které byly členy Společenství k 1. lednu 1978

Oddíl 2 – Odchylky pro státy, které přistoupily ke Společenství po 1. lednu 1978

Oddíl 3 – Společná ustanovení k oddílům 1 a 2

Kapitola 2 – Odchylky na základě povolení

Oddíl 1 – Zjednodušující opatření a opatření k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem

Oddíl 2 – Mezinárodní dohody

HLAVA XIV – RŮZNÁ USTANOVENÍ

Kapitola 1 – Prováděcí opatření

Kapitola 2 – Výbor pro DPH

Kapitola 3 – Přepočítací koeficienty

Kapitola 4 – Jiné daně, dávky a poplatky

HLAVA XV – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Kapitola 1 – Přechodný režim zdanění obchodu mezi členskými státy

Kapitola 2 – Přechodná opatření použitelná v souvislosti s přistoupením k Evropské unii

Kapitola 3 – Provedení a vstup v platnost

▼C1

PŘÍLOHA I SEZNAM ČINNOSTÍ UVEDENÝCH V ČL. 13 ODST. 1 TŘETÍM PODODSTAVCI

▼B

PŘÍLOHA II – INFORMATIVNÍ SEZNAM ELEKTRONICKY POSKYTOVANÝCH SLUŽEB PODLE ČL. 56 ODST. 1 PÍSM. k)

PŘÍLOHA III – SEZNAM DODÁNÍ ZBOŽÍ A POSKYTNUTÍ SLUŽEB, KTERÁ MOHOU BÝT

PŘÍLOHA IV – SEZNAM SLUŽEB UVEDENÝCH V ČLÁNKU 106

PŘÍLOHA V – KATEGORIE ZBOŽÍ, KTERÉ JE PROPUŠTĚNO DO REŽIMU USKLADŇOVÁNÍ V JINÉM NEŽ CELNÍM SKLADU PODLE ČL. 160 ODST. 2

PŘÍLOHA VI – SEZNAM DODÁNÍ ZBOŽÍ A POSKYTNUTÍ SLUŽEB PODLE ČL. 199 ODST. 1 PÍSM. d)

PŘÍLOHA VII – SEZNAM ČINNOSTÍ ZEMĚDĚLSKÉ VÝROBY PODLE ČL. 295 ODST. 1 BODU 4

PŘÍLOHA VIII – INFORMATIVNÍ SEZNAM ZEMĚDĚLSKÝCH SLUŽEB PODLE ČL. 295 ODST. 1 BODU 5

PŘÍLOHA IX – UMĚLECKÁ DÍLA, SBĚRATELSKÉ PŘEDMĚTY A STAROŽITNOSTI PODLE ČL. 311 ODST. 1 BODŮ 2, 3 A 4

▼B

Část A – Umělecká díla

Část B – Sběratelské předměty

Část C – Starožitnosti

PŘÍLOHA X – SEZNAM PLNĚNÍ, NA NĚŽ SE VZTAHUJÍ ODCHYLKY UVEDENÉ V ČLÁNCÍCH 370 A 371 A ČLÁNCÍCH 375 AŽ 390

Část A – Plnění, která mohou členské státy nadále zdaňovat

Část B – Plnění, která mohou členské státy nadále osvobozovat od daně

PŘÍLOHA XI

Část A – Zrušené směrnice s postupným i změnami

Část B – Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu (podle článku 411)

PŘÍLOHA XII – SROVNÁVACÍ TABULKA

HLAVA I

ÚČEL A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

1. Tato směrnice zavádí společný systém daně z přidané hodnoty (DPH).

2. Společný systém DPH je založen na zásadě, že se na zboží a služby uplatňuje všeobecná daň ze spotřeby v přesném poměru k ceně zboží a služeb, bez ohledu na počet plnění uskutečněných ve výrobním a distribučním procesu před stupněm, ve kterém je daň uplatněna.

Každé plnění podléhá DPH vypočítané z ceny zboží nebo služby podle sazeb platných pro toto zboží nebo tuto službu po odpočtu daně, kterou byly přímo zatíženy jednotlivé nákladové prvky tvořící cenu.

Společný systém DPH se uplatňuje až do stupně maloobchodu včetně.

Článek 2

1. Předmětem DPH jsou tato plnění:

a) dodání zboží za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

b) pořízení zboží za úplatu uvnitř Společenství uskutečněné v rámci členského státu:

   i) osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, je–li prodávajícím osoba povinná k dani, která jedná jako taková a přitom nemá nárok na osvobození pro malé podniky podle článků 282 až 292, ani se na ni nevztahuje článek 33 nebo 36;

   ii) v případě nových dopravních prostředků, osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, jejíž ostatní pořízení nejsou předmětem daně podle čl. 3 odst. 1, nebo jakoukoli jinou osobou nepovinnou k dani;

   iii) v případě výrobků podléhajících spotřební dani, pokud lze spotřební daň z pořízení uvnitř Společenství podle směrnice 92/12/EHS vybírat na území členského státu, osobou povinnou

▼B

k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, jejíž ostatní pořízení nejsou předmětem daně podle čl. 3 odst. 1;

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

d) dovoz zboží.

2. a) Pro účely odst. 1 písm. b) bodu ii) se „dopravními prostředky“ rozumějí tyto dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží:

i) motorová pozemní vozidla s objemem válců větším než 48 cm^3 nebo s výkonem větším než 7,2 kW;

ii) lodě delší než 7,5 m, s výjimkou lodí užívaných k plavbě na volném moři a přepravujících cestující za úplatu nebo lodí užívaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti, jakož i lodí užívaných k poskytování záchrany nebo pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu;

iii) letadla o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi, které provozují zejména mezinárodní leteckou přepravu za úplatu.

b) Tyto dopravní prostředky se považují za „nové“, jde–li o

i) motorová pozemní vozidla, pokud se dodání uskuteční do šesti měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má vozidlo ujeto nejvýše 6 000 km;

ii) lodě, pokud se dodání uskuteční do tří měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má loď najeto nejvýše 100 hodin;

iii) letadla, pokud se dodání uskuteční do tří měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má letadlo nalétáno nejvýše 40 hodin.

c) Členské státy stanoví podmínky, za nichž lze skutečnosti podle písmene b) považovat za prokázané.

3. Za „výrobky podléhající spotřební dani“ se považují energetické výrobky, alkohol a alkoholické nápoje a zpracovaný tabák, vymezené platnými právními předpisy Společenství, avšak nepovažují se za ně plyn dodávaný prostřednictvím distribuční soustavy zemního plynu ani elektřina.

Článek 3

1. Odchylně od čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu i) nejsou předmětem DPH tato plnění:

a) pořízení zboží uvnitř Společenství osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, jehož dodání by v rámci členského státu bylo osvobozeno od daně podle článků 148 a 151;

b) pořízení zboží uvnitř Společenství jiné než pořízení podle písmene a) a článku 4 a jiné než pořízení nových dopravních prostředků nebo výrobků podléhajících spotřební dani, uskutečněné osobou povinnou k dani pro účely jejího zemědělského, lesnického nebo rybářského podniku, na který se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo osobou povinnou k dani, která uskutečňuje pouze dodání zboží nebo poskytnutí služeb, u nichž daň není odpočitatelná, anebo právnickou osobou nepovinnou k dani.

2. Ustanovení odst. 1 písm. b) se použije jen v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

▼B

a) celková hodnota zboží pořízeného uvnitř Společenství nepřesáhne v běžném kalendářním roce prahovou hodnotu, kterou stanoví členské státy a která nesmí být nižší než 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně;

b) celková hodnota zboží pořízeného uvnitř Společenství nepřesáhla v předchozím kalendářním roce prahovou hodnotu stanovenou v písmenu a).

Prahová hodnota, která slouží jako referenční hodnota, sestává z celkové hodnoty zboží podle odst. 1 písm. b) pořízeného uvnitř Společenství, bez DPH, splatné nebo odvedené v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

3. Členské státy poskytnou osobám povinným k dani a právnickým osobám nepovinným k dani, jež splňují podmínky odst. 1 písm. b), možnost rozhodnout se pro obecný režim stanovený v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu i).

Členské státy stanoví prováděcí pravidla pro výkon volby podle prvního pododstavce, která se bude v každém případě vztahovat na období nejméně dvou kalendářních let.

Článek 4

Vedle plnění uvedených v článku 3 nejsou předmětem DPH tato plnění:

a) pořízení použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou definovány v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, uvnitř Společenství, je–li prodávající obchodníkem povinným k dani, který jedná jako takový, a bylo–li pořízené zboží předmětem DPH v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží v souladu se zvláštním režimem zdanění ziskové přirážky podle článků 312 až 325;

b) pořízení použitých dopravních prostředků, jak jsou definovány v čl. 327 odst. 3, uvnitř Společenství, je–li prodávající obchodníkem povinným k dani, který jedná jako takový, a byly–li pořízené dopravní prostředky předmětem DPH v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy těchto dopravních prostředků v souladu s přechodným režimem pro použité dopravní prostředky;

c) pořízení použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou definovány v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, uvnitř Společenství, je–li prodávající organizátorem prodejů veřejnou dražbou, který jedná jako takový, a bylo–li pořízené zboží předmětem DPH v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží v souladu se zvláštním režimem pro prodej veřejnou dražbou.

HLAVA II

ÚZEMNÍ PŮSOBNOST

Článek 5

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „Společenstvím“ a „územím Společenství“ souhrn území členských států, jak jsou vymezena v bodě 2;

2) „členským státem“ a „územím členského státu“ území každého členského státu Společenství, na které se podle svého článku 299 vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství, s výjimkou území uvedeného nebo uvedených v článku 6 této směrnice;

3) „třetími územími“ území uvedená v článku 6;

▼B

4) „třetí zemí“ každý stát nebo každé území, na které se nevztahuje Smlouva.

Článek 6

1. Tato směrnice se nevztahuje na tato území, která jsou součástí celního území Společenství:

a) hora Athos,

b) Kanárské ostrovy,

c) francouzské zámořské departementy,

d) Ålandy,

e) Normanské ostrovy.

2. Tato směrnice se nevztahuje na tato území, která nejsou součástí celního území Společenství:

a) ostrov Helgoland,

b) území Büsingen,

c) Ceuta,

d) Melilla,

e) Livigno,

f) Campione d'Italia,

g) italské vody jezera Lugano.

Článek 7

1. S ohledem na úmluvy a smlouvy uzavřené s Francií, se Spojeným královstvím a s Kyprem se Monacké knížectví, ostrov Man a výsostné oblasti Spojeného království v Akrotiri a Dhekelii nepovažují pro účely této směrnice za třetí země.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby plnění pocházející z Monackého knížectví nebo pro ně určená byla považována za plnění pocházející z Francie nebo pro ni určená, aby plnění pocházející z ostrova Man nebo pro něj určená byla považována za plnění pocházející ze Spojeného království nebo pro ně určená a aby plnění pocházející z výsostných oblastí Spojeného království v Akrotiri a Dhekelii nebo pro ně určená byla považována za plnění pocházející z Kypru nebo pro něj určená.

Článek 8

Dospěje–li Komise k závěru, že články 6 a 7 nejsou nadále odůvodněné, zejména s ohledem na neutralitu hospodářské soutěže nebo vlastní zdroje, předloží v tomto smyslu vhodné návrhy Radě.

HLAVA III

OSOBY POVINNÉ K DANI

Článek 9

1. „Osobou povinnou k dani“ se rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

▼B

„Ekonomickou činností“ se rozumí veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.

2. Kromě osob uvedených v odstavci 1 se za osobu povinnou k dani považuje každá osoba, která příležitostně dodá nový dopravní prostředek, jenž je odeslán nebo přepraven pořizovateli prodejcem nebo samotným pořizovatelem nebo na účet prodejce nebo pořizovatele mimo území členského státu, avšak na území Společenství.

Článek 10

Podmínka, aby byla ekonomická činnost vykonávána „samostatně“, jak stanoveno v čl. 9 odst. 1, vylučuje ze systému DPH zaměstnance a další osoby, váže–li je k zaměstnavateli pracovní smlouva nebo jiný právní svazek, který zakládá vztah zaměstnavatele a zaměstnance v oblasti pracovních podmínek a odměňování zaměstnance a odpovědnosti zaměstnavatele.

Článek 11

Po konzultaci s Poradním výborem pro daň z přidané hodnoty (dále jen „výbor pro DPH“) může každý členský stát považovat za jedinou osobu povinnou k dani osoby, které jsou usazeny na území tohoto členského státu a které jsou sice právně nezávislé, avšak navzájem jsou úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami.

Členský stát, který využije možnost stanovenou v prvním pododstavci, může přijmout veškerá opatření potřebná k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem na základě využití tohoto ustanovení.

Článek 12

1. Členské státy mohou za osobu povinnou k dani považovat každého, kdo příležitostně uskuteční plnění spočívající v některé z činností uvedených v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci, zejména pak některé z těchto plnění:

a) dodání budovy nebo její části před jejím prvním obydlením a pozemku k ní přiléhajícího;

b) dodání stavebního pozemku.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) se „budovou“ rozumí jakákoliv stavba pevně spojená se zemí.

Členské státy mohou stanovit pravidla pro použití kritéria podle odst. 1 písm. a) na přestavbu budov a mohou vymezit pojem „pozemek k ní přiléhající“.

Členské státy mohou uplatnit jiná kritéria než první obydlení, jako například dobu uplynulou ode dne dokončení budovy do dne prvního dodání nebo dobu uplynulou ode dne prvního obydlení do dne následujícího dodání, pokud tyto doby nepřekračují v prvním případě dobu pěti let a v druhém dobu dvou let.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) se „stavebním pozemkem“ rozumí jakýkoliv neupravený nebo upravený pozemek, který jako stavební pozemek vymezují členské státy.

▼B

Článek 13

1. Státy, kraje, obce a jiné veřejnoprávní subjekty se nepovažují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné moci, a to i tehdy, vybírají–li v souvislosti s těmito činnostmi nebo plněními poplatky, příspěvky či platby.

Uskutečňují–li takové činnosti nebo plnění, považují se však za osoby povinné k dani v souvislosti s těmito činnostmi či plněními, pokud by zacházení s nimi jako s osobami nepovinnými k dani vedlo k výraznému narušení hospodářské soutěže.

Veřejnoprávní subjekty se vždy považují za osoby povinné k dani, pokud uskutečňují činnosti uvedené v příloze I, nejsou–li tyto činnosti uskutečňovány v zanedbatelné míře.

2. Členské státy mohou činnosti veřejnoprávních subjektů, které jsou osvobozeny od daně podle článků 132, 135, 136, 371 a 374 až 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a článků 380 až 390, považovat za činnosti, které tyto subjekty vykonávají jako orgány veřejné moci.

HLAVA IV

ZDANITELNÁ PLNĚNÍ

KAPITOLA 1

Dodání zboží

Článek 14

1. „Dodáním zboží“ se rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.

2. Kromě plnění podle odstavce 1 se za dodání zboží považují tato plnění:

a) převod vlastnického práva k majetku za platbu odškodného na základě příkazu vydaného orgánem veřejné moci nebo jeho jménem nebo vyplývající ze zákona;

b) skutečné předání zboží na základě smlouvy o nájmu zboží na dobu určitou nebo o prodeji zboží s odložením platby, v níž je stanoveno, že za obvyklých okolností bude vlastnické právo převedeno nejpozději k okamžiku zaplacení poslední splátky;

c) převod zboží na základě smlouvy, podle níž se vyplácí provize z koupě nebo prodeje.

3. Členské státy mohou považovat za dodání zboží předání určitých stavebních prací.

Článek 15

1. Elektřina, plyn, teplo, chlazení a podobné se považují za hmotný majetek.

2. Členské státy mohou za hmotný majetek pokládat

a) určitá práva k nemovitostem;

b) věcná práva, která poskytují držiteli užívací právo k nemovitosti;

c) akcie nebo podíly rovnocenné akciím, které držiteli poskytují právně nebo fakticky vlastnické právo nebo právo držby nemovitosti či její části.

▼B

Článek 16

Použije–li osoba povinná k dani zboží, které tvoří součást jejího obchodního majetku, pro svou soukromou potřebu nebo pro potřebu svých zaměstnanců, přenechá–li toto zboží bez úplaty, popřípadě obecněji řečeno použije–li takové zboží k jiným účelům než pro účely svého podnikání, považuje se takové použití za dodání zboží za úplatu, pokud byla daň z dotyčného zboží nebo jeho části plně nebo zčásti odpočitatelná.

Je–li však zboží použito jako vzorky nebo jako dárky malé hodnoty pro účely podnikání, nepovažuje se to za dodání zboží za úplatu.

Článek 17

1. Za dodání zboží za úplatu se považuje přemístění zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, touto osobou do jiného členského státu.

„Přemístěním do jiného členského státu“ se rozumí každé odeslání nebo přeprava movitého hmotného majetku osobou povinnou k dani nebo na její účet mimo území členského státu, v němž se majetek nachází, avšak uvnitř Společenství, pro účely jejího podnikání.

2. Za „přemístění do jiného členského státu“ se nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží za účelem některého z těchto plnění:

a) dodání tohoto zboží osobou povinnou k dani na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínek stanovených v článku 33;

b) dodání tohoto zboží, které má být předmětem instalace nebo montáže dodavatelem nebo na jeho účet, uskutečněné osobou povinnou k dani na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínek stanovených v článku 36;

c) dodání tohoto zboží osobou povinnou k dani na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během přepravy cestujících za podmínek stanovených v článku 37;

d) dodání plynu prostřednictvím distribuční soustavy zemního plynu nebo dodání elektřiny za podmínek stanovených v článku 38 nebo 39;

e) dodání tohoto zboží osobou povinnou k dani na území členského státu za podmínek stanovených v článcích 138, 146, 147, 148, 151 a 152;

f) poskytnutí služby osobě povinné k dani, jejímž předmětem je práce na dotyčném zboží skutečně vykonaná na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je–li zboží po vykonání práce odesláno zpět této osobě povinné k dani do členského státu, z nějž bylo původně odesláno či přepraveno;

g) dočasné použití tohoto zboží na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží za účelem poskytnutí služby osobou povinnou k dani usazenou v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží;

h) dočasné použití tohoto zboží po dobu nepřekračující dvacet čtyři měsíce na území jiného členského státu, v němž by na dovoz stejného zboží z třetí země pro dočasné použití bylo možné uplatnit režim dočasného dovozu s úplným osvobozením od daní při dovozu.

3. Není–li nadále plněna některá z podmínek, které jsou předpokladem postupu podle odstavce 2, považuje se toto zboží za přemístěné do jiného členského státu. V takovém případě se má za to, že přemístění nastává v okamžiku, kdy dotyčná podmínka přestane být plněna.

▼B

Článek 18

Členské státy mohou považovat za dodání zboží za úplatu tato plnění:

a) použití zboží osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání, jestliže bylo toto zboží vyrobeno, postaveno, vytěženo, zpracováno, zakoupeno nebo dovezeno v rámci tohoto podnikání a jestliže by daň z tohoto zboží nebyla plně odpočitatelná, kdyby bylo pořízeno od jiné osoby povinné k dani;

b) použití zboží osobou povinnou k dani pro účely činností nepodléhajících dani, stala–li se daň z tohoto zboží plně nebo zčásti odpočitatelnou při jeho pořízení nebo při jeho použití v souladu s písmenem a);

c) s výjimkou případů uvedených v článku 19, ponechání si zboží osobou povinnou k dani nebo jejími právními nástupci, ukončí–li výkon zdanitelné ekonomické činnosti, stala–li se daň z tohoto zboží plně nebo zčásti odpočitatelnou při jeho pořízení nebo při jeho použití podle písmene a).

Článek 19

Je–li převáděn souhrn majetku nebo jeho část za úplatu nebo bez úplaty nebo jako vklad do obchodní společnosti, mohou mít členské státy za to, že nedošlo k dodání zboží, a v takovém případě se nabyvatel považuje za právního nástupce převodce.

Členské státy mohou přijmout opatření nezbytá k tomu, aby zabránily narušení hospodářské soutěže v případech, kdy nabyvatel není osobou plně povinnou k dani. Mohou rovněž přijmout veškerá opatření potřebná k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem na základě použití tohoto článku.

KAPITOLA 2

Pořízení zboží uvnitř Společenství

Článek 20

„Pořízením zboží uvnitř Společenství“ se rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník s movitým hmotným majetkem, který byl pořizovateli odeslán nebo přepraven prodávajícím nebo samotným pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich do jiného členského státu než státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

Je–li zboží pořízené právnickou osobou nepovinnou k dani odesláno nebo přepraveno z třetího území nebo třetí země a dovezeno touto právnickou osobou nepovinnou k dani do jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje se toto zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu dovozu. Tento členský stát vrátí dovozci určenému nebo uznanému za osobu povinnou odvést daň podle článku 201 daň odvedenou při dovozu, jestliže dovozce prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem DPH v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

Článek 21

Za pořízení zboží uvnitř Společenství za úplatu se považuje i případ, kdy osoba povinná k dani použije pro účely svého podnikání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno touto osobou nebo na její účet z jiného členského státu, v němž dotyčná osoba dané zboží vyrobila, vytěžila, zpracovala, zakoupila nebo pořídila ve smyslu čl. 2 odst. 1

▼B

písm. b) nebo do nějž je tato osoba povinná k dani dovezla v rámci svého podnikání.

Článek 22

Za pořízení zboží uvnitř Společenství za úplatu se považuje použití zboží, které nebylo koupeno podle obecných pravidel zdanění na domácím trhu některého členského státu, ozbrojenými silami státu, který je stranou Severoatlantické smlouvy, pro jejich potřeby nebo pro potřeby civilních zaměstnanců, kteří je doprovázejí, pokud na dovoz tohoto zboží nelze vztáhnout osvobození od daně podle čl. 143 písm. h).

Článek 23

Členské státy přijmou opatření, aby zajistily, že za pořízení zboží uvnitř Společenství budou považována plnění, která by se považovala za dodání zboží, kdyby byla uskutečněna na jejich území osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

KAPITOLA 3

Poskytnutí služby

Článek 24

1. „Poskytnutím služby“ se rozumí každé plnění, které není dodáním zboží.

2. „Telekomunikačními službami“ se rozumějí služby vztahující se k přenosu, vysílání a příjmu signálů, slov, obrazů a zvuků nebo informací jakéhokoli druhu po drátě, radiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně souvisejícího převedení či postoupení práv na užívání zařízení pro takový přenos, vysílání či příjem, včetně poskytnutí přístupu do celosvětových informačních sítí.

Článek 25

Poskytnutí služby může mimo jiné spočívat v některém z těchto plnění:

a) postoupení nehmotného majetku bez ohledu na to, zda je vázán na určitý dokument zakládající vlastnické právo či nikoli;

b) přijetí závazku zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci;

c) vykonání služby na základě příkazu vydaného orgánem veřejné moci nebo jeho jménem nebo vyplývající ze zákona.

Článek 26

1. Za poskytnutí služby za úplatu se považují tato plnění:

a) použití zboží, které tvoří součást obchodního majetku, pro soukromou potřebu osoby povinné k dani nebo pro potřebu jejích zaměstnanců, popřípadě obecněji řečeno k jiným účelům než pro účely jejího podnikání, pokud je daň z tohoto zboží plně nebo zčásti odpočitatelná;

b) bezúplatné poskytnutí služby osobou povinnou k dani pro její soukromou potřebu nebo pro potřebu jejích zaměstnanců, popřípadě obecněji řečeno k jiným účelům než pro účely jejího podnikání.

▼B

2. Členské státy se mohou odchýlit od odstavce 1 za podmínky, že toto odchýlení nepovede k narušení hospodářské soutěže.

Článek 27

Aby členské státy zabránily narušení hospodářské soutěže, mohou po konzultaci s výborem pro DPH považovat za poskytnutí služby za úplatu poskytnutí služby osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání, pokud by daň z takové služby nebyla plně odpočitatelná, kdyby byla poskytnuta jinou osobou povinnou k dani.

Článek 28

Jestliže se osoba povinná k dani podílí na poskytnutí služby a jedná přitom vlastním jménem, avšak na účet jiné osoby, má se za to, že obdržela i poskytla tuto službu ona sama.

Článek 29

Článek 19 se použije obdobně i na poskytnutí služby.

KAPITOLA 4

Dovoz zboží

Článek 30

„Dovozem zboží“ se rozumí vstup zboží, které se nenachází ve volném oběhu ve smyslu článku 24 Smlouvy, do Společenství.

Kromě plnění podle prvního pododstavce se za dovoz zboží považuje vstup zboží, které se nachází ve volném oběhu, do Společenství z třetího území, které je součástí celního území Společenství.

HLAVA V

MÍSTO ZDANITELNÉHO PLNĚNÍ

KAPITOLA 1

Místo dodání zboží

Oddíl 1

Dodání zboží bez přepravy

Článek 31

Pokud zboží není odesláno ani přepraveno, je místem dodání místo, kde se zboží nachází v okamžiku, kdy se dodání uskutečňuje.

▼B

Oddíl 2

Dodání zboží s přepravou

Článek 32

Pokud je zboží odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo pořizovatelem nebo třetí osobou, považuje se za místo dodání místo, kde se zboží nachází v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy pořizovateli.

Nachází–li se však místo zahájení odeslání nebo přepravy zboží na třetím území nebo v třetí zemi, má se za to, že se místo dodání zboží dovozcem, který je určen nebo uznán za osobu povinnou odvést daň podle článku 201, a místo případných následných dodání nacházejí v členském státě dovozu zboží.

Článek 33

1. Odchylně od článku 32 se za místo dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet z jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli, jsou–li přitom splněny tyto podmínky:

a) dodání zboží se uskutečňuje pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem daně podle čl. 3 odst. 1, nebo pro jinou osobu nepovinnou k dani;

b) předmětem dodání je zboží jiné než nové dopravní prostředky a než zboží, jež je dodáváno s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, dodavatelem nebo na jeho účet.

2. Je–li dodávané zboží odesláno nebo přepraveno z třetího území nebo třetí země a dovezeno dodavatelem pořizovateli do jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje se toto zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu dovozu.

Článek 34

1. Článek 33 se nevztahuje na dodání zboží, které je odesláno nebo přepraveno do téhož členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, jsou–li splněny tyto podmínky:

a) dodané zboží není výrobkem podléhajícím spotřební dani;

b) celková hodnota dodání uskutečněných v daném členském státě za podmínek stanovených v článku 33, bez DPH, nepřekračuje v průběhu jednoho kalendářního roku částku 100 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně;

c) celková hodnota dodání jiného zboží než výrobků podléhajících spotřební dani uskutečněných v daném členském státě za podmínek stanovených v článku 33, bez DPH, nepřekročila v předchozím kalendářním roce částku 100 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

2. Členský stát, na jehož území se zboží nachází v okamžiku ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli, může snížit prahovou hodnotu podle odstavce 1 na částku 35 000 EUR nebo na ekvivalent této částky v národní měně, jestliže se obává, že by prahová hodnota ve výši 100 000 EUR vedla k vážnému narušení hospodářské soutěže.

▼B

Členské státy, které využijí možnost stanovenou v prvním pododstavci, přijmou opatření nezbytná k uvědomění příslušných orgánů veřejné moci v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

3. Komise předloží Radě co nejdříve zprávu o uplatňování zvláštní prahové hodnoty ve výši 35 000 EUR podle odstavce 2, doprovázenou v případě potřeby vhodnými návrhy.

4. Členský stát, na jehož území se zboží nachází v okamžiku zahájení odeslání nebo přepravy, poskytne osobám povinným k dani, které uskutečňují dodání zboží, na něž lze vztáhnout odstavec 1, možnost rozhodnout se, že se místo dodání určí podle článku 33.

Dotyčné členské státy stanoví prováděcí pravidla pro výkon volby podle prvního podstavce, která se bude v každém případě vztahovat na období nejméně dvou kalendářních let.

Článek 35

Články 33 a 34 se nevztahují na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou vymezeny v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, ani na dodání použitých dopravních prostředků, jak jsou vymezeny v čl. 327 odst. 3, jež jsou předmětem daně podle příslušných zvláštních režimů.

Článek 36

Je–li zboží odeslané nebo přepravené dodavatelem, pořizovatelem nebo třetí osobou instalováno nebo smontováno dodavatelem nebo na jeho účet, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, považuje se za místo dodání místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

Je–li zboží instalováno nebo smontováno v jiném členském státě než v členském státě dodavatele, přijme členský stát, na jehož území se instalace nebo montáž uskutečňuje, veškerá opatření nezbytná k zamezení dvojího zdanění v tomto členském státě.

Oddíl 3

Dodání zboží na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku

Článek 37

1. Pokud je zboží dodáváno na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy cestujících uskutečněného ve Společenství, považuje se za místo dodání místo zahájení přepravy cestujících.

2. Pro účely odstavce 1 se „úsekem přepravy cestujících uskutečněným ve Společenství“ rozumí úsek přepravy uskutečněný bez zastávky mimo Společenství mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy cestujících.

„Místem zahájení přepravy cestujících“ se rozumí místo prvního plánovaného nastoupení cestujících ve Společenství po případném přerušení cesty mimo Společenství.

„Místem ukončení přepravy cestujících“ se rozumí poslední plánované místo vystoupení ve Společenství cestujících, kteří nastoupili na území Společenství před případným přerušením cesty mimo Společenství.

V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

3. Komise předloží Radě co nejdříve zprávu doprovázenou v případě potřeby vhodnými návrhy týkajícími se místa zdanění při dodání zboží

▼B

ke spotřebě na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku a při poskytnutí služeb, včetně restauračních služeb, cestujícím na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku.

Až do přijetí návrhů podle prvního pododstavce mohou členské státy osvobodit nebo nadále osvobozovat od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni dodání zboží ke spotřebě na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku, u něhož se místo zdanění určí podle odstavce 1.

Oddíl 4

Dodání zboží prostřednictvím distribučních soustav

Článek 38

1. V případě dodání plynu prostřednictvím distribuční soustavy zemního plynu nebo v případě dodání elektřiny obchodníku povinnému k dani se za místo dodání považuje místo, kde má tento obchodník povinný k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, pro niž se zboží dodává, nebo nemá–li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

2. „Obchodníkem povinným k dani“ se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, jejíž hlavní činností v souvislosti s nákupem plynu nebo elektřiny je následný prodej těchto produktů a jejíž vlastní spotřeba těchto produktů je zanedbatelná.

Článek 39

V případě dodání plynu prostřednictvím distribuční soustavy zemního plynu nebo v případě dodání elektřiny, na která se nevztahuje článek 38, se za místo dodání považuje místo, kde pořizovatel skutečně zboží využívá a spotřebovává.

Pokud pořizovatel skutečně nespotřebuje veškerý plyn nebo veškerou elektřinu nebo jejich část, považuje se nespotřebované zboží za využité a spotřebované v místě, kde má pořizovatel sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, pro niž se zboží dodává. Nemá–li pořizovatel takové sídlo či provozovnu, má se za to, že zboží využil a spotřeboval v místě, kde má bydliště, nebo v místě, kde se obvykle zdržuje.

KAPITOLA 2

Místo pořízení zboží uvnitř Společenství

Článek 40

Za místo pořízení zboží uvnitř Společenství se považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli.

Článek 41

Aniž je dotčen článek 40, má se za to, že se místo pořízení zboží uvnitř Společenství podle čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu i) nachází na území členského státu, který vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž pořizovatel zboží pořídil, pokud pořizovatel neprokáže, že toto pořízení bylo předmětem daně podle článku 40.

Je–li pořízení zboží předmětem daně podle článku 40 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží poté, co bylo předmětem daně podle prvního pododstavce, základ daně se v členském státě, který

▼B

vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž pořizovatel zboží pořídil, přiměřeně sníží.

Článek 42

Ustanovení čl. 41 prvního pododstavce se nepoužije a pořízení zboží uvnitř Společenství je předmětem daně podle článku 40, jestliže jsou splněny tyto podmínky:

a) pořizovatel prokáže, že toto pořízení uskutečnil pro potřeby následného dodání na území členského státu určeného podle článku 40, pro které byl příjemce tohoto dodání určen za osobu povinnou odvést daň podle článku 197;

b) pořizovatel splnil povinnosti související s předložením souhrnného hlášení stanovené v článku 265.

KAPITOLA 3

Místo poskytnutí služby

Oddíl 1

Obecné pravidlo

Článek 43

Místem poskytnutí služby je místo, kde má poskytovatel sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž službu poskytl, a nemá–li takové sídlo či stálou provozovnu, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

Oddíl 2

Zvláštní ustanovení

Pododdíl 1

Poskytnutí služby zprostředkovatelem

Článek 44

Místem poskytnutí služby zprostředkovatelem, který jedná jménem a na účet jiné osoby, kromě služeb podle článků 50 a 54 a čl. 56 odst. 1, je místo, kde se uskuteční základní plnění v souladu s touto směrnicí.

Je–li však příjemce, jemuž zprostředkovatel službu poskytl, identifikován pro účely DPH v jiném členském státě než ve státě, na jehož území se toto plnění uskutečnilo, má se za to, že se místo poskytnutí služby zprostředkovatelem nachází na území členského státu, který příjemci vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

Pododdíl 2

Poskytnutí služby související s nemovitostí

Článek 45

Místem poskytnutí služby související s nemovitostí, včetně služeb realitních kanceláří a odhadců a služeb při přípravě a koordinaci stavebních

▼B

prací, jako jsou služby architektů a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitost nachází.

Pododdíl 3

Poskytnutí přepravní služby

Článek 46

Místem poskytnutí přepravní služby, kromě přepravy zboží uvnitř Společenství, je místo, kde se přeprava uskutečňuje, s přihlédnutím k pokrytým vzdálenostem.

Článek 47

Místem poskytnutí služeby přepravy zboží uvnitř Společenství je místo zahájení přepravy.

Pokud však je služba přepravy zboží uvnitř Společenství poskytnuta příjemci identifikovanému pro účely DPH v jiném členském státě než ve státě zahájení přepravy, má se za to, že se místo poskytnutí této služby nachází na území toho členského státu, který příjemci vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

Článek 48

„Přepravou zboží uvnitř Společenství“ se rozumí přeprava zboží, při níž se místo jejího zahájení a místo jejího ukončení nacházejí na území dvou různých členských států.

„Místem zahájení přepravy“ se rozumí místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází.

„Místem ukončení přepravy“ se rozumí místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

Článek 49

Za přepravu zboží uvnitř Společenství se považuje přeprava zboží, při níž se místo jejího zahájení a místo jejího ukončení nacházejí na území jednoho členského státu, je–li tato přeprava přímo vázána na přepravu zboží, při níž se místo jejího zahájení a místo jejího ukončení nacházejí na území dvou různých členských států.

Článek 50

Místem poskytnutí služby zprostředkovatelem, který jedná jménem a na účet jiné osoby, pokud zprostředkovává poskytnutí služby přepravy zboží uvnitř Společenství, je místo zahájení přepravy.

Je–li však příjemce, jemuž zprostředkovatel službu poskytl, identifikován pro účely DPH v jiném členském státě než ve státě zahájení přepravy, má se za to, že se místo poskytnutí služby zprostředkovatelem nachází na území členského státu, který příjemci vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

▼B

Článek 51

Členské státy nemusí uplatňovat daň na úsek přepravy zboží uvnitř Společenství, který se uskutečňuje přes vody, jež netvoří součást území Společenství.

Pododdíl 4

Poskytnutí kulturních a podobných služeb, vedlejších přepravních služeb nebo služeb vztahujících se k movitému hmotnému majetku

Článek 52

Místem poskytnutí těchto služeb je místo, kde je služba skutečně vykonána:

a) kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné činnosti včetně činností organizátorů takových činností a případně též poskytnutí vedlejších služeb k těmto činnostem;

b) vedlejší přepravní služby, jako jsou nakládka, vykládka, manipulace a podobné služby;

c) oceňování movitého hmotného majetku nebo práce na tomto majetku.

Článek 53

Odchylně od čl. 52 písm. b) se má za to, že se místo poskytnutí služby, jejímž předmětem jsou vedlejší činnosti při přepravě zboží uvnitř Společenství, příjemci identifikovanému pro účely DPH v jiném členském státě než ve státě, na jehož území jsou tyto činnosti skutečně vykonány, nachází na území členského státu, který příjemci vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

Článek 54

Místem poskytnutí služby zprostředkovatelem, který jedná jménem a na účet jiné osoby, pokud zprostředkovává poskytnutí služby, jejímž předmětem jsou vedlejší činnosti při přepravě zboží uvnitř Společenství, je místo, kde jsou tyto vedlejší činnosti skutečně vykonány.

Je–li však příjemce, jemuž zprostředkovatel tuto službu poskytl, identifikován pro účely DPH v jiném členském státě než ve státě, na jehož území jsou vedlejší činnosti skutečně vykonány, má se za to, že se místo poskytnutí služby zprostředkovatelem nachází na území členského státu, který příjemci vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

Článek 55

Odchylně od čl. 52 písm. c) se má za to, že se místo poskytnutí služby, jejímž předmětem je ocenění movitého hmotného majetku nebo práce na tomto majetku, příjemci identifikovanému pro účely DPH v jiném členském státě než ve státě, na jehož území je tato služba skutečně vykonána, nachází na území členského státu, který příjemci vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

Odchylka podle prvního pododstavce se použije jen tehdy, je–li zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu, ve kterém byla služba skutečně vykonána.

▼B

Pododdíl 5

Poskytnutí různých služeb

Článek 56

1. Místem poskytnutí následujících služeb příjemci usazenému mimo Společenství nebo osobě povinné k dani usazené ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako poskytovatel, je místo, kde má příjemce sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, pro kterou je služba poskytnuta, a nemá–li takové sídlo či stálou provozovnu, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

a) převod nebo postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky nebo podobného práva;

b) reklamní služba;

c) poradenská, inženýrská, konzultační, právní, účetní nebo jiná podobná služba, jakož i zpracování dat a poskytnutí informací;

d) závazek zdržet se zcela nebo zčásti výkonu profesní činnosti nebo výkonu práva uvedeného v tomto odstavci;

e) bankovní, finanční a pojišťovací činnosti včetně zajištění, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek;

f) poskytnutí pracovníků;

g) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou všech dopravních prostředků;

h) poskytnutí přístupu do distribuční soustavy zemního plynu a elektřiny, přeprava nebo přenos prostřednictvím takové soustavy nebo poskytnutí dalších s tím přímo souvisejících služeb;

i) telekomunikační služba;

j) služba rozhlasového a televizního vysílání;

k) elektronicky poskytovaná služba, zejména služby uvedené v příloze II;

l) služba zprostředkovatele, který jedná jménem a na účet třetí osoby, zprostředkovává–li poskytnutí služby podle tohoto odstavce.

2. Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou ve smyslu odst. 1 písm. k).

▼M3

3. Ustanovení odst. 1 písm. j) a k) a odstavce 2 se použijí do 31. prosince 2009.

▼B

Článek 57

1. Je–li služba uvedená v čl. 56 odst. 1 písm. k) poskytnuta osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž poskytuje služby, mimo Společenství, nebo nemá–li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství, je místem tohoto poskytnutí místo, kde je osoba nepovinná k dani usazena nebo kde má bydliště nebo kde se obvykle zdržuje.

▼M3

2. Odstavec 1 se použije do 31. prosince 2009.

▼B

Pododdíl 6

Kritérium skutečného použití a využití

Článek 58

K zamezení dvojího zdanění, nezdanění nebo narušení hospodářské soutěže mohou členské státy v souvislosti s poskytováním služeb uvedených v čl. 56 odst. 1 a rovněž v souvislosti s nájmem dopravních prostředků považovat

a) místo poskytnutí těchto služeb nebo některých z nich, které se nachází na jejich území, za místo nacházející se mimo Společenství, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází mimo Společenství;

b) místo poskytnutí těchto služeb nebo některých z nich, které se nachází mimo Společenství, za místo na svém území, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází na jejich území.

Toto ustanovení se však nevztahuje na službu uvedenou v čl. 56 odst. 1 písm. k), je–li poskytnuta osobě nepovinné k dani.

Článek 59

1. Členské státy uplatňují čl. 58 písm. b) na telekomunikační služby poskytnuté osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž poskytuje služby, mimo Společenství, nebo nemá–li takové sídlo či provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství.

▼M3

2. Členské státy uplatňují čl. 58 písm. b) do 31. prosince 2009 na služby rozhlasového a televizního vysílání uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. j), jsou-li poskytnuty osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž poskytuje služby, mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství.

▼B

KAPITOLA 4

Místo dovozu zboží

Článek 60

Místem dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází při vstupu do Společenství.

Článek 61

Odchylně od článku 60, je–li zboží, které se nenachází ve volném oběhu, propuštěno při vstupu do Společenství do některého z režimů nebo dostane–li se do některé ze situací uvedených v článku 156 nebo je–li propuštěno do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu anebo do režimu vnějšího tranzitu, je místem dovozu členský stát, na jehož území se na toto zboží tyto režimy nebo situace přestanou vztahovat.

▼B

Obdobně je–li zboží, které se nachází ve volném oběhu, propuštěno při vstupu do Společenství do některého z režimů nebo dostane–li se do některé ze situací uvedených v článcích 276 a 277, je místem dovozu členský stát, na jehož území se na toto zboží tyto režimy nebo situace přestanou vztahovat.

HLAVA VI

USKUTEČNĚNÍ ZDANITELNÉHO PLNĚNÍ A VZNIK DAŇOVÉ POVINNOSTI

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 62

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „uskutečněním zdanitelného plnění“ situace, při níž se naplní právní podmínky pro vznik daňové povinnosti;

2) „daňovou povinností“ povinnost odvést daň, jejíž splnění může správce daně podle zákona od určitého okamžiku vyžadovat od osoby povinné odvést daň bez ohledu na skutečnost, že úhrada daně může být odložena.

KAPITOLA 2

Dodání zboží a poskytnutí služby

Článek 63

Zdanitelné plnění je uskutečněno a daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby.

Článek 64

1. Dodání zboží jiné než dodání, jehož předmětem je nájem zboží na dobu určitou nebo prodej zboží s odložením platby podle čl. 14 odst. 2 písm. b), a poskytnutí služby, které vede k postupným vyúčtováním nebo postupným platbám, se považuje za uskutečněné uplynutím období, ke kterým se tato vyúčtování nebo tyto platby vztahují.

▼M4

2. Poskytnutí služeb, z nichž má podle článku 196 povinnost odvést daň příjemce služeb, která probíhají po dobu delší než jeden rok a která nevedou k vyúčtováním nebo platbám během tohoto období, se považují za uskutečněná uplynutím každého kalendářního roku, pokud poskytnutí služeb neskončí dříve.

Členské státy mohou v některých případech, s výjimkou případů uvedených v prvním pododstavci, stanovit, že se dodávání zboží a poskytování služeb, která probíhají po určitou dobu, považují za uskutečněná alespoň jednou ročně.

▼B

Článek 65

Má–li být platba provedena na účet ještě před dodáním zboží nebo poskytnutím služby, vzniká daňová povinnost z přijaté částky převzetím platby.

▼B

Článek 66

Odchylně od článků 63, 64 a 65 mohou členské státy stanovit, že v případě určitých plnění nebo určitých kategorií osob povinných k dani vzniká daňová povinnost v jednom z těchto okamžiků:

a) nejpozději vystavením faktury;

b) nejpozději přijetím platby;

c) není–li vystavena faktura, nebo je–li vystavena pozdě, v určité lhůtě po uskutečnění zdanitelného plnění.

▼M4

Odchylka podle prvního pododstavce se však nepoužije v případě poskytování služeb, u nichž má podle článku 196 povinnost odvést daň příjemce služeb.

▼B

Článek 67

1. Pokud je v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 zboží odeslané nebo přepravené do členského státu jiného než státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží dodáno osvobozené od daně, nebo pokud je zboží přemístěno osvobozené od daně do jiného členského státu osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání, vzniká daňová povinnost k patnáctému dni měsíce následujícího po měsíci, v němž se zdanitelné plnění uskutečnilo.

2. Odchylně od odstavce 1 vzniká daňová povinnost vystavením faktury podle článku 220, pokud byla tato faktura vystavena před patnáctým dnem měsíce následujícího po měsíci, v němž se zdanitelné plnění uskutečnilo.

KAPITOLA 3

Pořízení zboží uvnitř Společenství

Článek 68

Zdanitelné plnění je uskutečněno okamžikem uskutečnění pořízení zboží uvnitř Společenství.

Pořízení zboží uvnitř Společenství se považuje za uskutečněné tehdy, kdy je za uskutečněné považováno dodání obdobného zboží na území příslušného členského státu.

Článek 69

1. Při pořízení zboží uvnitř Společenství vzniká daňová povinnost k patnáctému dni měsíce následujícího po měsíci, v němž se zdanitelné plnění uskutečnilo.

2. Odchylně od odstavce 1 vzniká daňová povinnost vystavením faktury podle článku 220, pokud byla tato faktura vystavena před patnáctým dnem měsíce následujícího po měsíci, v němž se zdanitelné plnění uskutečnilo.

▼B

KAPITOLA 4

Dovoz zboží

Článek 70

Zdanitelné plnění je uskutečněno a daňová povinnost vzniká okamžikem dovozu zboží.

Článek 71

1. Je–li zboží při vstupu do Společenství propuštěno do některého z režimů nebo dostane–li se do některé ze situací uvedených v článcích 156, 276 a 277 nebo do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu anebo do režimu vnějšího tranzitu, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká až tehdy, když se na zboží tyto režimy nebo situace přestanou vztahovat.

Je–li však dovážené zboží předmětem cla, zemědělských dávek nebo poplatků s rovnocenným účinkem zavedených v rámci některé společné politiky, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká tehdy, kdy nastane rozhodná událost pro vznik povinnosti zaplatit tyto poplatky.

2. Není–li dovážené zboží předmětem žádných poplatků podle odst. 1 druhého pododstavce, použijí členské státy k určení uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku daňové povinnosti platné celní předpisy.

HLAVA VII

ZÁKLAD DANĚ

KAPITOLA 1

Definice

Článek 72

Pro účely této směrnice se „obvyklou cenou“ rozumí celá částka, kterou by za účelem získání dotyčného zboží nebo dotyčné služby musel pořizovatel nebo příjemce nacházející se na stejném obchodním stupni, na jakém se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje, zaplatit v podmínkách volné hospodářské soutěže nezávislému dodavateli nebo poskytovateli na území členského státu, v němž je uvedené plnění předmětem daně, aby v daném okamžiku dotyčné zboží pořídil nebo službu přijal.

Nelze–li srovnatelné dodání zboží nebo poskytnutí služby zjistit, ►C1 považují se za obvyklou cenu ◄

1) v případě zboží částka, která není nižší než kupní cena daných věcí nebo podobných věcí, a nelze–li ji určit, nákladová cena stanovená v okamžiku dodání;

2) v případě služby částka, která není nižší než výše celkových nákladů osoby povinné k dani na toto poskytnutí služby.

▼B

KAPITOLA 2

Dodání zboží a poskytnutí služby

Článek 73

Při dodání zboží nebo poskytnutí služby jiných, než jsou plnění uvedená v článcích 74 až 77, zahrnuje základ daně vše, co tvoří protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od pořizovatele, příjemce nebo třetí osoby za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby, včetně dotací přímo vázaných k ceně těchto plnění.

Článek 74

Pokud podle článků 16 a 18 osoba povinná k dani použije nebo poskytne zboží, které tvoří součást jejího obchodního majetku, nebo pokud si zboží ponechá osoba povinná k dani nebo její právní nástupce po ukončení výkonu zdanitelné ekonomické činnosti, je základem daně kupní cena zboží nebo podobného zboží, a pokud kupní cena neexistuje, nákladová cena stanovená k okamžiku použití, poskytnutí nebo ponechání si zboží.

Článek 75

Při poskytnutí služby spočívajícím v použití zboží, které tvoří součást obchodního majetku, pro soukromou potřebu nebo při bezúplatném poskytnutí služby uvedeném v článku 26 je základem daně výše celkových nákladů osoby povinné k dani na toto poskytnutí služby.

Článek 76

Při dodání zboží spočívajícím v přemístění do jiného členského státu je základem daně kupní cena zboží nebo podobného zboží, a pokud kupní cena neexistuje, nákladová cena stanovená k okamžiku přemístění.

Článek 77

Při poskytnutí služby osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání podle článku 27 je základem daně obvyklá cena poskytnuté služby.

Článek 78

Základ daně zahrnuje tyto položky:

a) daně, cla, dávky a poplatky, s výjimkou samotné DPH;

b) vedlejší výdaje, jako jsou náklady na balení, přepravu, pojištění a provize, které dodavatel zboží nebo poskytovatel služby účtuje k tíži pořizovatele nebo příjemce.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) mohou členské státy považovat výdaje zahrnuté do samostatné dohody za vedlejší výdaje.

Článek 79

Základ daně nezahrnuje tyto položky:

a) snížení ceny v podobě slevy za platbu předem;

b) slevy a rabaty poskytnuté pořizovateli nebo příjemci, které obdrží v okamžiku uskutečnění plnění;

▼B

c) částky, které osoba povinná k dani obdržela od pořizovatele nebo od příjemce na úhradu výdajů zaplacených jejich jménem a na jejich účet, o kterých účtuje jako o průběžných položkách.

Osoba povinná k dani musí prokázat skutečnou výši výdajů podle prvního pododstavce písm. c) a nesmí si odpočíst daň, která byla u těchto plnění uplatněna.

Článek 80

1. Za účelem zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem mohou členské státy přijmout opatření, aby při dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě, s níž má osoba povinná k dani rodinné nebo jiné úzké osobní vazby, organizační vazby a vlastnické, členské, finanční nebo právní vazby, jak je vymezují členské státy, byla základem daně obvyklá cena,

a) je–li protiplnění nižší než obvyklá cena a pořizovatel nebo příjemce není oprávněn k plnému odpočtu daně podle článků 167 až 171 a 173 až 177;

b) je–li protiplnění nižší než obvyklá cena, dodavatel či poskytovatel není oprávněn k plnému odpočtu daně podle článků 167 až 171 a 173 až 177 a na dodání nebo poskytnutí se vztahuje osvobození podle článků 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 nebo článků 380 až 390;

c) je–li protiplnění vyšší než obvyklá cena a dodavatel nebo poskytovatel není oprávněn k plnému odpočtu daně podle článků 167 až 171 a 173 až 177.

Pro účely prvního pododstavce lze za právní vazby považovat i vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem nebo rodinou zaměstnance nebo jinými osobami se zaměstnancem úzce spojenými.

2. Pokud členské státy využijí možnost stanovenou v odstavci 1, mohou vymezit kategorie dodavatelů, poskytovatelů, pořizovatelů nebo příjemců, na které se tato opatření vztahují.

3. Členské státy oznámí výboru pro DPH zavedení vnitrostátních opatření přijatých podle odstavce 1, pokud se nejedná o opatření, která Rada povolila před 13. srpnem 2006 podle čl. 27 odst. 1 až 4 směrnice 77/388/EHS a která jsou nadále platná podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 81

Členské státy, které k 1. lednu 1993 nevyužívaly možnost uplatňování snížené sazby podle článku 98, mohou, rozhodnou–li se využít možnost stanovenou v článku 89, stanovit, že u dodání uměleckých děl podle čl. 103 odst. 2 je základ daně roven určitému podílu částky určené podle článků 73, 74, 76, 78 a 79.

Podíl uvedený v prvním pododstavci se stanoví tak, aby byla splatná daň rovna nejméně 5 % částky určené podle článků 73, 74, 76, 78 a 79.

Článek 82

Členské státy mohou stanovit ohledně dodání zboží nebo poskytnutí služby, že základ daně má zahrnovat cenu investičního zlata osvobozeného ve smyslu článku 346, které poskytl pořizovatel nebo příjemce za účelem zpracování a které v důsledku toho ztrácí svůj status investičního zlata osvobozeného od daně při dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby. Hodnota, která se použije, je obvyklá cena investičního zlata v okamžiku, kdy je toto zboží dodáno nebo služba poskytnuta.

▼B

KAPITOLA 3

Pořízení zboží uvnitř Společenství

Článek 83

Při pořízení zboží uvnitř Společenství je základ daně tvořen stejnými položkami, jaké se ►C1 podle kapitoly 2 ◄ použijí ke stanovení základu daně při dodání stejného zboží na území dotyčného členského státu. Zejména v případě plnění, která se považují za pořízení zboží uvnitř Společenství podle článků 21 a 22, je základem daně kupní cena zboží nebo podobného zboží, a pokud kupní cena neexistuje, nákladová cena stanovená k okamžiku dodání.

Článek 84

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby spotřební daň splatná nebo odvedená osobou, která si pořizuje uvnitř Společenství výrobek podléhající spotřební dani, byla zahrnuta do základu daně v souladu s čl. 78 prvním pododstavcem písm. a).

2. Jestliže je poté, co se pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečnilo, pořizovateli vrácena spotřební daň odvedená v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, základ daně se v členském státě, na jehož území se pořízení uskutečnilo, přiměřeně sníží.

KAPITOLA 4

Dovoz zboží

Článek 85

Při dovozu zboží je základem daně celní hodnota stanovená podle platných předpisů Společenství.

Článek 86

1. Základ daně zahrnuje tyto položky, nejsou–li dosud zahrnuty:

a) daně, cla, dávky a další poplatky splatné mimo členský stát dovozu, jakož i ty, které jsou splatné při dovozu, s výjimkou DPH, jež má být odvedena;

b) vedlejší výdaje, jako jsou náklady na balení, přepravu, pojištění a provize, vzniklé až do dosažení prvního místa určení zboží na území členského státu dovozu, jakož i vedlejší výdaje vyplývající z přepravy na další místo určení ve Společenství, pokud je toto místo v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění známo.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) se „prvním místem určení“ rozumí místo uvedené v nákladním listě nebo jiném přepravním dokladu, na jehož základě zboží vstupuje do členského státu dovozu. Není–li takový údaj k dispozici, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dováženého zboží v členském státě dovozu.

Článek 87

Základ daně nezahrnuje tyto položky:

a) snížení ceny v podobě slevy za platbu předem;

b) slevy a rabaty poskytnuté pořizovateli, které obdrží v okamžiku uskutečnění dovozu.

▼B

Článek 88

Bylo–li zboží dočasně vyvezeno ze Společenství a je dovezeno zpět poté, co bylo mimo Společenství opraveno, zpracováno, upraveno, sestaveno nebo přepracováno, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby s tímto zbožím bylo pro účely DPH zacházeno stejným způsobem, jako kdyby byly tyto práce provedeny na jejich území.

Článek 89

Členské státy, které k 1. lednu 1993 nevyužívaly možnost uplatňování snížené sazby podle článku 98, mohou stanovit, že při dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou vymezeny v čl. 311 odst. 1 bodech 2, 3 a 4, je základ daně roven určitému podílu částky určené podle článků 85, 86 a 87.

Podíl uvedený v prvním pododstavci se stanoví tak, aby byla splatná daň při dovozu rovna nejméně 5 % částky určené podle článků 85, 86 a 87.

KAPITOLA 5

Různá ustanovení

Článek 90

1. Je–li zaplacení ceny zrušeno nebo vypovězeno, je–li cena zcela nebo zčásti nezaplacena nebo je–li snížena po uskutečnění plnění, základ daně se přiměřeně sníží za podmínek stanovených členskými státy.

2. Členské státy se mohou odchýlit od odstavce 1 v případě celkového nebo částečného nezaplacení ceny.

Článek 91

1. Jsou–li položky potřebné pro stanovení základu daně při dovozu vyjádřeny v jiné měně než v měně členského státu, v němž je daň vyměřována, určí se směnný kurz v souladu s předpisy Společenství o výpočtu celní hodnoty.

2. Jsou–li položky potřebné pro stanovení základu daně při plnění jiném než dovozu zboží vyjádřeny v jiné měně než v měně členského státu, v němž je daň vyměřována, použije se jako směnný kurz poslední zaznamenaný prodejní kurz v okamžiku vzniku daňové povinnosti na nejreprezentativnějším devizovém trhu nebo trzích daného členského státu, nebo kurz určený odkazem na tento trh nebo tyto trhy způsobem stanoveným daným členským státem.

U některých plnění podle prvního pododstavce nebo u určitých kategorií osob povinných k dani však mohou členské státy používat směnný kurz, který byl stanoven podle platných předpisů Společenství o výpočtu celní hodnoty.

Článek 92

U nákladů na vratné obaly mohou členské státy přijmout jedno z těchto opatření:

a) tyto náklady vyjmout ze základu daně a přijmout opatření nezbytná k tomu, aby byla dotyčná částka upravena, nebudou–li obaly vráceny;

▼B

b) tyto náklady zahrnout do základu daně a přijmout opatření nezbytná k tomu, aby byla dotyčná částka upravena, budou–li obaly skutečně vráceny.

HLAVA VIII

SAZBY

KAPITOLA 1

Uplatnění sazeb

Článek 93

U zdanitelného plnění se uplatňuje sazba platná v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění.

V následujících případech se však uplatňuje sazba platná v okamžiku vzniku daňové povinnosti:

a) v případech uvedených v článcích 65 a 66;

b) u pořízení zboží uvnitř Společenství;

c) u dovozu zboží podle čl. 71 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 71 odst. 2.

Článek 94

1. U pořízení zboží uvnitř Společenství se uplatňuje sazba, která se uplatňuje na dodání téhož zboží na území členského státu.

2. S výhradou možnosti uplatňovat sníženou sazbu podle čl. 103 odst. 1 u dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností se u dovozu zboží uplatňuje ta sazba, která se uplatňuje u dodání téhož zboží na území členského státu.

Článek 95

V případě změny sazeb mohou členské státy v případech uvedených v článcích 65 a 66 provést úpravy s cílem zohlednit sazbu platnou v okamžiku dodání zboží nebo poskytnutí služby.

Členské státy mohou navíc přijmout veškerá vhodná přechodná opatření.

KAPITOLA 2

Struktura a výše sazeb

Oddíl 1

Základní sazba

Článek 96

Členské státy uplatňují základní sazbu DPH, kterou stanoví každý členský stát jako procentní podíl ze základu daně a která je stejná pro dodání zboží i pro poskytnutí služby.

▼B

Článek 97

1. Od 1. ledna 2006 do 31. prosince 2010 nesmí být základní sazba nižší než 15 %.

2. Rada rozhodne v souladu s článkem 93 Smlouvy o výši základní sazby, která bude uplatňována po 31. prosinci 2010.

Oddíl 2

Snížené sazby

Článek 98

1. Členské státy mohou uplatňovat jednu či dvě snížené sazby.

2. Snížené sazby se uplatňují pouze u dodání zboží a poskytnutí služeb těch kategorií, které jsou uvedeny v příloze III.

Snížené sazby se neuplatňují u služeb uvedených v čl. 56 odst. 1 písm. k).

3. Členské státy mohou při uplatňování snížených sazeb podle odstavce 1 na kategorie týkající se zboží použít k přesnému vymezení rozsahu dané kategorie kombinovanou nomenklaturu.

Článek 99

1. Snížené sazby se stanoví jako procentní podíl ze základu daně a nesmějí být nižší než 5 %.

2. Každá snížená sazba je stanovena tak, aby výše daně vyplývající z jejího uplatnění obvykle umožnila odpočet celé daně, pro niž byl přiznán nárok na odpočet podle článků 167 až 171 a článků 173 až 177.

Článek 100

Na základě zprávy Komise Rada počínaje rokem 1994 přezkoumává každé dva roky oblast působnosti snížených sazeb.

Rada může v souladu s článkem 93 Smlouvy rozhodnout o změnách v seznamu zboží a služeb v příloze III.

Článek 101

Do 30. června 2007 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě, na základě studie provedené nezávislou skupinou hospodářských odborníků, celkovou hodnotící zprávu o dopadu snížených sazeb uplatňovaných u místně poskytovaných služeb, včetně restauračních služeb, zejména z hlediska vytváření pracovních míst, hospodářského růstu a řádného fungování vnitřního trhu.

Oddíl 3

Zvláštní ustanovení

Článek 102

Členské státy mohou uplatňovat sníženou sazbu u dodání zemního plynu, elektřiny nebo dálkového vytápění, nevznikne–li tím nebezpečí narušení hospodářské soutěže.

▼B

Členský stát, který hodlá uplatňovat sníženou sazbu podle prvního pododstavce, o tom předem uvědomí Komisi. Komise rozhodne o tom, zda hrozí nebezpečí narušení hospodářské soutěže. Nepřijme–li Komise toto rozhodnutí do tří měsíců od uvědomění, má se za to, že nebezpečí narušení hospodářské soutěže nehrozí.

Článek 103

1. Členské státy mohou stanovit, že se snížená sazba, popřípadě jedna ze snížených sazeb, které uplatňují v souladu s články 98 a 99, uplatní rovněž u dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností vymezených v čl. 311 odst. 1 bodech 2, 3 a 4.

2. Členské státy, které využijí možnost stanovenou v odstavci 1, mohou uplatňovat sníženou sazbu rovněž u těchto dodání:

a) dodání uměleckých děl autorem díla nebo jeho právními nástupci;

b) dodání uměleckých děl příležitostně jinou osobou povinnou k dani než obchodníkem povinným k dani, byla–li umělecká díla dovezena samotnou osobou povinnou k dani nebo byla–li jí dodána jejich autorem nebo jeho právními nástupci anebo vznikl–li jí u těchto děl nárok na plný odpočet daně.

Článek 104

Rakousko může v obcích Jungholz a Mittleberg (Kleines Walsertal) uplatňovat druhou základní sazbu, která je nižší než odpovídající sazba uplatňovaná ve zbytku Rakouska, ale nikoli nižší než 15 %.

Článek 105

Portugalsko může u plnění uskutečněných v autonomních oblastech Azor a Madeiry a u přímého dovozu do těchto oblastí uplatňovat nižší sazby ve srovnání se sazbami, které se uplatňují na pevnině.

KAPITOLA 3

Dočasná ustanovení pro některé služby s vysokým podílem lidské práce

Článek 106

Rada může na návrh Komise jednomyslně povolit členským státům, aby nejdéle do 31. prosince 2010 uplatňovaly snížené sazby stanovené v článku 98 u služeb uvedených v příloze IV.

Snížené sazby lze uplatňovat u služeb nejvýše ve dvou kategoriích služeb uvedených v příloze IV.

Ve výjimečných případech může být členský stát zmocněn uplatňovat snížené sazby u služeb ve třech ze zmíněných kategorií.

Článek 107

Služby uvedené v článku 106 musí splňovat tyto podmínky:

a) zahrnovat vysoký podíl lidské práce;

b) být poskytovány z velké části přímo konečným spotřebitelům;

c) být především místní povahy a nebýt s to narušovat hospodářskou soutěž.

▼B

Kromě toho musí existovat úzká vazba mezi snížením cen v důsledku snížení sazby a předvídatelným zvýšením poptávky a zaměstnanosti. Uplatňování snížené sazby nesmí být na újmu řádnému fungování vnitřního trhu.

Článek 108

Členský stát, který hodlá podle tohoto článku po 31. prosinci 2005 poprvé uplatnit sníženou sazbu u jedné nebo více služeb uvedených v článku 106, o tom uvědomí Komisi do 31. března 2006. V téže lhůtě jí sdělí veškeré příslušné údaje užitečné pro posouzení nových opatření, které hodlá zavést, zejména

a) oblast působnosti opatření a podrobný popis dotčených služeb;

b) doklady prokazující splnění podmínek stanovených v článku 107;

c) údaje o rozpočtových nákladech zamýšleného opatření.

KAPITOLA 4

Zvláštní ustanovení použitelná do zavedení konečného režimu

Článek 109

Ustanovení této kapitoly se použijí do zavedení konečného režimu podle článku 402.

Článek 110

Členské státy, které k 1. lednu 1991 poskytovaly osvobození od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni nebo uplatňovaly snížené sazby nižší, než je minimální sazba stanovená v článku 99, mohou nadále toto osvobození poskytovat a tyto snížené sazby uplatňovat.

Osvobození od daně a snížené sazby podle prvního pododstavce musí být v souladu s právem Společenství a musely být přijaty v jasně vymezeném společenském zájmu a ve prospěch konečných spotřebitelů.

Článek 111

Za podmínek stanovených v čl. 110 druhém pododstavci může osvobození od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni nadále poskytovat

a) Finsko u dodání předplacených novin a časopisů a u tisku publikací rozesílaných členům veřejně prospěšných sdružení;

b) Švédsko u dodání novin, včetně rozhlasových novin a novin na magnetofonových páscích pro zrakově postižené, a léků dodávaných do nemocnic nebo na předpis a u výroby nebo jiných souvisejících služeb týkajících se časopisů neziskových organizací.

Článek 112

Jestliže by článek 110 způsobil v Irsku narušení hospodářské soutěže při dodávání energetických produktů určených k ohřevu a osvětlení, může Komise Irsko na základě zvláštní žádosti zmocnit k uplatňování snížené sazby u těchto dodání v souladu s články 98 a 99.

Nastane–li případ podle prvního pododstavce, podá Irsko žádost Komisi spolu se všemi nezbytnými informacemi. Nerozhodne–li Komise do tří

▼B

měsíců od obdržení žádosti, má se za to, že Irsko bylo k uplatňování navržených snížených sazeb zmocněno.

Článek 113

Členské státy, které k 1. lednu 1991 v souladu s právními předpisy Společenství poskytovaly osvobození od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni nebo uplatňovaly snížené sazby nižší, než je minimální sazba stanovená v článku 99, u jiného zboží a služeb než těch, které jsou uvedeny v příloze III, mohou u dodání tohoto zboží nebo u poskytnutí těchto služeb uplatňovat sníženou sazbu nebo jednu ze dvou snížených sazeb uvedených v článku 98.

Článek 114

1. Členské státy, které byly k 1. lednu 1993 povinny zvýšit svou základní sazbu uplatňovanou k 1. lednu 1991 o více než 2 %, mohou u dodání zboží a poskytnutí služeb těch kategorií, které jsou uvedeny v příloze III, uplatňovat sníženou sazbu nižší, než je minimální sazba stanovená v článku 99.

Členské státy uvedené v prvním pododstavci mohou uplatňovat tuto sazbu i u restauračních služeb, dětského ošacení, dětské obuvi a bydlení.

2. Členské státy nemohou na základě odstavce 1 zavést osvobození od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni.

Článek 115

Členské státy, které k 1. lednu 1991 uplatňovaly sníženou sazbu u restauračních služeb, dětského ošacení, dětské obuvi a bydlení, mohou pokračovat v uplatňování uvedené sazby u dodání tohoto zboží nebo u poskytnutí těchto služeb.

Článek 116

Portugalsko může uplatňovat jednu ze dvou snížených sazeb uvedených v článku 98 u restauračních služeb za podmínky, že tato sazba není nižší než 12 %.

Článek 117

1. Pro účely článku 115 může Rakousko nadále uplatňovat sníženou sazbu u restauračních služeb.

2. Rakousko může uplatňovat jednu ze dvou snížených sazeb uvedených v článku 98 u pronájmu nemovitostí za účelem bydlení za podmínky, že tato sazba není nižší než 10 %.

Článek 118

Členské státy, které k 1. lednu 1991 uplatňovaly sníženou sazbu u dodání zboží a u poskytnutí služeb jiných než těch, které jsou uvedeny v příloze III, mohou uplatňovat sníženou sazbu nebo jednu ze dvou snížených sazeb podle článku 98 u dodání tohoto zboží nebo poskytnutí těchto služeb za podmínky, že tato sazba není nižší než 12 %.

První pododstavec se nevztahuje na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou vymezeny v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, které jsou předmětem daně podle

▼B

zvláštního režimu zdanění ziskové přirážky stanoveného v článcích 312 až 325 nebo zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.

Článek 119

Pro účely článku 118 může Rakousko uplatňovat sníženou sazbu na vína vyrobená v zemědělském podniku vyrábějícím zemědělcem za podmínky, že tato sazba není nižší než 12 %.

Článek 120

Řecko může ve správních obvodech Lesbos, Chios, Samos, Dodekanésos a Kyklady a na ostrovech Thasos, Severní Sporady, Samothraké a Skyros uplatňovat sazby až o 30 % nižší než odpovídající sazby uplatňované v pevninské části Řecka.

Článek 121

Členské státy, které k 1. lednu 1993 považovaly plnění podle smlouvy o dílo za dodání zboží, mohou u plnění podle smlouvy o dílo uplatňovat sazbu uplatnitelnou na zboží po provedení díla.

Pro účely použití prvního pododstavce se „plněním podle smlouvy o dílo“ rozumí dodání zhotovitelem zákazníkovi movité věci vytvořené nebo sestavené zhotovitelem z materiálu nebo dílů, které mu zákazník k tomuto účelu svěřil, bez ohledu na to, zda zhotovitel sám obstaral nějakou část materiálu použitého ke zhotovení.

Článek 122

Členské státy mohou uplatňovat sníženou sazbu u dodání živých rostlin jiných květinářských produktů, včetně cibulí, kořenů a obdobných produktů, řezaných květin a ozdobného listoví, a u dodání palivového dříví.

KAPITOLA 5

Dočasná ustanovení

▼M2

Článek 123

Česká republika může do 31. prosince 2010 nadále uplatňovat sníženou sazbu, která není nižší než 5 %, na provedení stavebních prací týkajících se staveb určených pro bydlení, které nejsou poskytovány v rámci sociální politiky, s výjimkou stavebních materiálů.

———————

▼B

Článek 125

1. Kypr může ►M2 do 31. prosince 2010 ◄ nadále poskytovat osvobození od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni u dodání léčiv a potravin pro lidskou spotřebu s výjimkou zmrzliny, nanuků, mraženého jogurtu, šerbetu a podobných výrobků a s výjimkou pikantních pochutin (bramborové lupínky a tyčinky, křupky a podobné balené výrobky pro lidskou spotřebu bez další přípravy).

▼B

2. Kypr může nadále uplatňovat sníženou sazbu, která není nižší než 5 %, u poskytnutí restauračních služeb, a to ►M2 do 31. prosince 2010 ◄ nebo do zavedení konečného režimu podle článku 402, podle toho, co nastane dříve.

▼M2

—————

▼B

Článek 127

Malta může ►M2 do 31. prosince 2010 ◄ nadále poskytovat osvobození od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni u dodání potravin pro lidskou spotřebu a léčiv.

▼M2

Článek 128

1. Polsko může do 31. prosince 2010 poskytovat osvobození od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni u dodání některých knih a odborných časopisů.

2. Polsko může nadále uplatňovat sníženou sazbu, která není nižší než 7 %, u poskytnutí restauračních služeb, a to do 31. prosince 2010 nebo do zavedení konečného režimu podle článku 402, podle toho, co nastane dříve.

3. Polsko může do 31. prosince 2010 nadále uplatňovat sníženou sazbu, která není nižší než 3 %, u dodání potravin podle bodu 1 přílohy III.

4. Polsko může do 31. prosince 2010 nadále uplatňovat sníženou sazbu, která není nižší než 7 %, u poskytnutí služeb, které nejsou poskytovány v rámci sociální politiky, pro stavbu, renovaci a přestavbu objektů určených pro bydlení nebo jejich částí, s výjimkou stavebních materiálů, a u dodání obytných budov nebo jejich částí před jejich prvním obydlením podle čl. 12 odst. 1 písm. a).

▼B

Článek 129

1. Slovinsko může nadále uplatňovat sníženou sazbu, která není nižší než 8,5 %, u přípravy jídel, a to ►M2 do 31. prosince 2010 ◄ nebo do zavedení konečného režimu podle článku 402, podle toho, co nastane dříve.

2. Slovinsko může ►M2 do 31. prosince 2010 ◄ nadále uplatňovat sníženou sazbu, která není nižší než 5 %, u provedení stavebních, renovačních a údržbových prací pro stavby určené k bydlení, které nejsou poskytovány v rámci sociální politiky, s výjimkou stavebních materiálů.

▼M2

—————

▼B

HLAVA IX

OSVOBOZENÍ OD DANĚ

KAPITOLA 1

Obecné ustanovení

Článek 131

Osvobození od daně podle kapitol 2 až 9 se uplatňují, aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, a za podmínek, které členské státy stanoví k zajištění správného a jednoduchého uplatňování těchto osvobození a k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu.

KAPITOLA 2

Osvobození některých činností od daně ve veřejném zájmu

Článek 132

1. Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

a) poskytnutí služeb a dodání zboží, která s těmito službami souvisejí, veřejnými poštami, vyjma přepravu cestujících a telekomunikační služby;

b) poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti prováděné veřejnoprávními subjekty nebo za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů, nemocnicemi, léčebnými nebo diagnostickými ústavy a dalšími řádně uznanými zařízeními téže povahy;

c) poskytnutí lékařské péče při výkonu lékařských a nelékařských zdravotnických povolání, jak jsou vymezeny v dotyčném členském státě;

d) dodání lidských orgánů, lidské krve a mateřského mléka;

e) poskytnutí služeb zubními techniky při výkonu jejich povolání a dodání zubních náhrad zubními lékaři a zubními techniky;

f) služby, které svým členům poskytují nezávislá seskupení osob, jež uskutečňují činnost, která je osvobozená od daně nebo při níž nejsou osobami povinnými k dani, a které jsou přímo nezbytné k tomu, aby tito členové mohli vykonávat uvedenou činnost, vyžadují–li tato seskupení od svých členů výlučně náhradu přesně odpovídající jejich podílu na společných výdajích, za podmínky, že toto osvobození od daně není s to narušit hospodářskou soutěž;

g) poskytnutí služeb a dodání zboží úzce související se sociální péčí nebo sociálním zabezpečením, včetně služeb poskytovaných domovy důchodců, veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy;

h) poskytnutí služeb a dodání zboží úzce související s ochranou dětí a mládeže veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy;

i) výchovu dětí a mládeže a školské nebo vysokoškolské vzdělávání, odborný výcvik nebo rekvalifikaci, jakož i poskytnutí služeb a dodání zboží s nimi úzce související, veřejnoprávními subjekty s tímto posláním nebo jinými subjekty, jejichž cíle dotyčné členské státy uznávají za podobné;

▼B

j) poskytnutí školského nebo vysokoškolského vyučování soukromými učiteli;

k) poskytnutí pracovníků náboženskými nebo filozofickými institucemi k výkonu činností uvedených v písmenech b), g), h) a i) tohoto článku a za účelem duchovní péče;

l) poskytnutí služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího neziskovými organizacemi politické, odborové, náboženské, vlastenecké, filozofické, filantropické nebo občanské povahy pro vlastní členy náhradou za členský příspěvek podle jejich vnitřních pravidel, pokud toto osvobození od daně není s to narušit hospodářskou soutěž;

m) poskytnutí určitých služeb úzce souvisejících s provozováním sportu nebo tělesnou výchovou, které poskytují neziskové organizace osobám vykonávajícím sportovní nebo tělovýchovnou činnost;

n) poskytnutí určitých kulturních služeb a dodání zboží úzce s nimi souvisejícího veřejnoprávními subjekty nebo jinými kulturními subjekty uznanými dotyčným členským státem;

o) poskytnutí služeb a dodání zboží subjekty, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle písmen b), g), h), i), l), m) a n), při akcích pořádaných za účelem shromažďování finančních prostředků výhradně pro jejich vlastní použití, pokud toto osvobození od daně není s to narušit hospodářskou soutěž;

p) poskytnutí dopravních služeb nemocným nebo zraněným osobám řádně oprávněnými subjekty za použití dopravních prostředků k tomuto účelu zvlášť konstruovaných nebo upravených;

q) činnosti veřejnoprávního rozhlasu a televize, s výjimkou činností obchodní povahy.

2. Pro účely odst. 1 písm. o) mohou členské státy zavést jakákoli nezbytná omezení, zejména pokud jde o počet akcí nebo výši příjmů zakládajících nárok na osvobození od daně.

Článek 133

Členské státy mohou vázat v jednotlivých případech osvobození jiných než veřejnoprávních subjektů od daně podle čl. 132 odst. 1 písm. b), g), h), i), l), m) a n) na jednu či více z těchto podmínek:

a) dotyčné subjekty nesmějí systematicky sledovat zisk jako svůj cíl a jakýkoliv případný zisk nesmí být rozdělen, nýbrž určen k pokračování nebo zlepšení poskytovaných služeb;

b) dotyčné subjekty musí být řízeny a spravovány v zásadě na základě dobrovolnosti osobami, které nemají přímý či nepřímý zájem samy ani prostřednictvím jiných osob na výsledcích dotyčné činnosti;

c) dotyčné subjekty musí uplatňovat ceny schválené příslušnými veřejnými orgány nebo ceny, které schválené ceny nepřekračují, a u služeb nepodléhajících schválení uplatňovat nižší ceny, než jaké za podobné služby uplatňují obchodní podniky podléhající DPH;

d) osvobození od daně nesmí být s to narušit hospodářskou soutěž znevýhodněním obchodních podniků podléhajících DPH.

Členské státy, které v souladu s přílohou E směrnice 77/388/EHS uplatňovaly k 1. lednu 1989 DPH na plnění podle čl. 132 odst. 1 písm. m) a n), mohou uplatnit podmínky ►C1 podle písmene d) prvního pododstavce tohoto článku ◄ i v případě, kdy je dodání tohoto zboží nebo poskytnutí těchto služeb veřejnoprávními subjekty osvobozeno od daně.

▼B

Článek 134

Dodání zboží nebo poskytnutí služby není osvobozeno od daně podle čl. 132 odst. 1 písm. b), g), h), i), l), m) a n),

a) pokud není nezbytné pro uskutečnění plnění ►C1 osvobozeného od daně; ◄

b) pokud jeho základním účelem je získání dodatečného příjmu pro daný subjekt uskutečněním plnění, které je v přímém soutěžním vztahu s plněními uskutečňovanými obchodními podniky podléhajícími DPH.

KAPITOLA 3

Ostatní případy osvobození od daně

Článek 135

1. Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

a) pojišťovací a zajišťovací činnosti včetně souvisejících služeb poskytovaných pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty;

b) poskytnutí a sjednání úvěrů a správa úvěrů osobou, která je poskytla;

c) sjednání a převzetí závazků, ručení a jiných jistot a záruk, jakož i správa úvěrových záruk osobou, která úvěry poskytuje;

d) činnosti včetně sjednávání týkající se vkladových a běžných účtů, plateb, převodů, pohledávek, šeků a dalších převoditelných cenných papírů, s výjimkou vymáhání pohledávek;

e) činnosti včetně sjednávání týkající se oběživa, bankovek a mincí používaných jako zákonné platidlo, kromě sběratelských předmětů, jako jsou zlaté, stříbrné nebo jiné kovové mince anebo bankovky, které se obvykle nepoužívají jako zákonné platidlo nebo které jsou předmětem numismatického zájmu;

f) činnosti včetně sjednávání, avšak vyjma řízení a správu, týkající se akcií, podílů na společnostech nebo sdruženích, dluhopisů a jiných cenných papírů, kromě dokladů zakládajících právní nárok na zboží a práv nebo cenných papírů uvedených v čl. 15 odst. 2;

g) správa fondů kolektivního investování, jak je vymezují členské státy;

h) dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb na jejich území, kolků a dalších podobných cenin za jmenovitou hodnotu;

i) sázky, loterie a další formy her za podmínek a omezení stanovených jednotlivými členskými státy;

j) dodání budovy nebo její části a pozemku k ní přiléhajícího, kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 12 odst. 1 písm. a);

k) dodání nezastavěného pozemku, kromě stavebního pozemku ve smyslu čl. 12 odst. 1 písm. b);

l) pacht nebo nájem nemovitosti.

2. Z osvobození od daně podle odst. 1 písm. l) jsou vyloučena tato plnění:

a) poskytnutí ubytování, jak je vymezují právní předpisy členských států, v rámci hotelnictví nebo v odvětví s podobnou funkcí včetně poskytnutí ubytování v prázdninových táborech a na místech upravených k využívání jako tábořiště;

b) nájem prostor a míst k parkování vozidel;

c) nájem trvale instalovaných zařízení a strojů;

▼B

d) nájem bezpečnostních schránek.

Členské státy mohou stanovit další vynětí z oblasti působnosti osvobození od daně podle odst. 1 písm. l).

Článek 136

Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

a) dodání zboží použitého výlučně na činnost, která je osvobozena od daně podle článků 132, 135, 371, 375, 376 a 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a článků 380 až 390, pokud u tohoto zboží nevznikl nárok na odpočet daně;

b) dodání zboží, při jehož pořízení nebo použití v souladu s článkem 176 nevznikl nárok na odpočet daně.

Článek 137

1. Členské státy mohou poskytnout osobám povinným k dani možnost volby zdanění v případě těchto plnění:

a) finanční činnosti uvedené v čl. 135 odst. 1 písm. b) až g);

b) dodání budovy nebo její části a pozemku k ní přiléhajícího, kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 12 odst. 1 písm. a);

c) dodání nezastavěného pozemku, kromě stavebního pozemku ve smyslu čl. 12 odst. 1 písm. b);

d) pacht nebo nájem nemovitosti.

2. Členské státy stanoví pravidla pro výkon volby podle odstavce 1.

Členské státy mohou omezit rozsah této možnosti volby.

KAPITOLA 4

Osvobození od daně vztahující se na plnění uvnitř Společenství

Oddíl 1

Osvobození od daně vztahující se na dodání zboží

Článek 138

1. Členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř Společenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, uskutečněné pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

2. Kromě dodání podle odstavce 1 osvobodí členské státy od daně tato plnění:

a) dodání nových dopravních prostředků, jež byly pořizovateli odeslány nebo přepraveny mimo jejich území, avšak uvnitř Společenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, uskutečněné pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem daně podle čl. 3 odst. 1, nebo pro jakoukoli jinou osobu nepovinnou k dani;

b) dodání výrobků podléhajících spotřební dani, jež byly pořizovateli odeslány nebo přepraveny mimo jejich území, avšak uvnitř Společenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho

▼B

z nich, uskutečněné pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství, jiného než výrobku podléhajícího spotřební dani, není předmětem daně podle čl. 3 odst. 1, jsou–li odeslání nebo přeprava těchto výrobků uskutečněny v souladu s čl. 7 odst. 4 a 5 nebo článkem 16 směrnice 92/12/EHS;

c) dodání zboží spočívající v jeho přemístění do jiného členského státu, která by byla osvobozena od daně podle odstavce 1 a písmen a) a b) tohoto odstavce, kdyby se uskutečnila pro jinou osobu povinnou k dani.

Článek 139

1. Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 1 se nevztahuje na dodání zboží uskutečněné osobou povinnou k dani, na kterou se vztahuje osvobození pro malé podniky podle článků 282 až 292.

Osvobození od daně se dále nevztahuje na dodání zboží osobám povinným k dani nebo právnickým osobám nepovinným k dani, jejichž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem daně podle čl. 3 odst. 1.

2. Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 2 písm. b) se nevztahuje na dodání výrobků podléhajících spotřební dani uskutečněné osobami povinnými k dani, na které se vztahuje osvobození pro malé podniky podle článků 282 až 292.

3. Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. b) a c) se nevztahuje na dodání zboží, které je předmětem daně podle zvláštního režimu zdanění ziskové přirážky podle článků 312 až 325 nebo zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.

Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c) se nevztahuje na dodání použitých dopravních prostředků vymezených v čl. 327 odst. 3, které je předmětem daně podle přechodného režimu pro použité dopravní prostředky.

Oddíl 2

Osvobození od daně vztahující se na pořízení zboží uvnitř Společenství

Článek 140

Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

a) pořízení zboží uvnitř Společenství, jehož dodání osobou povinnou k dani je na jejich území za všech okolností osvobozeno od daně;

b) pořízení zboží uvnitř Společenství, jehož dovoz je za všech okolností osvobozen od daně podle čl. 143 písm. a), b), c) a e) až l);

c) pořízení zboží uvnitř Společenství, jestliže je podle článků 170 a 171 pořizovatel zboží za všech okolností oprávněn k plné náhradě daně splatné podle čl. 2 odst. 1 písm. b).

Článek 141

Každý členský stát přijme zvláštní opatření k zajištění toho, aby daň nebyla vybírána při pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečněných na jeho území na základě článku 40, jsou–li splněny tyto podmínky:

a) pořízení zboží uskutečňuje osoba povinná k dani, která není usazena v tomto členském státě, avšak je identifikována pro účely DPH v jiném členském státě;

▼B

b) pořízení zboží se uskutečňuje za účelem následného dodání daného zboží, které v témže členském státě uskutečňuje osoba povinná k dani uvedená v písmenu a);

c) zboží, které osoba povinná k dani uvedená v písmenu a) takto pořídila, je přímo odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu než toho, v němž je identifikována pro účely DPH, osobě, pro kterou osoba povinná k dani následné dodání uskutečňuje;

d) osoba, pro kterou je následné dodání uskutečňováno, je jinou osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani identifikovanou pro účely DPH v témže členském státě;

e) osoba uvedená v písmenu d) byla v souladu s článkem 197 určena za osobu povinnou odvést daň splatnou při dodání uskutečněném osobou povinnou k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná.

Oddíl 3

Osvobození od daně vztahující se na poskytnutí některých přepravních služeb

Článek 142

Členské státy osvobodí od daně poskytnutí služby přepravy zboží uvnitř Společenství na ostrovy nebo z ostrovů, které tvoří autonomní oblasti Azory a Madeira, jakož i poskytnutí služby přepravy zboží mezi těmito ostrovy.

KAPITOLA 5

Osvobození od daně při dovozu

Článek 143

Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

a) konečný dovoz zboží, jehož dodání osobami povinnými k dani je na jejich území za všech okolností osvobozeno od daně;

b) konečný dovoz zboží upravený směrnicemi Rady 69/169/EHS ([1]), 83/181/EHS ([2]) a 2006/79/ES ([3]);

c) konečný dovoz zboží nacházejícího se ve volném oběhu z třetího území, které je součástí celního území Společenství, na které by bylo možné vztáhnout osvobození od daně podle písmene b), kdyby bylo dovezeno ve smyslu čl. 30 prvního pododstavce;

d) dovoz zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno z třetího území nebo třetí země do jiného členského státu než do státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je–li dodání tohoto zboží dovozcem určeným nebo uznaným za osobu povinnou odvést daň podle článku 201 osvobozeno od daně podle článku 138;

([1]) Směrnice Rady 69/169/EHS ze dne 28. května 1969 o harmonizaci právních a správních předpisů týkajících se osvobození od daní z obratu a spotřebních daní při dovozu v rámci mezinárodního cestovního ruchu (Úř. věst. L 133, 4.6.1969, s. 6). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/93/ES (Úř. věst. L 346, 29.12.2005, s. 16).

([2]) Směrnice Rady 83/181/EHS ze dne 28. března 1983, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 14 odst. 1 písm. d) směrnice 77/388/EHS, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 38). Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.

([3]) Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní (kodifikované znění) (Úř. věst. L 286, 17.10.2006, s. 15).

▼B

e) zpětný dovoz zboží v tom stavu, v jakém bylo vyvezeno, osobou, která zboží vyvezla, vztahuje–li se na něj osvobození od cla;

f) dovoz zboží v rámci diplomatických a konzulárních vztahů, vztahuje–li se na něj osvobození od cla;

g) dovoz zboží uskutečněný mezinárodními organizacemi uznávanými za mezinárodní organizace úřady hostitelského členského státu a členy těchto organizací v mezích a za podmínek upravených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla;

h) dovoz zboží na území členských států, které jsou stranami Severoatlantické smlouvy, ozbrojenými silami jiných států, které jsou stranami uvedené smlouvy, pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí;

i) dovoz zboží ozbrojenými silami Spojeného království rozmístěnými na ostrově Kypru podle Smlouvy o založení Kyperské republiky ze dne 16. srpna 1960 pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen;

j) dovoz produktů rybolovu do přístavu v nezměněném stavu nebo po konzervaci za účelem uvedení na trh, které dosud nebyly předmětem dodání, uskutečněný osobou podnikající v mořském rybolovu;

k) dovoz zlata centrálními bankami;

l) dovoz plynu prostřednictvím distribuční soustavy zemního plynu nebo dovoz elektřiny.

Článek 144

Členské státy osvobodí od daně poskytnutí služby vztahující se k dovozu zboží, je–li hodnota této služby zahrnuta do základu daně v souladu s čl. 86 odst. 1 písm. b).

Článek 145

1. V případě potřeby předloží Komise Radě neprodleně návrhy za účelem upřesnění oblasti působnosti osvobození od daně podle článků 143 a 144 a stanovení prováděcích pravidel k nim.

2. Do vstupu pravidel podle odstavce 1 v platnost mohou členské státy nadále používat platné vnitrostátní předpisy.

Členské státy mohou upravit své vnitrostátní předpisy, aby omezily narušení hospodářské soutěže, a zejména zamezily případům nezdanění nebo dvojího zdanění ve Společenství.

Členské státy mohou pro dosažení osvobození od daně uplatnit správní postupy, které považují za nejvhodnější.

3. Členské státy oznámí Komisi platné vnitrostátní předpisy, které nebyly dosud oznámeny, a předpisy, které přijmou podle odstavce 2, a Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

KAPITOLA 6

Osvobození od daně při vývozu

Článek 146

1. Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

▼B

a) dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo Společenství prodávajícím nebo na jeho účet;

b) dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo Společenství pořizovatelem neusazeným na jejich území nebo na jeho účet, s výjimkou zboží přepravovaného samotným pořizovatelem a určeného k vybavení nebo zásobení rekreačních lodí a letadel nebo jiných dopravních prostředků pro soukromé použití;

c) dodání zboží schváleným subjektům, které je vyvážejí ze Společenství v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti prováděné mimo Společenství;

d) poskytnutí služby spočívající v práci na movité věci, která byla pořízena nebo dovezena za účelem provedení těchto prací ve Společenství a odeslána nebo přepravena mimo Společenství poskytovatelem služby nebo příjemcem neusazeným na jejich území nebo na účet jednoho z nich;

e) poskytnutí služby včetně přepravy a vedlejších plnění, s výjimkou poskytnutí služby osvobozené od daně podle článků 132 a 135, je–li tato služba přímo vázána na vývoz nebo dovoz zboží, na nějž se vztahují článek 61 a čl. 157 odst. 1 písm. a).

2. Osvobození od daně podle odst. 1 písm. c) se může uskutečnit v podobě vrácení daně.

Článek 147

1. Na dodání zboží podle čl. 146 odst. 1 písm. b), které má být odneseno v osobních zavazadlech cestujících, se osvobození od daně vztahuje jen při splnění těchto podmínek:

a) cestující není usazen ve Společenství;

b) zboží je přepraveno mimo Společenství do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž se dodání uskutečnilo;

c) celková hodnota dodání včetně DPH je vyšší než 175 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně stanovený jednou ročně za použití směnného kurzu platného první pracovní den měsíce října s účinkem od 1. ledna následujícího roku.

Členské státy však mohou osvobodit od daně i dodání s celkovou hodnotou nižší, než je částka uvedená v prvním pododstavci písm. c).

2. Pro účely odstavce 1 se „cestujícím, který není usazen ve Společenství," rozumí cestující, jehož bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, se nenachází ve Společenství. V takovém případě se „bydlištěm nebo místem, kde se obvykle zdržuje," rozumí místo zapsané jako takové v cestovním pase, průkazu totožnosti nebo jiném dokladu, který uznává za doklad o totožnosti členský stát, na jehož území je dodání uskutečňováno.

Vývoz se prokazuje fakturou nebo jiným dokladem sloužícím jako faktura, který je potvrzen celním úřadem výstupu ze Společenství.

Každý členský stát předá Komisi vzory razítek, která používá při vydávání potvrzení uvedených v druhém pododstavci. Komise sdělí tyto údaje správcům daně ostatních členských států.

KAPITOLA 7

Osvobození od daně vztahující se na mezinárodní přepravu

Článek 148

Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

▼B

a) dodání zboží pro zásobení lodí užívaných k plavbě po volném moři a přepravujících cestující za úplatu nebo používaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti, jakož i lodí užívaných k poskytování záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, v tomto případě však s výjimkou dodání palubních zásob;

b) dodání zboží pro zásobení lodí válečných, spadajících pod kód kombinované nomenklatury (KN) 8906 10 00, pokud opouštějí jejich území a směřují do zahraničních přístavů nebo kotvišť mimo dotyčný členský stát;

c) dodání, úpravu, opravu, údržbu a nájem, a to i včetně posádky, lodí uvedených v písmenu a) a dodání, nájem, opravu a údržbu zařízení, včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno;

d) poskytnutí služby jiné než uvedené v písmenu c) k zabezpečení bezprostředních potřeb lodí uvedených v písmenu a) nebo jejich nákladu;

e) dodání zboží pro zásobení letadel využívaných leteckými společnostmi, které provozují zejména mezinárodní dopravu za úplatu;

f) dodání, úpravu, opravu, údržbu a nájem, a to i včetně posádky, letadel uvedených v písmenu e) a dodání, nájem, opravu a údržbu zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno;

g) poskytnutí služby jiné než uvedené v písmenu f) k zabezpečení bezprostředních potřeb letadel uvedených v písmenu e) nebo jejich nákladu.

Článek 149

Portugalsko může za mezinárodní přepravu považovat námořní a leteckou přepravu mezi ostrovy, které tvoří autonomní oblasti Azory a Madeira, a mezi těmito oblastmi a pevninou.

Článek 150

1. V případě potřeby předloží Komise Radě neprodleně návrhy za účelem upřesnění oblasti působnosti osvobození od daně podle článku 148 a stanovení prováděcích pravidel k nim.

2. Do vstupu pravidel podle odstavce 1 v platnost mohou členské státy omezit rozsah osvobození od daně poskytovaných podle čl. 148 písm. a) a b).

KAPITOLA 8

Osvobození od daně vztahující se na některá plnění považovaná za vývoz

Článek 151

1. Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

a) dodání zboží a poskytnutí služby v rámci diplomatických a konzulárních vztahů;

b) dodání zboží a poskytnutí služby mezinárodním organizacím, uznávaným za mezinárodní organizace úřady hostitelského členského státu, a členům těchto organizací v mezích a za podmínek upravených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla;

c) dodání zboží a poskytnutí služby na území členských států, které jsou stranami Severoatlantické smlouvy, pro použití ozbrojenými

▼B

silami ostatních států, které jsou stranami uvedené smlouvy, nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí;

d) dodání zboží a poskytnutí služby směřující do jiného členského státu pro ozbrojené síly kteréhokoli členského státu, jenž je stranou Severoatlantické smlouvy a není sám státem určení, pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí;

e) dodání zboží a poskytnutí služby ozbrojeným silám Spojeného království rozmístěným na ostrově Kypru podle Smlouvy o založení Kyperské republiky ze dne 16. srpna 1960 pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen.

Do přijetí jednotných daňových pravidel se osvobození od daně podle prvního pododstavce poskytuje v mezích stanovených hostitelským členským státem.

2. U zboží, jež není odesíláno nebo přepravováno z členského státu, v němž se dodání tohoto zboží uskutečňuje, a u poskytnutí služby se osvobození od daně může uskutečnit v podobě vrácení daně.

Článek 152

Členské státy osvobodí od daně dodání zlata centrálním bankám.

KAPITOLA 9

Osvobození od daně vztahující se na služby poskytnuté zprostředkovatelem

Článek 153

Členské státy osvobodí od daně poskytnutí služby zprostředkovatelem, který jedná jménem a na účet jiné osoby, zprostředkovává–li plnění uvedená v kapitolách 6, 7 a 8 nebo plnění uskutečňovaná mimo Společenství.

Osvobození od daně podle prvního pododstavce se nevztahuje na cestovní kanceláře, které poskytují jménem cestujícího a na jeho účet služby uskutečňované v jiných členských státech.

KAPITOLA 10

Osvobození od daně vztahující se na plnění související s mezinárodním obchodem

Oddíl 1

Celní sklady, jiné než celní sklady a podobné režimy

Článek 154

Pro účely tohoto oddílu se „jinými než celními sklady“ rozumějí u výrobků podléhajících spotřební dani prostory považované za sklady s daňovým dozorem pro účely čl. 4 písm. b) směrnice 92/12/EHS a u výrobků nepodléhajících spotřební dani prostory považované za takové členskými státy.

▼B

Článek 155

Aniž jsou dotčeny jiné daňové předpisy Společenství, mohou členské státy po konzultaci s výborem pro DPH přijímat zvláštní opatření s cílem osvobodit od daně všechna plnění uvedená v tomto oddíle nebo některá z nich, pokud nejsou zaměřena na konečné užití nebo spotřebu a pokud výše daně splatné při ukončení režimů nebo situací uvedených v tomto oddíle odpovídá výši daně, která by byla splatná, kdyby každé takové plnění bylo zdaněno na jejich území.

Článek 156

1. Členské státy mohou osvobodit od daně tato plnění:

a) dodání zboží, které má být předloženo k proclení a případně umístěno do dočasného skladu;

b) dodání zboží, které má být umístěno do svobodného pásma nebo do svobodného skladu;

c) dodání zboží, které má být propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku;

d) dodání zboží, které má být vpuštěno do teritoriálních vod, aby zde bylo zabudováno do těžebních nebo výrobních plošin za účelem výstavby, opravy, údržby, úpravy nebo vybavení těchto plošin nebo za účelem propojení těchto těžebních nebo výrobních plošin s pevninou;

e) dodání zboží, které má být vpuštěno do teritoriálních vod za účelem zásobení těžebních nebo výrobních plošin.

2. Místa uvedená v odstavci 1 jsou ta, která takto vymezují platné celní předpisy Společenství.

Článek 157

1. Členské státy mohou osvobodit od daně tato plnění:

a) dovoz zboží, které má být propuštěno do režimu uskladnění v jiném než celním skladu;

b) dodání zboží, které má být na jejich území propuštěno do režimu uskladnění v jiném než celním skladu.

2. Členské státy nesmějí zavádět jiné režimy uskladnění než uskladnění v celním skladu pro zboží nepodléhající spotřební dani, pokud je toto zboží určeno k dodání na maloobchodním stupni.

Článek 158

1. Odchylně od čl. 157 odst. 2 mohou členské státy režim uskladnění v jiném než celním skladu zavést v těchto případech:

a) je–li zboží určeno pro bezdaňové prodejny za účelem dodání zboží, které má být odneseno v osobních zavazadlech cestujícího, který cestuje leteckou nebo námořní dopravou na třetí území nebo do třetí země, jsou–li tato dodání osvobozena od daně podle čl. 146 odst. 1 písm. b);

b) je–li zboží určeno pro osoby povinné k dani za účelem dodání cestujícím na palubě letadla nebo lodi v průběhu letu či námořní plavby, pokud se cílové místo nachází mimo Společenství;

c) je–li zboží určeno pro osoby povinné k dani za účelem dodání osvobozených od daně podle článku 151.

▼B

2. Využijí–li členské státy možnost osvobození od daně stanovenou v odst. 1 písm. a), přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zajistily správné a jednoduché uplatňování tohoto osvobození a zabránily jakýmkoli daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) se „bezdaňovou prodejnou“ rozumí zařízení umístěné na letišti nebo v přístavu, jež splňuje podmínky stanovené příslušnými orgány veřejné moci.

Článek 159

Členské státy mohou osvobodit od daně poskytnutí služby související s dodáními zboží uvedenými v článku 156, v čl. 157 odst. 1 písm. b) a v článku 158.

Článek 160

1. Členské státy mohou osvobodit od daně tato plnění:

a) dodání zboží nebo poskytnutí služby, které se uskutečňuje v místech podle čl. 156 odst. 1 při zachování některé ze situací uvedených v témže odstavci na jejich území;

b) dodání zboží nebo poskytnutí služby, které se uskutečňuje v místech podle čl. 157 odst. 1 písm. b) a podle článku 158 při zachování některé ze situací uvedených v čl. 157 odst. 1 písm. b) nebo v čl. 158 odst. 1 na jejich území.

2. Využijí–li členské státy možnost stanovenou v odst. 1 písm. a) pro plnění uskutečněná v celních skladech, přijmou opatření nezbytná k zavedení režimů uskladnění v jiném než celním skladu, jež umožní použít odst. 1 písm. b) na stejná plnění týkající se zboží uvedeného v příloze V uskutečněná v takových jiných než celních skladech.

Článek 161

Členské státy mohou osvobodit od daně následující dodání zboží, jakož i poskytnutí služby s nimi související:

a) dodání zboží uvedeného v čl. 30 prvním pododstavci, které se nadále nachází v režimu dočasného dovozu s úplným osvobozením od daní při dovozu nebo v režimu vnějšího tranzitu;

b) dodání zboží uvedeného v čl. 30 druhém pododstavci, které se nadále nachází v tranzitním režimu uvnitř Společenství podle článku 276.

Článek 162

Využijí–li členské státy možnost stanovenou v tomto oddíle, přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby se na pořízení zboží uvnitř Společenství, má–li být toto zboží propuštěno do některého z režimů nebo dostat se do některé ze situací uvedených v článku 156, v čl. 157 odst. 1 písm. b) a v článku 158, vztahovaly stejné předpisy jako na dodání zboží, která se uskutečňují za stejných podmínek na jejich území.

Článek 163

Má–li skutečnost, že se na zboží přestane vztahovat režim nebo situace uvedená v tomto oddíle, za následek uskutečnění dovozu ve smyslu

▼B

článku 61, přijme členský stát dovozu opatření nezbytná k zamezení dvojímu zdanění.

Oddíl 2

Plnění osvobozená od daně za účelem vývozu nebo v rámci obchodu mezi členskými státy

Článek 164

1. Členské státy mohou po konzultaci s výborem pro DPH osvobodit od daně následující plnění uskutečněná osobou povinnou k dani nebo pro osobu povinnou k dani, a to až do výše rovnající se hodnotě vývozu, který tato osoba uskutečnila během předcházejících dvanácti měsíců:

a) pořízení zboží uvnitř Společenství osobou povinnou k dani a dovoz a dodání zboží osobě povinné k dani za účelem vývozu tohoto zboží mimo Společenství v nezměněném stavu nebo po zpracování;

b) poskytnutí služby spojené s vývozní činností této osoby povinné k dani.

2. Využijí–li členské státy možnost osvobození od daně stanovenou v odstavci 1, osvobodí po konzultaci s výborem pro DPH od daně i plnění spojená s dodáními uskutečněnými osobou povinnou k dani za podmínek stanovených v článku 138, a to až do výše rovnající se hodnotě dodání, která tato osoba uskutečnila za stejných podmínek během předchozích dvanácti měsíců.

Článek 165

Členské státy mohou stanovit společnou maximální částku pro plnění, která osvobodí od daně podle článku 164.

Oddíl 3

Společné ustanovení k oddílům 1 a 2

Článek 166

V případě potřeby předloží Komise Radě neprodleně návrhy na společná pravidla pro uplatňování daně při plněních uvedených v oddílech 1 a 2.

HLAVA X

ODPOČET DANĚ

KAPITOLA 1

Vznik a rozsah nároku na odpočet daně

Článek 167

Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně.

▼B

Článek 168

Jsou–li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpočíst od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:

a) DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani;

b) DPH, která je splatná při plněních považovaných za dodání zboží nebo poskytnutí služby podle čl. 18 písm. a) a článku 27;

c) DPH, která je splatná při pořízeních zboží uvnitř Společenství podle čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu i);

d) DPH, která je splatná při plněních považovaných za pořízení zboží uvnitř Společenství podle článků 21 a 22;

e) DPH, která je splatná nebo byla odvedena při dovozu zboží do tohoto členského státu.

Článek 169

Kromě odpočtu podle článku 168 má osoba povinná k dani nárok na odpočet daně podle uvedeného článku, jsou–li zboží a služby použity za účelem těchto jejích plnění:

a) plnění spočívajících v činnostech uvedených v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci, která byla uskutečněna mimo členský stát, v němž je daná daň splatná nebo byla odvedena, a u kterých by jí vznikl nárok na odpočet daně, kdyby byla uskutečněna v tomto členském státě;

b) plnění osvobozených od daně podle článků 138, 142 a 144, článků 146 až 149, článků 151, 152, 153 a 156, čl. 157 odst. 1 písm. b), článků 158 až 161 a článku 164;

c) plnění osvobozených od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až f), je–li příjemce usazen mimo Společenství nebo jsou–li tato plnění přímo vázána na zboží určené k vývozu ze Společenství.

Článek 170

Každá osoba povinná k dani, která je ve smyslu článku 1 směrnice 79/1072/EHS ([1]), článku 1 směrnice 86/560/EHS ([2]) a článku 171 této směrnice neusazená v členském státě, ve kterém uskutečňuje nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jež jsou předmětem DPH, má nárok na vrácení této daně, pokud jsou dané zboží nebo dané služby použity pro tyto účely:

a) plnění podle článku 169;

b) plnění, z nichž je daň povinen odvést výlučně pořizovatel nebo příjemce v souladu s články 194 až 197 a článkem 199.

([1]) Osmá směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku (Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s. 11). Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

([2]) Třináctá směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40).

▼B

Článek 171

1. Osobám povinným k dani neusazeným v členském státě, ve kterém uskutečňují nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jež jsou předmětem DPH, ale usazeným v jiném členském státě se daň vrací v souladu s prováděcími pravidly stanovenými směrnicí 79/1072/EHS.

Osoby povinné k dani uvedené v článku 1 směrnice 79/1072/EHS se rovněž považují pro účely použití uvedené směrnice za osoby povinné k dani neusazené v členském státě, ve kterém uskutečňují nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jež jsou předmětem DPH, jestliže v tomto členském státě uskutečňovaly pouze taková dodání zboží a poskytnutí služeb, u nichž byl v souladu s články 194 až 197 a článkem 199 za osobu povinnou odvést daň určen pořizovatel nebo příjemce.

2. Osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství se daň vrací v souladu s prováděcími pravidly stanovenými směrnicí 86/560/EHS.

Osoby povinné k dani uvedené v článku 1 směrnice 86/560/EHS se rovněž považují pro účely použití uvedené směrnice za osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, jestliže v členském státě, ve kterém uskutečňují nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jež jsou předmětem DPH, uskutečňovaly pouze taková dodání zboží a poskytnutí služeb, u nichž byl v souladu s články 194 až 197 a 199 za osobu povinnou odvést daň určen pořizovatel nebo příjemce.

3. Směrnice 79/1072/EHS a 86/560/EHS se nevztahují na dodání zboží, která jsou nebo mohou být osvobozena od daně podle článku 138, pokud je takto dodané zboží odesláno nebo přepraveno pořizovatelem nebo na jeho účet.

Článek 172

1. Každá osoba považovaná za osobu povinnou k dani z toho důvodu, že příležitostně dodává nový dopravní prostředek za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. a), má v členském státě, v němž se dodání uskutečnilo, nárok na odpočet daně zahrnuté do kupní ceny nebo odvedené při dovozu tohoto dopravního prostředku nebo jeho pořízení uvnitř Společenství, a to až do výše nepřekračující výši daně, kterou by byla povinna odvést, kdyby toto dodání nebylo osvobozeno od daně.

Nárok na odpočet daně vzniká a může být uplatněn pouze v okamžiku dodání nového dopravního prostředku.

2. Členské státy přijmou prováděcí pravidla k odstavci 1.

KAPITOLA 2

Poměrný odpočet daně

Článek 173

1. V případě zboží a služeb, které osoba povinná k dani používá jak pro plnění, u nichž je daň odpočitatelná podle článků 168, 169 a 170, tak i pro plnění, u nichž daň odpočitatelná není, je odpočitatelný jen podíl daně připadající na hodnotu prvního druhu plnění.

Odpočitatelný podíl se stanoví v souladu s články 174 a 175 pro všechna plnění uskutečněná osobou povinnou k dani.

2. Členské státy mohou přijmout tato opatření:

a) povolit osobě povinné k dani, aby si tento podíl stanovila pro každou oblast své činnosti, s podmínkou, že pro každou oblast vede oddělené účetnictví;

▼B

b) vyžadovat od osoby povinné k dani, aby si tento podíl stanovila pro každou oblast své činnosti a vedla pro každou oblast oddělené účetnictví;

c) povolit osobě povinné k dani nebo od ní vyžadovat, aby provedla odpočet daně na základě použití buď veškerého zboží a služeb, nebo jejich části;

d) povolit osobě povinné k dani nebo od ní vyžadovat, aby provedla odpočet daně podle pravidla stanoveného v odst. 1 prvním pododstavci u veškerého zboží a služeb použitých při všech plněních tam uvedených;

e) stanovit, že pokud je daň, jež není osobou povinnou k dani odpočitatelná, zanedbatelná, nepřihlédne se k ní.

Článek 174

1. Odpočitatelný podíl je dán zlomkem, který obsahuje tyto částky:

a) v čitateli celkovou výši ročního obratu, bez DPH, vztahujícího se k plněním, u nichž je daň odpočitatelná podle článků 168 a 169;

b) ve jmenovateli celkovou výši ročního obratu, bez DPH, vztahujícího se k plněním zahrnutým do čitatele a k plněním, u nichž daň není odpočitatelná.

Členské státy mohou do jmenovatele zahrnout celkovou výši dotací jiných než těch, které jsou přímo spojeny s cenou dodání zboží nebo poskytnutí služby podle článku 73.

2. Odchylně od odstavce 1 se z výpočtu odpočitatelného podílu vylučují tyto částky:

a) výše obratu vztahující se k dodáním investičního majetku, který osoba povinná k dani využila pro účely svého podnikání;

b) výše obratu vztahující se k vedlejším operacím s nemovitostmi a vedlejším finančním činnostem;

c) výše obratu vztahující se k plněním uvedeným v čl. 135 odst. 1 písm. b) až g), jsou–li tato plnění vedlejšími plněními.

3. Pokud členské státy využijí možnost stanovenou v článku 191 a nepožadují opravu daně u investičního majetku, mohou do výpočtu odpočitatelného podílu zahrnout výnos z převodu tohoto majetku.

Článek 175

1. Odpočitatelný podíl se stanoví ročně a definuje se jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.

2. Prozatímním ročním podílem je podíl vypočtený na základě plnění v předchozím roce. Neexistují–li plnění, z nichž by bylo možné vycházet, nebo jsou–li tato plnění svou výší zanedbatelná, určí odpočitatelný podíl prozatímně osoba povinná k dani pod dohledem správce daně na základě vlastního odhadu.

Členské státy však mohou nadále používat vlastní předpisy platné k 1. lednu 1979, nebo jde–li o členské státy, které přistoupily ke Společenství po tomto dni, ke dni svého přistoupení.

3. Odpočty daně provedené na základě prozatímního ročního podílu se opraví, jakmile se v průběhu následujícího roku stanoví konečný podíl.

▼B

KAPITOLA 3

Omezení nároku na odpočet daně

Článek 176

Rada na návrh Komise jednomyslně rozhodne o tom, z jakých výdajů nelze daň odpočíst. V žádném případě nelze daň odpočíst z výdajů, které nejsou přísně provozními výdaji, jako například výdaje na luxusní zboží, na zábavu a reprezentaci.

Do vstupu ustanovení uvedených v prvním pododstavci v platnost mohou členské státy zachovat veškerá vyloučení obsažená ve svých vnitrostátních předpisech k 1. lednu 1979, nebo jde–li o členské státy, které přistoupily ke Společenství po tomto dni, ke dni svého přistoupení.

Článek 177

Po konzultaci s výborem pro DPH může každý členský stát z důvodů hospodářského cyklu zcela nebo zčásti vyloučit z režimu odpočtů veškerý nebo některý investiční majetek či jiný majetek.

S cílem zachovat stejné podmínky hospodářské soutěže mohou členské státy místo odmítnutí nároku na odpočet daně zdaňovat zboží, které osoba povinná k dani sama vyrobila nebo které nakoupila ve Společenství nebo i dovezla, a to takovým způsobem, aby tato daň nepřekročila výši daně, která by se uplatnila při pořízení obdobného zboží.

KAPITOLA 4

Pravidla pro uplatnění nároku na odpočet daně

Článek 178

Pro uplatnění nároku na odpočet daně musí osoba povinná k dani splňovat tyto podmínky:

a) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. a) při dodáních zboží a poskytnutích služeb musí mít fakturu vystavenou v souladu s články 220 až 236 a články 238, 239 a 240;

b) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. b) při plněních považovaných za dodání zboží nebo poskytnutí služby musí splnit náležitosti stanovené jednotlivými členskými státy;

c) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. c) při pořízeních zboží uvnitř Společenství musí uvést v přiznání k dani podaném podle článku 250 veškeré údaje potřebné pro stanovení výše daně splatné při pořízení a mít fakturu vystavenou v souladu s články 220 až 236;

d) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. d) při plněních považovaných za pořízení zboží uvnitř Společenství musí splnit náležitosti stanovené jednotlivými členskými státy;

e) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. e) při dovozu zboží musí mít dovozní doklad, v němž je uvedena jako příjemce zboží nebo dovozce a který uvádí výši splatné daně nebo umožňuje její výpočet;

f) má–li povinnost odvést daň jako pořizovatel nebo příjemce v případech, na které se vztahují články 194 až 197 a článek 199, musí splnit náležitosti stanovené jednotlivými členskými státy.

▼B

Článek 179

Osoba povinná k dani provede odpočet daně tak, že od celkové výše daně splatné za dané zdaňovací období odečte celkovou výši daně, u níž v průběhu téhož období vznikl nárok na odpočet daně, který je uplatňován podle článku 178.

Členské státy však mohou požadovat, aby v případě osob povinných k dani, které uskutečňují příležitostně plnění uvedená v článku 12, byl nárok na odpočet daně uplatněn pouze v okamžiku dodání.

Článek 180

Členské státy mohou povolit osobě povinné k dani, aby uplatnila odpočet daně, který nebyl proveden v souladu s články 178 a 179.

Článek 181

Členské státy mohou povolit osobě povinné k dani, která nemá fakturu vystavenou v souladu s články 220 až 236, aby uplatnila odpočet daně podle čl. 168 písm. c) při pořízení zboží uvnitř Společenství.

Článek 182

Členské státy stanoví podmínky a prováděcí pravidla k článkům 180 a 181.

Článek 183

Pokud za dané zdaňovací období výše odpočtu daně překročí výši splatné daně, mohou členské státy buď převést nadměrný odpočet daně do následujícího období, nebo vrátit daň v souladu s podmínkami, které samy stanoví.

Členské státy však mohou odmítnout vrácení nadměrného odpočtu daně nebo jeho převedení do dalšího období, jestliže je jeho výše zanedbatelná.

KAPITOLA 5

Oprava odpočtů daně

Článek 184

Počáteční odpočet daně se opraví, je–li vyšší nebo nižší, než na jaký měla osoba povinná k dani nárok.

Článek 185

1. Oprava se provede, zejména pokud se po podání přiznání k dani změní okolnosti zohledněné při výpočtu výše odpočtu, například byly–li zrušeny určité koupě nebo byla–li získána určitá snížení ceny.

2. Odchylně od odstavce 1 se oprava neprovádí u plnění, která zůstala zcela nebo zčásti nezaplacena, ani při zničení, ztrátě či krádeži majetku, které byly řádně doloženy nebo potvrzeny, ani při použití prostředků na dárky malé hodnoty a poskytnutí vzorků uvedených v článku 16.

Členské státy však mohou vyžadovat opravu u plnění, která zůstala zcela nebo zčásti nezaplacena, a u krádeží.

▼B

Článek 186

Členské státy stanoví prováděcí pravidla k článkům 184 a 185.

Článek 187

1. V případě investičního majetku se oprava rozloží na pět let včetně roku, kdy bylo zboží pořízeno nebo vyrobeno.

Členské státy však mohou při provedení opravy vycházet z období plných pěti let, počítáno od okamžiku, kdy bylo zboží poprvé použito.

U nemovitostí, které byly pořízeny jako investiční majetek, může být opravné období prodlouženo až na dvacet let.

2. Roční oprava se provede jen v rozsahu jedné pětiny daně, nebo bylo–li opravné období prodlouženo, v rozsahu odpovídajícího podílu daně uplatněné u investičního majetku.

Oprava podle prvního pododstavce se provádějí na základě změn poměru mezi nárokem na odpočet daně v následujících letech a nárokem na odpočet daně za rok, v němž bylo zboží pořízeno, vyrobeno, nebo případně poprvé použito.

Článek 188

1. Při dodání investičního majetku v průběhu opravného období se má za to, že je až do uplynutí opravného období využíván osobou povinnou k dani pro její ekonomickou činnost.

Ekonomická činnost se považuje za plně zdaněnou, je–li dodání investičního majetku zdaněno.

Ekonomická činnost se považuje za plně osvobozenou od daně, je–li dodání investičního majetku osvobozeno od daně.

2. Oprava podle odstavce 1 se provede jednorázově za celé opravné období, které dosud neuplynulo. Je–li však dodání investičního majetku osvobozeno od daně, mohou členské státy nevyžadovat opravu, je–li pořizovatelem osoba povinná k dani, která využívá daný investiční majetek výhradně k plněním, u nichž je daň odpočitatelná.

Článek 189

Pro účely použití článků 187 a 188 mohou členské státy přijmout tato opatření:

a) vymezit obsah pojmu investiční majetek;

b) upřesnit výši daně, kterou je třeba vzít v úvahu při opravě;

c) přijmout jakákoliv vhodná opatření k zajištění toho, aby opravy neměly za následek neoprávněnou výhodu;

d) umožnit administrativní zjednodušení.

Článek 190

Pro účely článků 187, 188, 189 a 191 mohou členské státy považovat za investiční majetek služby, které mají povahu obdobnou povaze obvykle přisuzované investičnímu majetku.

▼B

Článek 191

Jestliže jsou důsledky uplatňování článků 187 a 188 v některém členském státě zanedbatelné, nemusí tento členský stát po konzultaci s výborem pro DPH tyto články uplatňovat s ohledem na celkový dopad daně v dotyčném členském státě a na potřebu zjednodušení administrativy za podmínky, že tím není narušena hospodářská soutěž.

Článek 192

Přejde–li osoba povinná k dani z běžného režimu DPH do některého zvláštního režimu nebo opačně, mohou členské státy přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, že tato osoba povinná k dani není neoprávněně zvýhodněna ani poškozena.

HLAVA XI

POVINNOSTI OSOB POVINNÝCH K DANI A NĚKTERÝCH OSOB NEPOVINNÝCH K DANI

KAPITOLA 1

Platební povinnost

Oddíl 1

Osoby povinné odvést daň správci daně

Článek 193

Daň je povinna odvést osoba povinná k dani uskutečňující zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby, s výjimkou případů, kdy daň odvádí jiná osoba podle článků 194 až 199 a článku 202.

Článek 194

1. Uskutečňuje–li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, mohou členské státy stanovit, že osobou povinnou odvést daň je pořizovatel nebo příjemce.

2. Členské státy stanoví podmínky pro uplatňování odstavce 1.

Článek 195

Daň je povinna odvést osoba identifikovaná pro účely DPH v členském státě, ve kterém je daň splatná, jíž je dodáno zboží za podmínek stanovených v článcích 38 a 39, pokud dodání uskutečňuje osoba povinná k dani, která není usazena v tomto členském státě.

Článek 196

Daň je povinna odvést osoba povinná k dani, která je příjemcem služby uvedené v článku 56, nebo osoba identifikovaná pro účely DPH v členském státě, ve kterém je daň splatná, která je příjemcem služby uvedené v článku 44, 47, 50, 53, 54 nebo 55, jestliže tuto službu poskytla osoba povinná k dani, která není usazena v tomto členském státě.

▼B

Článek 197

1. Daň je povinen odvést pořizovatel zboží, jestliže jsou splněny tyto podmínky:

a) zdanitelným plněním je dodání zboží za podmínek stanovených v článku 141;

b) pořizovatel je jinou osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani identifikovanou pro účely DPH v členském státě, v němž se dodání uskutečňuje;

c) faktura vystavená osobou povinnou k dani, která není usazena v členském státě pořizovatele, je vystavena v souladu s články 220 až 236.

2. Je–li za osobu povinnou odvést daň ustanoven daňový zástupce podle článku 204, mohou členské státy stanovit odchylku od odstavce 1 tohoto článku.

Článek 198

1. Jsou–li určitá plnění týkající se investičního zlata mezi osobou povinnou k dani, která je účastníkem vázaného trhu zlata, a jinou osobou povinnou k dani, která není účastníkem tohoto trhu, zdaněna podle článku 352, určí členské státy pořizovatele za osobu povinnou odvést daň.

Je–li pořizovatel, který není účastníkem vázaného trhu zlata, osobou povinnou k dani, která má povinnost být identifikována pro účely DPH v členském státě, v němž je daň splatná, jen z důvodu plnění uvedených v článku 352, splní prodávající daňové povinnosti pořizovatele jeho jménem v souladu s předpisy tohoto členského státu.

2. Pokud dodání zlata surového nebo ve formě polotovarů o ryzosti 325 tisícin nebo vyšší nebo dodání investičního zlata vymezeného v čl. 344 odst. 1 uskuteční osoba povinná k dani, která využila některé z možností stanovených v článcích 348, 349 a 350, mohou členské státy určit za osobu povinnou odvést daň pořizovatele.

3. Členské státy stanoví postupy a podmínky pro uplatňování odstavců 1 a 2.

Článek 199

1. Členské státy mohou stanovit, že osobou povinnou odvést daň je osoba povinná k dani, jíž je dodáno některé z dále uvedeného zboží nebo poskytnuta některá z dále uvedených služeb:

a) provedení stavebních prací, včetně oprav, úklidu, údržby, přestavby a demolice, týkajících se nemovitosti, jakož i předání stavebních prací považované za dodání zboží podle čl. 14 odst. 3;

b) poskytnutí pracovníků pro činnosti, na něž se vztahuje písmeno a);

c) dodání nemovitosti podle čl. 135 odst. 1 písm. j) a k), pokud si dodavatel zvolil možnost zdanění dodání podle článku 137;

d) dodání použitého materiálu, včetně takového, který bez úprav nelze opětovně použít, šrotu, průmyslového a neprůmyslového odpadu, recyklovatelného odpadu a částečně zpracovaného odpadu a dodání některých druhů zboží a poskytnutí některých druhů služeb uvedených v příloze VI;

e) dodání zboží poskytovaného jako záruka jednou osobou povinnou k dani jiné takové osobě při realizaci této záruky;

f) dodání zboží po postoupení výhrady vlastnictví nabyvateli a výkon tohoto práva nabyvatelem;

▼B

g) dodání nemovitosti prodávané dlužníkem z rozhodnutí soudu v řízení o nuceném prodeji.

2. Využije–li členský stát možnost stanovenou v odstavci 1, může vymezit dodání zboží a poskytnutí služeb, na něž se vztahuje, a kategorie dodavatelů, poskytovatelů, pořizovatelů nebo příjemců, u nichž lze tato opatření uplatnit.

▼C1

3. Pro účely odstavce 1 mohou členské státy přijmout tato opatření:

▼B

a) stanovit, že se osoba povinná k dani, která provádí i činnosti nebo uskutečňuje i plnění, jež se nepovažují za zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 2, považuje za osobu povinnou k dani ve vztahu k veškerému zboží, které jí je dodáno, nebo službám, které jí jsou poskytnuty podle odstavce 1 tohoto článku; nebo

b) stanovit, že se veřejnoprávní subjekt nepovinný k dani považuje za osobu povinnou k dani ve vztahu k přijatým dodáním zboží podle odst. 1 písm. e), f) a g).

4. Členské státy informují výbor pro DPH o zavedení vnitrostátních opatření přijatých podle odstavce 1, pokud se nejedná o opatření, která Rada povolila před 13. srpnem 2006 v souladu s čl. 27 odst. 1 až 4 směrnice 77/388/EHS a která jsou nadále platná podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 200

Daň je povinna odvést osoba uskutečňující zdanitelné pořízení zboží uvnitř Společenství.

Článek 201

Při dovozu je povinna odvést daň osoba nebo osoby, které za osoby povinné odvést daň určí nebo uzná členský stát dovozu.

Článek 202

Daň je povinna odvést osoba, která způsobí, že se na zboží přestanou vztahovat režimy nebo situace uvedené v článcích 156, 157, 158, 160 a 161.

Článek 203

Daň z přidané hodnoty je povinna odvést každá osoba, která uvede tuto daň na faktuře.

Článek 204

1. Je–li podle článků 193 až 197 a článků 199 a 200 osobou povinnou odvést daň osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, mohou jí členské státy povolit, aby za osobu povinnou odvést daň ustanovila daňového zástupce.

Kromě toho, uskutečňuje–li zdanitelné plnění osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, a se

▼B

zemí, ve které má tato osoba sídlo nebo v níž je usazena, neexistuje právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 76/308/EHS ([1]) a nařízení (ES) č. 1798/2003 ([2]), mohou členské státy přijmout předpisy, které stanoví, že osobou povinnou odvést daň je daňový zástupce ustanovený osobou povinnou k dani, která není usazena v tuzemsku.

Členské státy však nesmějí použít možnost uvedenou v druhém pododstavci na osobu povinnou k dani neusazenou ve Společenství, jak je definována v čl. 358 bodě 1, která se rozhodla pro zvláštní režim pro elektronicky poskytované služby.

2. Možnost podle odst. 1 prvního pododstavce je vázána na splnění podmínek a postupů, které stanoví každý členský stát.

Článek 205

V situacích uvedených v článcích 193 až 200, 202, 203 a 204 mohou členské státy stanovit, že za odvod daně ručí společně a nerozdílně jiná osoba než osoba povinná odvést daň.

Oddíl 2

Způsoby platby

Článek 206

Každá osoba povinná k dani, která je osobou povinnou odvést daň, zaplatí při podání přiznání k dani podle článku 250 čistou výši daně. Členské státy však mohou pro odvedení této daně určit jiný den nebo mohou požadovat předběžné splátky.

Článek 207

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se podle článků 194 až 197 a článků 199 a 204 považují za osoby povinné odvést daň namísto osoby povinné k dani, která není usazena na jejich území, splnily povinnosti stanovené v tomto oddíle týkající se odvodu daně.

Členské státy rovněž přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které podle článku 205 ručí společně a nerozdílně za odvod daně, tyto povinnosti pro odvod daně splnily.

Článek 208

Určí–li členské státy pořizovatele investičního zlata za osobu povinnou odvést daň podle čl. 198 odst. 1 nebo využijí–li v případě zlata surového nebo ve formě polotovarů nebo investičního zlata vymezeného v čl. 344 odst. 1 možnost stanovenou v čl. 198 odst. 2 a určí za osobu povinnou odvést daň pořizovatele, přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že tato osoba splní povinnost týkající se odvodu daně v souladu s tímto oddílem.

([1]) Směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření (Úř. věst. L 73, 19.3.1976, s. 18). Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 264, 15.10.2003, s. 1). Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

▼B

Článek 209

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby nepovinné k dani, které jsou osobami povinnými odvést daň při pořízení zboží uvnitř Společenství, na které se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. b) bod i), dodržovaly povinnost odvodu daně podle tohoto oddílu.

Článek 210

Členské státy přijmou pravidla upravující odvod daně z pořízení nových dopravních prostředků uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě ii) uvnitř Společenství a z pořízení výrobků podléhajících spotřební dani uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě iii) uvnitř Společenství.

Článek 211

Členské státy přijmou pravidla upravující odvod daně při dovozu zboží.

Členské státy mohou zejména stanovit, že daň splatná při dovozu zboží osobami povinnými k dani nebo osobami povinnými odvést daň, popřípadě určitými kategoriemi těchto osob, nemusí být odvedena v okamžiku dovozu za podmínky, že bude jako taková uvedena v přiznání k dani podaném podle článku 250.

Článek 212

Členské státy mohou osoby povinné k dani osvobodit od odvodu splatné daně, je–li její výše zanedbatelná.

KAPITOLA 2

Identifikace

Článek 213

1. Každá osoba povinná k dani oznámí zahájení, změnu nebo ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani.

Členské státy umožní a mohou i vyžadovat podávání těchto oznámení elektronickými prostředky v souladu s podmínkami, které stanoví.

2. Aniž je dotčen odst. 1 první pododstavec, oznámí každá osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, která uskutečňuje pořízení zboží uvnitř Společenství, jež nejsou předmětem daně podle čl. 3 odst. 1, že uskutečňuje tato pořízení, jestliže již přestaly být splňovány podmínky pro to, aby tato plnění nebyla předmětem DPH podle uvedeného článku.

Článek 214

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby bylo následujícím osobám přiděleno osobní identifikační číslo:

a) každé osobě povinné k dani s výjimkou osob uvedených v čl. 9 odst. 2, která uskutečňuje na jejich území dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při kterých jí vzniká nárok na odpočet daně, kromě dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při nichž daň odvádí podle článků 194 až 197 a článku 199 výhradně pořizovatel nebo příjemce;

b) každé osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která uskuteční pořízení zboží uvnitř Společenství, jež jsou předmětem daně podle čl. 2 odst. 1 písm. b), nebo která využila možnost

▼B

učinit svá pořízení uvnitř Společenství předmětem daně podle čl. 3 odst. 3;

c) každé osobě povinné k dani, která uskutečňuje na jejich území pořízení zboží uvnitř Společenství pro potřeby svých plnění v rámci činností uvedených v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci a prováděných mimo toto území.

2. Členské státy nejsou povinny přidělit osobní identifikační číslo pro účely daně určitým osobám povinným k dani, které uskutečňují příležitostně plnění uvedená v článku 12.

Článek 215

Osobní identifikační číslo pro DPH obsahuje předponu podle kódu ISO 3166 – alfa 2, podle níž lze určit vydávající členský stát.

Řecko je však oprávněno používat předponu „EL“.

Článek 216

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že jejich identifikační systémy umožní odlišit osoby povinné k dani uvedené v článku 214, a k zajištění správného uplatňování přechodného režimu zdanění plnění uskutečněných uvnitř Společenství uvedeného v článku 402.

KAPITOLA 3

Fakturace

Oddíl 1

Definice

Článek 217

Pro účely této kapitoly se „předáním nebo zpřístupněním elektronickými prostředky“ rozumí předání nebo zpřístupnění dat jejich příjemci za použití elektronických zařízení pro zpracování dat (včetně digitální komprese) a jejich uchovávání, a to po drátě anebo radiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky.

Oddíl 2

Pojem faktury

Článek 218

Členské státy pro účely této směrnice uznávají za faktury veškeré doklady nebo veškerá sdělení v papírové nebo elektronické podobě, jež splňují podmínky stanovené v této kapitole.

Článek 219

Za fakturu se považuje i každý doklad nebo sdělení, které mění původní fakturu a výslovně a jednoznačně na ni odkazuje.

▼B

Oddíl 3

Vystavování faktur

Článek 220

Každá osoba povinná k dani musí zajistit, že buď ona sama, nebo pořizovatel či příjemce, anebo třetí osoba jejím jménem a na její účet vystaví fakturu v těchto případech:

1) za dodání zboží nebo poskytnutí služby jiné osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani;

2) za dodání zboží uvedená v článku 33;

3) za dodání zboží za podmínek uvedených v článku 138;

4) za platbu na její účet předtím, než se uskuteční některé z dodání zboží podle bodů 1, 2 a 3;

5) za platbu na její účet provedenou jinou osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani předtím, než je poskytnutí služby dokončeno.

Článek 221

1. Členské státy mohou osobám povinným k dani uložit povinnost vystavovat faktury za jiná dodání zboží nebo za jiná poskytnutí služeb, než jsou uvedena v článku 220, která uskuteční na jejich území.

Členské státy mohou v případě faktur podle prvního pododstavce uložit méně povinností, než je uvedeno v článcích 226, 230, 233, 244 a 246.

2. Členské státy mohou zprostit osoby povinné k dani povinnosti podle článku 220 vystavovat faktury za zboží nebo služby, které dodaly nebo poskytly na jejich území a které jsou na základě článků 110 a 111, čl. 125 odst. 1, článku 127, čl. 128 odst. 1, článků 132, 135, 136, 371, 375, 376 a 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a článků 380 až 390 osvobozeny od daně, a to s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni i bez něj.

Článek 222

Členské státy mohou osobám povinným k dani, které dodávají zboží a poskytují služby na jejich území, stanovit lhůtu pro vystavení faktur.

Článek 223

Za několik samostatných dodání zboží nebo poskytnutí služeb lze za podmínek stanovených členskými státy, na jejichž území je zboží dodáno nebo služby poskytnuty, vystavit souhrnnou fakturu.

Článek 224

1. Fakturu za zboží dodané pořizovateli nebo službu poskytnutou příjemci osobou povinnou k dani může po předchozí dohodě mezi oběma stranami vystavit pořizovatel nebo příjemce, pokud existuje postup, podle kterého osoba povinná k dani, která zboží dodala nebo službu poskytla, přijme každou fakturu.

2. Členské státy, na jejichž území je zboží dodáno nebo služba poskytnuta, stanoví podrobnosti a podmínky pro uvedené předchozí dohody a postupy přijímání faktur mezi osobou povinnou k dani a pořizovatelem.

▼B

3. Členské státy mohou uložit osobám povinným k dani, které dodávají zboží nebo poskytují služby na jejich území, další podmínky pro vystavování faktur pořizovatelem nebo příjemcem. Mohou zejména požadovat, aby tyto faktury byly vystavovány jménem osoby povinné k dani a na její účet.

Podmínky uvedené v prvním pododstavci musí být vždy stejné bez ohledu na místo usazení pořizovatele nebo příjemce.

Článek 225

Členské státy mohou osobám povinným k dani, které dodávají zboží nebo poskytují služby na jejich území, uložit zvláštní podmínky pro případy, že třetí osoba nebo pořizovatel nebo příjemce, který vystavuje faktury, je usazen v zemi, se kterou neexistuje právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 76/308/EHS a nařízení (ES) č. 1798/2003.

Oddíl 4

Obsah faktur

Článek 226

Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení této směrnice, uvádějí se na fakturách vystavovaných podle článků 220 a 221 pro účely daně z přidané hodnoty povinně pouze tyto údaje:

1) datum vystavení;

2) pořadové číslo založené na jedné nebo více sériích, které jednoznačně určují fakturu;

3) identifikační číslo pro DPH uvedené v článku 214, pod nímž osoba povinná k dani dodala zboží nebo poskytla službu;

4) identifikační číslo pro DPH pořizovatele nebo příjemce uvedené v článku 214, pod kterým obdržel dodání zboží nebo poskytnutí služby, pro které je osobou povinnou odvést daň, anebo dodání zboží podle článku 138;

5) plné jméno a adresu osoby povinné k dani a pořizovatele nebo příjemce;

6) množství a druh dodaného zboží nebo rozsah a druh poskytnuté služby;

7) den, kdy bylo uskutečněno nebo dokončeno dodání zboží nebo poskytnutí služby, nebo den, kdy byla provedena platba uvedená v čl. 220 bodech 4 a 5, pokud jej lze určit a liší se ode dne vystavení faktury;

8) základ daně pro každou sazbu nebo osvobození, jednotkovou cenu bez DPH a veškeré slevy nebo rabaty, pokud nejsou obsaženy v jednotkové ceně;

9) uplatněnou sazbu daně;

10) výši daně, jež má být odvedena, není–li uplatněn zvláštní režim, pro který tato směrnice tento údaj nepřipouští;

11) v případě osvobození od daně nebo je–li pořizovatel nebo příjemce osobou povinnou odvést daň, odkaz na použitelné ustanovení této směrnice nebo na odpovídající vnitrostátní ustanovení anebo jakýkoli jiný odkaz uvádějící, že dodání zboží nebo poskytnutí služby je osvobozeno od daně nebo předmětem postupu přenesení daňové povinnosti;

▼B

12) v případě dodání nových dopravních prostředků uskutečněného za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. a) údaje uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. b);

13) je–li uplatněn zvláštní režim pro cestovní kanceláře, odkaz na článek 306 nebo na odpovídající vnitrostátní ustanovení anebo jakýkoli jiný odkaz uvádějící, že byl tento režim uplatněn;

14) je–li uplatněn jeden ze zvláštních režimů pro použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti, odkaz na článek 313, článek 326 nebo článek 333 nebo na odpovídající vnitrostátní ustanovení anebo jakýkoli jiný odkaz uvádějící, že byl uplatněn jeden z těchto režimů;

15) je–li osobou povinnou odvést daň daňový zástupce ve smyslu článku 204, identifikační číslo pro DPH tohoto daňového zástupce uvedené v článku 214 a jeho plné jméno a adresu.

Článek 227

Členské státy mohou od osob povinných k dani, které jsou usazeny na jejich území a dodávají zboží nebo poskytují služby na jejich území, vyžadovat uvedení identifikačního čísla pro DPH pořizovatele nebo příjemce uvedeného v článku 214 i v jiných případech, než jsou uvedeny v čl. 226 bodě 4.

Článek 228

Členské státy, na jejichž území je zboží dodáno nebo služba poskytnuta, mohou povolit, aby doklady nebo sdělení považovaná za fakturu podle článku 219 některé povinné údaje neobsahovaly.

Článek 229

Členské státy nevyžadují, aby faktury byly podepsány.

Článek 230

Částky uvedené na faktuře lze vyjadřovat v jakékoli měně, je–li výše daně, jež má být odvedena, vyjádřena v měně členského státu, kde je zboží dodáno nebo služba poskytnuta, s využitím přepočtového mechanismu stanoveného v článku 91.

Článek 231

Pro účely kontroly mohou členské státy vyžadovat, aby byly faktury za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jejich území a faktury, které obdrží osoby povinné k dani usazené na jejich území, přeloženy do jejich národního jazyka.

Oddíl 5

Předávání faktur elektronickými prostředky

Článek 232

Faktury vystavené na základě oddílu 2 lze buď předávat na papíře, nebo pokud s tím jejich příjemce souhlasí, předávat nebo zpřístupňovat elektronickými postředky.

▼B

Článek 233

1. Faktury předané nebo zpřístupněné elektronickými prostředky členské státy přijímají pod podmínkou, že věrohodnost původu a neporušenost jejich obsahu jsou zaručeny jedním z těchto způsobů:

a) zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy ([1]);

b) prostřednictvím elektronické výměny dat (EDI) vymezené v článku 2 doporučení Komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny dat ([2]), jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost dat.

Faktury však lze předávat nebo zpřístupňovat i jinými elektronickými prostředky, s výhradou jejich přijímání členským státem nebo členskými státy, jichž se to týká.

2. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) mohou dále členské státy požadovat, aby se zaručený elektronický podpis zakládal na kvalifikovaném osvědčení a byl vytvořen prostředky pro bezpečné vytváření podpisu ve smyslu čl. 2 bodů 6 a 10 směrnice 1999/93/ES.

3. Pro účely odst. 1 prvního podostavce písm. b) mohou dále členské státy za podmínek, které stanoví, požadovat předávání doplňkového souhrnného dokladu na papíře.

Článek 234

Členské státy nesmějí ukládat osobám povinným k dani, které dodávají zboží nebo poskytují služby na jejich území, žádné jiné povinnosti nebo náležitosti související s použitím systému elektronického předávání nebo zpřístupňování faktur.

Článek 235

Členské státy mohou stanovit zvláštní podmínky pro vystavování faktur elektronickými prostředky za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jejich území ze země, se kterou neexistuje právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 76/308/EHS a nařízení (ES) č. 1798/2003.

Článek 236

V případě většího počtu faktur předávaných nebo zpřístupňovaných stejnému příjemci těchto faktur elektronickými prostředky mohou být údaje společné jednotlivým fakturám uvedeny pouze jednou, pokud jsou u každé faktury přístupné všechny informace.

Článek 237

Komise předloží do 31. prosince 2008 zprávu případně doprovázenou návrhem na změnu podmínek elektronické fakturace, aby byl vzat v úvahu budoucí technologický vývoj v této oblasti.

([1]) Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12.
([2]) Úř. věst. L 338, 28.12.1994, s. 98.

▼B

Oddíl 6

Zjednodušující opatření

Článek 238

1. Po konzultaci s výborem pro DPH mohou členské státy za podmínek jimi určených stanovit, že s výhradou možností, které mohou členské státy využít podle článků 227, 228 a 231, nemusí faktury za zboží dodané nebo za služby poskytnuté na jejich území v následujících případech obsahovat některé z náležitostí stanovených v článcích 226 a 230:

a) pokud je částka faktury nízká;

b) pokud obchodní nebo správní praxe v daném hospodářském odvětví nebo technické podmínky, za nichž jsou faktury vystavovány, činí dodržení všech požadavků uvedených v článcích 226 a 230 obtížným.

2. Faktury musí v každém případě obsahovat

a) datum vystavení;

b) identifikaci osoby povinné k dani;

c) identifikaci druhu dodaného zboží nebo poskytnuté služby;

d) výši daně, která má být odvedena, nebo údaje potřebné k jejímu výpočtu.

3. Zjednodušení stanovené v odstavci 1 nelze použít u plnění uvedených v článcích 20, 21, 22, 33, 36, 138 a 141.

Článek 239

Jestliže členské státy využijí možnost stanovenou v čl. 272 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a upustí od přidělení identifikačního čísla pro DPH osobám povinným k dani, které neuskutečňují žádné z plnění uvedených v článcích 20, 21, 22, 33, 36, 138 a 141, je třeba namísto tohoto identifikačního čísla, které nebylo dodavateli, poskytovateli, pořizovateli nebo zákazníkovi přiděleno, použít jiné číslo, zvané daňové registrační číslo, definované dotyčným členským státem.

Článek 240

Bylo–li osobě povinné k dani přiděleno identifikační číslo pro DPH, mohou členské státy, které využijí možnost stanovenou v čl. 272 odst. 1 prvním pododstavci písm. b), dále požadovat, aby faktura obsahovala

1) u poskytnutí služeb uvedených v článcích 44, 47, 50, 53, 54 a 55 a u dodání zboží uvedených v článcích 138 a 141 identifikační číslo pro DPH a daňové registrační číslo dodavatele nebo poskytovatele;

2) u jiných dodání zboží a poskytnutí služeb pouze daňové registrační číslo dodavatele nebo poskytovatele, anebo pouze identifikační číslo pro DPH.

▼B

KAPITOLA 4

Účetnictví

Oddíl 1

Definice

Článek 241

Pro účely této kapitoly se „uchováváním faktury elektronickými prostředky“ rozumí uchovávání dat prostřednictvím elektronických zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese) a uchovávání dat, a to po drátě anebo radiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky.

Oddíl 2

Obecné povinnosti

Článek 242

Každá osoba povinná k dani vede účetnictví dostatečně podrobné k uplatnění daně a kontrole jejího uplatnění správcem daně.

Článek 243

1. Každá osoba povinná k dani vede seznam zboží, které odeslala či přepravila nebo které bylo odesláno či přepraveno na její účet z území členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží, ale uvnitř Společenství, pro účely plnění spočívajících v práci na tomto zboží nebo v jeho dočasném používání, která jsou uvedena v čl. 17 odst. 2 písm. f), g) a h).

2. Každá osoba povinná k dani vede dostatečně podrobné účetnictví umožňující identifikaci zboží jí odeslaného z jiného členského státu osobou povinnou k dani identifikovanou pro účely DPH nebo na její účet v tomto jiném členském státě, v souvislosti s poskytnutím služby spočívající v ocenění nebo v práci na tomto zboží podle čl. 52 písm. c).

Oddíl 3

Konkrétní povinnosti týkající se uchovávání všech faktur

Článek 244

Každá osoba povinná k dani zajistí, že jsou uchovány kopie faktur, které sama vystavila nebo které vystavil pořizovatel nebo příjemce nebo třetí osoba jejím jménem a na její účet, a všechny faktury, které obdržela.

Článek 245

1. Pro účely této směrnice může osoba povinná k dani určit místo uchovávání všech faktur pod podmínkou, že faktury nebo informace uchovávané v souladu s článkem 244 zpřístupní bez zbytečného prodlení příslušným orgánům, kdykoli o to požádají.

▼B

2. Členské státy mohou požadovat, aby jim osoby povinné k dani usazené na jejich území oznámily místo uchovávání faktur, pokud je mimo jejich území.

Členské státy kromě toho mohou požadovat, aby osoby povinné k dani usazené na jejich území uchovávaly na jejich území faktury vystavené jimi samými, pořizovatelem nebo příjemcem nebo třetí osobou jejich jménem a na jejich účet, jakož i všechny faktury, které obdržely, pokud nejsou uchovány elektronickými prostředky zaručujícími plný přístup on–line k dotyčným údajům.

Článek 246

Věrohodnost původu a neporušenost obsahu uchovávaných faktur a jejich čitelnost musí být zaručeny po celou dobu uchovávání.

V případě faktur uvedených v čl. 233 odst. 1 druhém pododstavci nesmějí být údaje, které obsahují, měněny a musí zůstat čitelné po celou dobu uchovávání.

Článek 247

1. Každý členský stát určí období, po něž musí osoby povinné k dani zajistit uchovávání faktur za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jeho území a faktury, které obdržely osoby povinné k dani usazené na jeho území.

2. Aby se zaručilo plnění podmínek stanovených v článku 246, může členský stát uvedený v odstavci 1 požadovat, aby byly faktury uchovávány v původní podobě, papírové nebo elektronické, ve které byly předány nebo zpřístupněny. Jsou–li faktury uchovávány elektronickými prostředky, může také požadovat, aby byla rovněž uchovávána data zaručující věrohodnost původu a neporušenost obsahu, jak je stanoveno v čl. 246 prvním pododstavci.

3. Členský stát uvedený v odstavci 1 může stanovit zvláštní podmínky zakazující nebo omezující uchovávání faktur v zemi, se kterou neexistuje právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 76/308/EHS a nařízení (ES) č. 1798/2003, a právo na přístup elektronickými prostředky, stahování a používání podle článku 249.

Článek 248

Členské státy mohou za podmínek, které stanoví, vyžadovat uchovávání faktur obdržených osobami nepovinnými k dani.

Oddíl 4

Právo na přístup k fakturám uchovávaným elektronickými prostředky v jiném členském státě

Článek 249

Uchovává–li osoba povinná k dani faktury, které vystavuje nebo přijímá, elektronickými prostředky zajišťujícími přístup on–line k údajům a nachází–li se místo uchovávání v jiném členském státě, než kde je usazena, jsou příslušné orgány členského státu, v němž je usazena, pro účely této směrnice oprávněny mít přístup k těmto fakturám pomocí elektronických prostředků, stahovat je a používat je v mezích stanovených předpisy členského státu, ve kterém je osoba

▼B

povinná k dani usazena, a v rozsahu, ve kterém je tento stát potřebuje pro účely kontroly.

KAPITOLA 5

Přiznání k DPH

Článek 250

1. Každá osoba povinná k dani podá přiznání k dani z přidané hodnoty, které obsahuje všechny údaje potřebné k výpočtu splatné daně a k provedení odpočtu daně, včetně celkové hodnoty plnění vztahujících se k této dani a odpočtu a celkové hodnoty plnění osvobozených od daně, do té míry, do jaké je to nezbytné ke stanovení základu daně.

2. V souladu s jimi stanovenými podmínkami členské státy umožní podání přiznání k dani podle odstavce 1 elektronickými prostředky a mohou rovněž použití elektronických prostředků vyžadovat.

Článek 251

Kromě údajů uvedených v článku 250 uvádí přiznání k dani za dané zdaňovací období tyto údaje:

a) celkovou hodnotu, bez DPH, dodání zboží uvedených v článku 138, při nichž v daném zdaňovacím období vznikla daňová povinnost;

b) celkovou hodnotu, bez DPH, dodání zboží uvedených v článcích 33 a 36 a uskutečněných na území jiného členského státu, při nichž v daném zdaňovacím období vznikla daňová povinnost, pokud se místo zahájení odeslání nebo přepravy zboží nachází v členském státě, v němž musí být přiznání k dani podáno;

c) celkovou hodnotu, bez DPH, pořízení zboží uvnitř Společenství a plnění, jež se za taková pořízení podle článků 21 a 22 považují, uskutečněných v členském státě, v němž musí být přiznání k DPH podáno, a při nichž v daném zdaňovacím období vznikla daňová povinnost;

d) celkovou hodnotu, bez DPH, dodání zboží uvedených v článcích 33 a 36 a uskutečněných v členském státě, v němž musí být přiznání k DPH podáno, při nichž v daném zdaňovacím období vznikla daňová povinnost, pokud se místo zahájení odeslání nebo přepravy zboží nachází na území jiného členského státu;

e) celkovou hodnotu, bez DPH, dodání zboží uskutečněných v členském státě, v němž musí být přiznání k DPH podáno, pro něž byla osoba povinná k dani určena za osobu povinnou odvést daň v souladu s článkem 197 a při nichž v daném zdaňovacím období vznikla daňová povinnost.

Článek 252

1. Přiznání k dani se podává ve lhůtě, kterou stanoví členské státy. Tato lhůta nesmí překročit dva měsíce od konce každého zdaňovacího období.

2. Zdaňovací období stanoví členské státy jako měsíční, dvouměsíční nebo tříměsíční.

Členské státy však mohou stanovit odlišná období s podmínkou, že nepřekročí jeden rok.

▼B

Článek 253

Švédsko může u malých a středních podniků uplatňovat zjednodušený postup, podle něhož mohou osoby povinné k dani, které uskutečňují zdanitelná plnění pouze v tuzemsku, podávat přiznání k dani tři měsíce po konci ročního zdaňovacího období pro přímé daně.

Článek 254

U dodání nových dopravních prostředků za podmínek stanovených čl. 138 odst. 2 písm. a), která uskuteční osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH pořizovateli neidentifikovanému pro účely DPH nebo která uskuteční osoba povinná k dani uvedená v čl. 9 odst. 2, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, že prodávající sdělí veškeré údaje potřebné k uplatnění daně a kontrole jejího uplatnění správcem daně.

Článek 255

Určí–li členské státy pořizovatele investičního zlata za osobu povinnou odvést daň podle čl. 198 odst. 1 nebo využijí–li v případě zlata surového nebo ve formě polotovaru nebo investičního zlata vymezeného v čl. 344 odst. 1 možnost stanovenou v čl. 198 odst. 2 a určí–li za osobu povinnou odvést daň pořizovatele, přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že tato osoba splní povinnosti ohledně podání přiznání k dani podle této kapitoly.

Článek 256

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se podle článků 194 až 197 a článku 204 považují za osoby povinné odvést daň namísto osoby povinné k dani, která není usazena na jejich území, splnily povinnosti ohledně podání přiznání k dani podle této kapitoly.

Článek 257

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby nepovinné k dani, které jsou osobami povinnými odvést daň při pořízeních zboží uvnitř Společenství uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě i), splnily povinnosti ohledně podání přiznání k dani podle této kapitoly.

Článek 258

Členské státy stanoví pravidla pro podávání přiznání k dani při pořízení nových dopravních prostředků uvnitř Společenství uvedeném v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě ii) a při pořízení výrobků podléhajících spotřební dani uvedeném v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě iii) uvnitř Společenství.

Článek 259

Členské státy mohou od osob, které uskutečňují pořízení nových dopravních prostředků uvnitř Společenství uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě ii), vyžadovat, aby při podání přiznání k dani poskytly veškeré údaje potřebné k uplatnění daně a kontrole jejího uplatnění správcem daně.

▼B

Článek 260

Členské státy stanoví pravidla pro podávání přiznání k dani při dovozu zboží.

Článek 261

1. Členské státy mohou od osoby povinné k dani vyžadovat, aby podala přiznání obsahující údaje uvedené v článcích 250 a 251, které se týkají všech plnění uskutečněných v předchozím roce. Toto přiznání musí obsahovat veškeré údaje potřebné pro jakékoliv opravy.

2. V souladu s jimi stanovenými podmínkami umožní členské státy podání přiznání podle odstavce 1 elektronickými prostředky a mohou rovněž použití elektronických prostředků vyžadovat.

KAPITOLA 6

Souhrnná hlášení

Článek 262

Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH podává souhrnné hlášení všech pořizovatelů identifikovaných pro účely DPH, kterým dodala zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c), a všech osob identifikovaných pro účely DPH, kterým dodala zboží v rámci pořízení uvnitř Společenství uvedených v článku 42.

▼M4

Článek 263

1. Souhrnné hlášení se vypracovává za každý kalendářní měsíc ve lhůtě nepřekračující jeden měsíc a postupem stanoveným členskými státy.

1a. Za podmínek a v mezích, které mohou stanovit, však mohou členské státy osobám povinným k dani povolit, aby podávaly souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí ve lhůtě nepřekračující jeden měsíc od konce daného čtvrtletí, pokud celková hodnota dodání zboží podle čl. 264 odst. 1 písm. d) a čl. 265 odst. 1 písm. c) za čtvrtletí bez DPH nepřesáhne v daném čtvrtletí ani v žádném ze čtyř předcházejících čtvrtletí částku 50 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

Možnost stanovenou v prvním pododstavci nelze uplatnit od konce měsíce, ve kterém celková hodnota dodání zboží podle čl. 264 odst. 1 písm. d) a čl. 265 odst. 1 písm. c) bez DPH přesáhne za běžné čtvrtletí částku 50 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně. V takovém případě se souhrnné hlášení vypracuje za měsíc nebo měsíce, které uplynuly od začátku čtvrtletí, ve lhůtě nepřekračující jeden měsíc.

1b. Do 31. prosince 2011 mohou členské státy stanovit hodnotu uvedenou v odstavci 1a na 100 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

1c. Za podmínek a v mezích, které mohou stanovit, mohou členské státy osobám povinným k dani povolit, pokud jde o poskytnutí služeb podle čl. 264 odst. 1 písm. d), aby podávaly souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí ve lhůtě nepřekračující jeden měsíc od konce daného čtvrtletí.

Členské státy mohou zejména vyžadovat, aby osoby povinné k dani, které uskutečňují dodání zboží nebo poskytnutí služeb podle čl. 264

▼M4

odst. 1 písm. d), podávaly souhrnné hlášení ve lhůtě podle odstavců 1 až 1b.

2. Za podmínek, které stanoví, umožní členské státy podání souhrnného hlášení podle odstavce 1 zasláním souboru elektronickými prostředky a mohou rovněž zaslání souboru elektronickými prostředky vyžadovat.

▼B

Článek 264

1. Souhrnné hlášení uvádí tyto údaje:

a) identifikační číslo pro DPH osoby povinné k dani v členském státě, v němž musí být souhrnné hlášení podáno, pod nímž uskutečnila dodání zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1;

b) identifikační číslo pro DPH pořizovatele v jiném členském státě než v členském státě, v němž musí být souhrnné hlášení podáno, pod nímž mu bylo zboží dodáno;

c) identifikační číslo pro DPH osoby povinné k dani v členském státě, v němž musí být souhrnné hlášení podáno, pod kterým uskutečnila přemístění do jiného členského státu podle čl. 138 odst. 2 písm. c), a její identifikační číslo v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží;

d) pro každého pořizovatele celkovou hodnotu dodání zboží uskutečněných osobou povinnou k dani;

e) u dodání zboží spočívajících v přemístění do jiného členského státu podle čl. 138 odst. 2 písm. c) celkovou hodnotu tohoto dodání určenou v souladu s článkem 76;

f) hodnotu oprav provedených podle článku 90.

▼M4

2. Hodnota uvedená v odst. 1 písm. d) se přiznává za období stanovené v souladu s čl. 263 odst. 1 až 1c, v jehož průběhu vznikla daňová povinnost.

Hodnota uvedená v odst. 1 písm. f) se přiznává za období stanovené v souladu s čl. 263 odst. 1 až 1c, v jehož průběhu je pořizovateli oprava oznámena.

▼B

Článek 265

1. V případě pořízení zboží uvnitř Společenství uvedených v článku 42 uvede osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH v členském státě, který jí přidělil číslo pro DPH, pod nímž uskutečila tato pořízení, jasně v souhrnném hlášení tyto údaje:

a) své identifikační číslo pro DPH v tomto členském státě, pod nímž uskutečnila pořízení a následné dodání zboží;

b) identifikační číslo pro DPH příjemce následného dodání uskutečněného osobou povinnou k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží; a

c) za každého příjemce následného dodání celkovou hodnotu, bez DPH, dodání uskutečněných osobou povinnou k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

▼M4

2. Hodnota uvedená v odst. 1 písm. c) se přiznává za období stanovené v souladu s čl. 263 odst. 1 až 1b, v jehož průběhu vznikla daňová povinnost.

▼B

Článek 266

Odchylně od článků 264 a 265 mohou členské státy stanovit, že souhrnné hlášení musí uvádět další údaje.

Článek 267

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se podle článků 194 a 204 považují za osoby povinné odvést daň namísto osoby povinné k dani, která není usazena na jejich území, splnily povinnost podat souhrnná hlášení podle této kapitoly.

Článek 268

Členské státy mohou od osob povinných k dani, které na jejich území uskutečňují pořízení zboží uvnitř Společenství a plnění, jež se za taková pořízení podle článků 21 a 22 považují, vyžadovat, aby podaly prohlášení obsahující podrobnosti o tomto pořízení, přičemž však tato prohlášení nemohou být požadována za dobu kratší než jeden měsíc.

Článek 269

Rada může na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření uvedená v článcích 270 a 271 ke zjednodušení povinnosti podávat souhrnná hlášení podle této kapitoly. Tato opatření nesmějí ohrozit řádnou kontrolu plnění uvnitř Společenství.

Článek 270

Na základě povolení uvedeného v článku 269 mohou členské státy povolit osobám povinným k dani podávání ročního souhrnného hlášení, které uvádí identifikační čísla pro DPH v jiném členském státě pořizovatele, kterému osoba povinná k dani dodala zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c), splňuje–li daná osoba povinná k dani tyto tři podmínky:

a) celková roční hodnota, bez DPH, jí dodaného zboží a jí poskytnutých služeb nepřekročila o více než 35 000 EUR nebo o ekvivalent této částky v národní měně roční obrat, který slouží jako východisko pro uplatnění osvobození pro malé podniky podle článků 282 až 292;

b) celková roční hodnota, bez DPH, dodání zboží jí uskutečněných za podmínek stanovených v článku 138 nepřekročila částku 15 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně;

c) dodání zboží jí uskutečněná za podmínek stanovených v článku 138 nejsou dodáními nových dopravních prostředků.

Článek 271

Na základě povolení uvedeného v článku 269 mohou členské státy, které stanoví delší než tříměsíční délku zdaňovacího období, za které musí osoba povinná k dani podat přiznání k dani podle článku 250, povolit této osobě podání souhrnného hlášení za stejné období, splňuje–li tato osoba povinná k dani tyto tři podmínky:

a) celková roční hodnota, bez DPH, jí dodaného zboží a jí poskytnutých služeb nepřekročila částku 200 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně;

▼B

b) celková roční hodnota, bez DPH, dodání zboží jí uskutečněných za podmínek stanovených v článku 138 nepřekročila částku 15 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně;

c) dodání zboží jí uskutečněná za podmínek stanovených v článku 138 nejsou dodáními nových dopravních prostředků.

KAPITOLA 7

Různá ustanovení

Článek 272

1. Členské státy mohou zprostit tyto osoby povinné k dani některých nebo všech povinností uvedených v kapitolách 2 až 6:

a) osoby povinné k dani, jejichž pořízení zboží uvnitř Společenství nejsou předmětem daně podle čl. 3 odst. 1;

b) osoby povinné k dani, které neuskutečňují žádné z plnění uvedených v článcích 20, 21, 22, 33, 36, 138 a 141;

c) osoby povinné k dani, které uskutečňují výhradně dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozená od daně podle článků 132, 135 a 136, článků 146 až 149 a článků 151, 152 a 153;

d) osoby povinné k dani, na které se vztahuje osvobození pro malé podniky podle článků 282 až 292;

e) osoby povinné k dani, na které se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce.

Členské státy nesmějí zprostit osoby povinné k dani uvedené v prvním pododstavci písm. b) fakturačních povinností stanovených v článcích 220 až 236 a v článcích 238, 239 a 240.

2. Využijí–li členské státy možnost stanovenou v odst. 1 prvním pododstavci písm. e), přijmou opatření nezbytná k zajištění správného uplatňování přechodného režimu zdanění plnění uskutečněných uvnitř Společenství.

3. Členské státy mohou zprostit osoby povinné k dani jiné než osoby uvedené v odstavci 1 některých z účetních povinností uvedených v článku 242.

Článek 273

Členské státy mohou uložit další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému výběru daně a k předcházení daňovým únikům, dostojí–li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními mezi členskými státy uskutečňovanými osobami povinnými k dani, a za podmínky, že tyto povinnosti nevedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

Možnost stanovená v prvním pododstavci nemůže být využita k ukládání dodatečných fakturačních povinností nad povinnosti stanovené v kapitole 3.

▼B

KAPITOLA 8

Povinnosti týkající se některého dovozu a vývozu

Oddíl 1

Dovoz

Článek 274

Články 275, 276 a 277 se použijí na dovoz zboží nacházejícího se ve volném oběhu, které vstupuje do Společenství z některého třetího území, jež je součástí celního území Společenství.

Článek 275

Pro dovoz zboží uvedeného v článku 274 musí být splněny tytéž formality, jaké stanoví platné celní předpisy Společenství pro dovoz zboží na celní území Společenství.

Článek 276

Nachází–li se místo ukončení odeslání nebo přepravy zboží uvedené v článku 274 mimo členský stát, v němž vstoupilo do Společenství, nachází se toto zboží ve Společenství v režimu vnitřního tranzitu Společenství, jak je vymezen platnými celními předpisy Společenství, pokud bylo předmětem prohlášení, kterým bylo při vstupu do Společenství propuštěno do tohoto režimu.

Článek 277

Nachází–li se v okamžiku vstupu do Společenství zboží uvedené v článku 274 v některé ze situací, která by mu, kdyby bylo dovezeno ve smyslu čl. 30 prvního pododstavce, poskytovala nárok na některý z režimů nebo na některou ze situací uvedených v článku 156 nebo na režim dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu, přijmou členské státy opatření k zajištění toho, že zboží může zůstat ve Společenství za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny pro použití těchto režimů nebo situací.

Oddíl 2

Vývoz

Článek 278

Články 279 a 280 se použijí na vývoz zboží nacházejícího se ve volném oběhu, které je odesláno nebo přepraveno z členského státu na třetí území, jež je součástí celního území Společenství.

Článek 279

Pro vývoz zboží uvedeného v článku 278 mimo území Společenství musí být splněny tytéž formality, jaké stanoví platné celní předpisy Společenství pro vývoz zboží mimo celní území Společenství.

▼B

Článek 280

V případě zboží, které je dočasně vyváženo mimo Společenství, aby bylo dovezeno zpět, přijmou členské státy opatření k zajištění toho, že se při zpětném dovozu do Společenství na toto zboží budou vztahovat stejné předpisy, jako kdyby bylo dočasně vyvezeno mimo celní území Společenství.

HLAVA XII

ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

KAPITOLA 1

Zvláštní režim pro malé podniky

Oddíl 1

Zjednodušené postupy vyměřování a výběru daně

Článek 281

Členské státy, které by se mohly setkat s obtížemi při uplatňování běžného režimu DPH na malé podniky z důvodu jejich činnosti nebo struktury, mohou za podmínek a v mezích, které samy stanoví, a po konzultaci s výborem pro DPH uplatňovat zjednodušené postupy vyměřování a výběru daně, například režimy daňového paušálu, nemají–li za následek snížení daně.

Oddíl 2

Osvobození od daně nebo odstupňovaná daňová úleva

Článek 282

Osvobození a úlevy podle tohoto oddílu se vztahují na dodání zboží a poskytnutí služeb malými podniky.

Článek 283

1. Z režimu podle tohoto oddílu jsou vyloučena tato plnění:

a) plnění uskutečněná příležitostně uvedená v článku 12;

b) dodání nových dopravních prostředků uskutečněná za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. a);

c) dodání zboží a poskytnutí služeb uskutečněná osobou povinnou k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná.

2. Členské státy mohou vyloučit z režimu podle tohoto oddílu jiná plnění než ta, která jsou uvedena v odstavci 1.

Článek 284

1. Členské státy, které využily možnost stanovenou v článku 14

▼B

směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Struktura a způsoby použití společného systému daně z přidané hodnoty ([1]) a zavedly osvobození od daně nebo odstupňované daňové úlevy, mohou tato osvobození a tyto úlevy, jakož i prováděcí pravidla k nim zachovat, jsou–li v souladu se systémem DPH.

2. Členské státy, které k 17. květnu 1977 poskytovaly osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat byl menší než ekvivalent 5 000 evropských zúčtovacích jednotek v národní měně při směnném kurzu platném k uvedenému dni, mohou toto osvobození od daně zvýšit až na 5 000 EUR.

Členské státy, které uplatňovaly odstupňované daňové úlevy, nesmějí zvýšit horní mez odstupňovaných daňových úlev ani zavést příznivější podmínky pro poskytování těchto úlev.

Článek 285

Členské státy, které možnost stanovenou v článku 14 směrnice 67/228/EHS nevyužily, mohou poskytnout osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat je nejvýše roven částce 5 000 EUR nebo ekvivalentu této částky v národní měně.

Členské státy uvedené v prvním pododstavci mohou poskytnout odstupňovanou daňovou úlevu osobám povinným k dani, jejichž roční obrat překračuje horní mez, kterou stanovily pro poskytnutí osvobození od daně.

Článek 286

Členské státy, které k 17. květnu 1977 poskytovaly osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat byl roven ekvivalentu 5 000 evropských zúčtovacích jednotek v národní měně při směnném kurzu platném k uvedenému dni nebo vyšší než tento ekvivalent, mohou tuto mez zvýšit, aby zachovaly její reálnou hodnotu.

Článek 287

Členské státy, které přistoupily po 1. lednu 1978, mohou poskytnout osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat je nejvýše roven ekvivalentu v národní měně následujících částek při kurzu platném ke dni jejich přistoupení:

1) Řecko: 10 000 evropských zúčtovacích jednotek,

2) Španělsko: 10 000 ECU,

3) Portugalsko: 10 000 ECU,

4) Rakousko: 35 000 ECU,

5) Finsko: 10 000 ECU,

6) Švédsko: 10 000 ECU,

7) Česká republika: 35 000 EUR,

8) Estonsko: 16 000 EUR,

9) Kypr: 15 600 EUR,

10) Lotyšsko: 17 200 EUR,

11) Litva: 29 000 EUR,

([1]) Úř. věst. L 71, 14.4.1967, s. 1303/67. Směrnice zrušená směrnicí 77/388/EHS.

▼B

12) Maďarsko: 35 000 EUR,

13) Malta: 37 000 EUR, pokud ekonomická činnost sestává převážně z dodávání zboží, 24 300 EUR, pokud ekonomická činnost sestává převážně z poskytování služeb s nízkou přidanou hodnotou (vysoké vstupy), a 14 600 EUR v ostatních případech, tedy u poskytovatelů služeb s vysokou přidanou hodnotou (nízké vstupy),

14) Polsko: 10 000 EUR,

15) Slovinsko: 25 000 EUR,

16) Slovensko: 35 000 EUR.

Článek 288

Obrat, ke kterému se přihlíží pro účely použití režimu podle tohoto oddílu, sestává z těchto částek bez DPH:

1) hodnoty zboží dodaného a služeb poskytnutých v rozsahu, ve kterém jsou zdaněny;

2) hodnoty plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni podle článků 110 a 111, čl. 125 odst. 1, článku 127 a čl. 128 odst. 1;

3) hodnoty plnění osvobozených od daně podle článků 146 až 149 a článků 151, 152 nebo 153;

4) hodnoty operací s nemovitostmi a finančních činností uvedených v čl. 135 odst. 1 písm. b) až g) a hodnoty pojišťovacích služeb, nejsou–li tato plnění vedlejšími plněními.

Při výpočtu obratu se však nebere zřetel na převod hmotného nebo nehmotného investičního majetku podniku.

Článek 289

Osoby povinné k dani, které jsou osvobozeny od daně, nemají nárok na odpočet daně podle článků 167 až 171 a článků 173 až 177 ani tuto daň nemohou vykazovat na svých fakturách.

Článek 290

Osoby povinné k dani, které jsou způsobilé k osvobození od daně, se mohou rozhodnout buď pro běžný režim DPH, nebo pro zjednodušené postupy uvedené v článku 281. V tomto případě mají nárok na případnou odstupňovanou daňovou úlevu podle vnitrostátních právních předpisů.

Článek 291

S výhradou článku 281 se osoby povinné k dani, na něž se vztahuje odstupňovaná úleva, považují za osoby povinné k dani, na které se vztahuje běžný režim DPH.

Článek 292

Režim podle tohoto oddílu se používá až do dne, který určí Rada v souladu s článkem 93 Smlouvy a který nesmí nastat později než den vstupu konečného režimu uvedeného v článku 402 v platnost.

▼B

Oddíl 3

Podávání zpráv a přezkum

Článek 293

Každé čtyři roky od přijetí této směrnice podává Komise Radě zprávu o uplatňování této kapitoly, vycházející z informací získaných od členských států, doprovázenou v případě potřeby a s ohledem na nezbytnost zajistit dlouhodobé sbližování vnitrostátních předpisů návrhy, jejichž předmětem je

1) zdokonalení zvláštního režimu pro malé podniky;

2) úprava vnitrostátních režimů týkající se osvobození od daně a odstupňovaných daňových úlev;

3) úprava mezí uvedených v oddíle 2.

Článek 294

Rada rozhodne v souladu s článkem 93 Smlouvy, zda je zvláštní režim pro malé podniky v rámci konečného režimu nezbytný, a případně stanoví meze a společné prováděcí podmínky pro tento zvláštní režim.

KAPITOLA 2

Společný režim daňového paušálu pro zemědělce

Článek 295

1. Pro účely této kapitoly se rozumí:

1) „zemědělcem“ osoba povinná k dani, která vykonává svou činnost v zemědělském, lesnickém nebo rybářském podniku;

2) „zemědělským, lesnickým nebo rybářským podnikem“ podnik považovaný za zemědělský, lesnický nebo rybářský v daném členské státě v rámci činností zemědělské výroby, které jsou uvedeny v příloze VII;

3) „zemědělcem podléhajícím daňovému paušálu“ zemědělec, na nějž se vztahuje režim daňového paušálu uvedený v této kapitole;

4) „zemědělským produktem“ zboží vyrobené zemědělským, lesnickým nebo rybářským podnikem v daném členské státě v rámci činností uvedených v příloze VII;

5) „poskytnutím zemědělské služby“ poskytnutí služby, zejména některé ze služeb uvedených v příloze VIII, které uskutečňuje zemědělec za použití vlastní pracovní síly nebo běžného vybavení svého zemědělského, lesnického nebo rybářského podniku, které obvykle přispívá k provádění zemědělské výroby;

6) „DPH na vstupu“ celková výše DPH ze zboží a služeb nakoupených všemi zemědělskými, lesnickými a rybářskými podniky v daném členském státě, na které se vztahuje režim daňového paušálu, jestliže tuto daň mohl zemědělec podléhající běžnému režimu DPH odpočíst podle článků 167, 168 a 169 a článků 173 až 177;

7) „sazbami paušální náhrady“ procentní sazby, které členské státy stanoví v souladu s články 297, 298 a 299 a uplaňují v případech uvedených v článku 300, jejichž účelem je umožnit zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu využít paušální náhradu DPH na vstupu;

▼B

8) „paušální náhradou“ částka vzniklá použitím sazby paušální náhrady na obrat zemědělce podléhajícího daňovému paušálu v případech uvedených v článku 300.

2. Zpracovává–li zemědělec s pomocí prostředků běžně používaných v zemědělském, lesnickém nebo rybářském podniku produkty získané v zásadě vlastní zemědělskou výrobou, považuje se i toto zpracování za činnosti zemědělské výroby uvedené v příloze VII.

Článek 296

1. Jestliže by uplatnění běžného režimu DPH nebo zvláštního režimu podle kapitoly 1 pro zemědělce vedlo k obtížím, mohou pro ně členské státy uplatnit režim daňového paušálu, jehož účelem je náhrada daně zaplacené při nákupu zboží a služeb zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu podle této kapitoly.

2. Každý členský stát může vyloučit z režimu daňového paušálu některé kategorie zemědělců a zemědělce, u kterých uplatňování běžného režimu DPH nebo zjednodušených postupů podle článku 281 nevede k administrativním obtížím.

3. Každý zemědělec podléhající daňovému paušálu se může rozhodnout v souladu s pravidly a podmínkami stanovenými daným členským státem pro použití běžného režimu DPH nebo pro použití zjednodušených postupů podle článku 281.

Článek 297

Členské státy stanoví v případě potřeby sazby paušální náhrady. Mohou stanovit pro lesnictví, pro různá pododvětví zemědělství a pro rybářství rozdílné sazby paušální náhrady.

Členské státy oznámí Komisi sazby paušální náhrady stanovené podle prvního pododstavce před jejich uplatněním.

Článek 298

Sazby paušální náhrady se stanoví na základě makroekonomických údajů, které se týkají výlučně zemědělců podléhajících daňovému paušálu, za předešlé tři roky.

Sazbu lze zaokrouhlit směrem nahoru nebo dolů na nejbližší polovinu procentního bodu. Členské státy mají rovněž možnost snížit tuto sazbu až na nulovou hodnotu.

Článek 299

Sazby paušální náhrady nesmějí vést k tomu, aby zemědělci podléhající daňovému paušálu získali celkem náhradu vyšší, než je DPH na vstupu.

Článek 300

Sazba paušální náhrady se uplatňuje na ceny bez DPH tohoto zboží a těchto služeb:

1) zemědělské produkty dodané zemědělci podléhajícími daňovému paušálu osobám povinným k dani jiným než těm, které mohou v členském státě, ve kterém se toto dodání uskutečnilo, využít tento režim daňového paušálu;

2) zemědělské produkty dodané zemědělci podléhajícími daňovému paušálu za podmínek stanovených v článku 138 právnickým osobám nepovinným k dani, jejichž pořízení zboží uvnitř Společenství jsou

▼B

předmětem daně v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy dodaných zemědělských produktů;

3) zemědělské služby poskytnuté zemědělci podléhajícími daňovému paušálu osobám povinným k dani jiným než těm, které mohou v členském státě, ve kterém se toto poskytnutí uskutečnilo, využít tento režim daňového paušálu.

Článek 301

1. V případě dodání zemědělských produktů a poskytnutí zemědělských služeb uvedených v článku 300 členské státy stanoví, že paušální náhradu zaplatí pořizovatel nebo příjemce nebo orgány veřejné moci.

2. U dodání zemědělských produktů a poskytnutí zemědělských služeb jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 300, se paušální náhrada považuje za zaplacenou pořizovatelem nebo příjemcem.

Článek 302

Má–li zemědělec podléhající daňovému paušálu nárok na paušální náhradu, nemá nárok na odpočet daně ohledně činností, na které se vztahuje tento režim daňového paušálu.

Článek 303

1. Pokud pořizovatel nebo příjemce povinný k dani zaplatí paušální náhradu v souladu s čl. 301 odst. 1, je za podmínek uvedených v článcích 167, 168 a 169 a v článcích 173 až 177 oprávněn postupem stanoveným členskými státy odpočíst výši této paušální náhrady od daně, kterou je v členském státě, ve němž svá zdanitelná plnění uskutečňuje, povinen odvést.

2. Členské státy nahradí pořizovateli nebo příjemci výši paušální náhrady, již zaplatil v souvislosti s některým z těchto plnění:

a) dodání zemědělského produktu za podmínek stanovených v článku 138, pokud je pořizovatelem osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, která jedná jako taková v jiném členském státě, na jehož území jsou její pořízení zboží uvnitř Společenství předmětem daně v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b);

b) dodání zemědělského produktu za podmínek stanovených v článcích 146, 147, 148 a 156, čl. 157 odst. 1 písm. b) a článcích 158, 160 a 161 pořizovateli povinnému k dani usazenému mimo Společenství, jestliže tento pořizovatel použije dotyčný zemědělský produkt k plněním uvedeným v čl. 169 písm. a) a b) nebo k poskytnutím služeb, která se považují za uskutečněná na území členského státu, v němž je příjemce usazen, a z nichž odvádí daň výhradně příjemce podle článku 196;

c) poskytnutí zemědělské služby příjemci povinnému k dani usazenému ve Společenství, avšak v jiném členském státě, nebo příjemci povinnému k dani usazenému mimo Společenství, jestliže tento příjemce použije dotyčnou službu k plněním uvedeným v čl. 169 písm. a) a b) nebo k poskytnutím služeb, která se považují za uskutečněná na území členského státu, v němž je příjemce usazen, a z nichž odvádí daň výhradně příjemce podle článku 196.

3. Členské státy stanoví způsob, jakým se uskuteční vrácení daně podle odstavce 2. Zejména mohou použít ustanovení směrnic 79/1072/EHS a 86/560/EHS.

▼B

Článek 304

Členské státy přijmou veškeré předpisy nezbytné ke kontrole řádného placení paušálních náhrad zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu.

Článek 305

Uplatní–li členské státy tento režim daňového paušálu, přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, že u dodání zemědělských produktů mezi členskými státy za podmínek uvedených v článku 33 bude uplatňován týž způsob zdanění bez ohledu na to, zda dodání uskutečnil zemědělec podléhající daňovému paušálu nebo jiná osoba povinná k dani.

KAPITOLA 3

Zvláštní režim pro cestovní kanceláře

Článek 306

1. Členské státy uplatňují zvláštní režim DPH na plnění uskutečňovaná cestovními kancelářemi v souladu s touto kapitolou, jednají–li cestovní kanceláře s cestujícími svým vlastním jménem a k uskutečnění cesty využívají dodání zboží a poskytnutí služeb jinými osobami povinnými k dani.

Tento zvláštní režim se nevztahuje na cestovní kanceláře, které vystupují jen jako zprostředkovatelé a na které se pro výpočet základu daně vztahuje čl. 79 první pododstavec písm. c).

2. Pro účely této kapitoly se za cestovní kanceláře považují též organizátoři turistických zájezdů.

Článek 307

Plnění uskutečňovaná cestovní kanceláří za podmínek uvedených v článku 306 v souvislosti s uskutečněním cesty se považují za jediné poskytnutí služby cestovní kanceláří cestujícímu.

Toto jediné poskytnutí služby se zdaní v tom členském státě, v němž má cestovní kancelář sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž službu poskytla.

Článek 308

Za základ daně a cenu bez DPH ve smyslu čl. 226 bodu 8 při jediném poskytnutí služby cestovní kanceláří se považuje přirážka cestovní kanceláře, tj. rozdíl mezi celkovou částkou bez DPH, kterou má zaplatit cestující, a skutečnými náklady cestovní kanceláře na zboží dodané a služby poskytnuté jinými osobami povinnými k dani, pokud tato plnění slouží k přímému prospěchu cestujícího.

Článek 309

Jsou–li plnění, jež cestovní kancelář svěřila jiným osobám povinným k dani, uskutečněna těmito osobami mimo Společenství, považuje se poskytnutí služby cestovní kanceláří za zprostředkovatelskou činnost osvobozenou od daně podle článku 153.

Jsou–li plnění uvedená v prvním pododstavci uskutečněna jak uvnitř Společenství, tak mimo ně, může být od daně osvobozena jen ta část

▼B

služeb poskytnutých cestovní kanceláří, která se týká plnění uskutečněných mimo Společenství.

Článek 310

Daň z přidané hodnoty, kterou cestovní kanceláři účtují jiné osoby povinné k dani při plněních uvedených v článku 307, jež slouží k přímému prospěchu cestujícího, není v žádném členském státě nárok odpočitatelná ani navratitelná.

KAPITOLA 4

Zvláštní režim pro použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti

Oddíl 1

Definice

Článek 311

1. Pro účely této kapitoly a aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, se rozumí:

1) „použitým zbožím“ movitý hmotný majetek, který je vhodný k dalšímu použití v daném stavu nebo po opravě, kromě uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností a kromě drahých kovů a drahokamů, jak jsou vymezeny členskými státy;

2) „uměleckými díly“ předměty uvedené v části A přílohy IX;

3) „sběratelskými předměty“ předměty uvedené v části B přílohy IX;

4) „starožitnostmi“ předměty uvedené v části C přílohy IX;

5) „obchodníkem povinným k dani“ osoba povinná k dani, která v rámci své ekonomické činnosti se záměrem následného prodeje nakupuje nebo pořizuje pro účely svého podnikání nebo dováží použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty nebo starožitnosti, bez ohledu na to, jedná–li přitom na vlastní účet nebo na účet jiné osoby na základě smlouvy, podle níž jí z koupě nebo prodeje přísluší provize;

6) „pořadatelem prodeje veřejnou dražbou“ osoba povinná k dani, která v rámci své ekonomické činnosti nabízí zboží k prodeji veřejnou dražbou s cílem vydat je osobě, která podá nejvyšší nabídku;

7) „příkazcem pořadatele prodeje veřejnou dražbou“ osoba, která předává zboží pořadateli prodeje veřejnou dražbou na základě smlouvy, podle níž z prodeje přísluší provize.

2. Členské státy nemusí za umělecká díla považovat předměty uvedené v části A bodech 5, 6 a 7 přílohy IX.

3. Smlouva, podle níž z prodeje přísluší provize, uvedená v odst. 1 bodě 7 musí stanovit, že pořadatel prodeje nabízí zboží k prodeji veřejnou dražbou vlastním jménem, ale na účet svého příkazce, a že vydá zboží vlastním jménem, ale na účet svého příkazce osobě, která podá nejvyšší nabídku a jíž je ve veřejné dražbě zboží přiřknuto.

▼B

Oddíl 2

Zvláštní režim pro obchodníky povinné k dani

Pododdíl 1

Režim ziskové přirážky

Článek 312

Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

1) „prodejní cenou“ vše, co tvoří protiplnění, jež obdržel nebo má obdržet obchodník povinný k dani od pořizovatele nebo třetí osoby včetně dotací přímo vázaných na plnění, daní, cel, dávek a poplatků a vedlejších výdajů, jako jsou náklady na balení, přepravu, pojištění a provize, které obchodník povinný k dani účtuje k tíži pořizovatele, kromě částek uvedených v článku 79;

2) „kupní cenou“ vše, co tvoří protiplnění, jak je vymezeno v bodě 1, jež obdržel nebo má obdržet od obchodníka povinného k dani jeho dodavatel.

Článek 313

1. Na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností, která uskutečňují obchodníci povinní k dani, uplatňují členské státy zvláštní režim zdanění ziskové přirážky dosažené obchodníkem povinným k dani v souladu s tímto pododdílem.

2. Až do zavedení konečného režimu uvedeného v článku 402 se režim uvedený v odstavci 1 tohoto článku nepoužije na dodání nových dopravních prostředků uskutečněná za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. a).

Článek 314

Režim ziskové přirážky se uplatňuje na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností uskutečněná obchodníkem povinným k dani, pokud mu toto zboží bylo dodáno jednou z těchto osob:

a) osobou nepovinnou k dani;

b) jinou osobou povinnou k dani, je–li dodání zboží touto jinou osobou povinnou k dani osvobozeno od daně podle článku 136;

c) jinou osobou povinnou k dani, zakládá–li dodání zboží touto jinou osobou povinnou k dani nárok na osvobození pro malé podniky podle článků 282 až 292 a zahrnuje–li investiční majetek;

d) jiným obchodníkem povinným k dani, pokud byla při dodání zboží tímto jiným obchodníkem povinným k dani uplatněna daň podle tohoto zvláštního režimu.

Článek 315

Základem daně při dodáních zboží uvedených v článku 314 je zisková přirážka dosažená obchodníkem povinným k dani snížená o daň vztahující se k této ziskové přirážce.

Zisková přirážka obchodníka povinného k dani je rovna rozdílu mezi prodejní cenou účtovanou obchodníkem povinným k dani za zboží a kupní cenou.

▼B

Článek 316

1. Členské státy přiznají obchodníkům povinným k dani možnost rozhodnout se pro použití režimu ziskové přirážky na dodání tohoto zboží:

a) uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, které sami dovezli;

b) uměleckých děl, která jim dodali jejich autoři nebo jejich právní nástupci;

c) uměleckých děl, která jim dodala osoba povinná k dani jiná než obchodník povinný k dani, byla–li při dodání touto jinou osobou povinnou k dani uplatněna snížená sazba podle článku 103.

2. Členské státy stanoví pravidla pro výkon volby uvedené v odstavci 1, která se bude v každém případě vztahovat na období nejména dvou kalendářních let.

Článek 317

Využije–li obchodník povinný k dani možnost stanovenou v článku 316, stanoví se základ daně podle článku 315.

Při dodání uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, které dovezl sám obchodník povinný k dani, je kupní cena, ke které se přihlédne při výpočtu ziskové přirážky, rovna základu daně při dovozu stanovenému podle článků 85 až 89 a zvýšenému o daň splatnou nebo odvedenou při dovozu.

Článek 318

1. Ke zjednodušení postupu výběru daně a po konzultaci s výborem pro DPH mohou členské státy stanovit, že u určitých plnění nebo určitých kategorií obchodníků povinných k dani se základ daně z dodání zboží podléhajících režimu ziskové přirážky stanoví pro každé zdaňovací období, za které musí obchodník povinný k dani podat přiznání k dani uvedené v článku 250.

V případě uvedeném v prvním pododstavci je základem daně při dodáních zboží, na která se uplatňuje stejná sazba daně, celková zisková přirážka dosažená obchodníkem povinným k dani snížená o výši daně vztahující se k této přirážce.

2. Celková zisková přirážka je rovna rozdílu mezi těmito dvěma částkami:

a) celková hodnota dodání zboží, na která se vztahuje režim ziskové přirážky a která obchodník povinný k dani uskutečnil v průběhu zdaňovacího období pokrytého přiznáním k dani, tj. součet prodejních cen;

b) celková hodnota nákupů zboží uvedených v článku 314, které obchodník povinný k dani uskutečnil v průběhu zdaňovacího období pokrytého přiznáním k dani, tj. součet kupních cen.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby obchodníci povinní k dani uvedení v odstavci 1 nebyli neoprávněně zvýhodněni ani poškozeni.

Článek 319

Obchodník povinný k dani může na každé dodání, na které se vztahuje režim ziskové přirážky, použít běžný režim DPH.

▼B

Článek 320

1. Jestliže obchodník povinný k dani použije běžný režim DPH na dodání uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jež sám dovezl, má nárok odpočíst od daně, kterou je povinen odvést, daň splatnou nebo odvedenou při dovozu tohoto zboží.

Jestliže obchodník povinný k dani použije běžný režim DPH na dodání uměleckého díla, které mu bylo dodáno jeho autorem nebo jeho právními nástupci nebo osobou povinnou k dani jinou, než je obchodník povinný k dani, má nárok odpočíst od daně, kterou je povinen odvést, daň splatnou nebo odvedenou z uměleckého díla jemu dodaného.

2. Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti při dodání, u kterého se obchodník povinný k dani rozhodne pro použití běžného režimu DPH.

Článek 321

Uskutečňuje–li se za podmínek stanovených v článcích 146, 147, 148 a 151, je dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, na něž se vztahuje režim ziskové přirážky, osvobozeno od daně.

Článek 322

Používá–li obchodník povinný k dani zboží za účelem jeho dodání, na které se vztahuje režim ziskové přirážky, nesmí odpočíst od daně, kterou je povinen odvést, tyto částky:

a) daň splatnou nebo odvedenou z uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, které sám dovezl;

b) daň splatnou nebo odvedenou z uměleckých děl, která mu byla nebo budou dodána jejich autory nebo jejich právními nástupci;

c) daň splatnou nebo odvedenou z uměleckých děl, která mu byla nebo budou dodána osobou povinnou k dani jinou, než je obchodník povinný k dani.

Článek 323

Osoba povinná k dani nesmí odpočíst od daně, kterou je povinna odvést, daň splatnou nebo odvedenou ze zboží, které jí dodal nebo dodá obchodník povinný k dani, podléhá–li dodání tohoto zboží obchodníkem povinným k dani režimu ziskové přirážky.

Článek 324

Obchodník povinný k dani, který používá jak běžný režim DPH, tak režim ziskové přirážky, musí ve svém účetnictví samostatně vykazovat plnění spadající pod tyto rozdílné úpravy v souladu s pravidly stanovenými členskými státy.

Článek 325

Obchodník povinný k dani nesmí na fakturách, které vystavuje, uvádět odděleně DPH z dodání zboží, na která používá režim ziskové přirážky.

▼B

Pododdíl 2

Přechodný režim pro použité dopravní prostředky

Článek 326

Členské státy, které k 31. prosinci 1992 uplatňovaly na dodání použitých dopravních prostředků uskutečněná obchodníkem povinným k dani zvláštní režim zdanění jiný než režim ziskové přirážky, mohou pokračovat v uplatňování takového režimu až do zavedení konečného režimu uvedeného v článku 402, pokud tento režim vyhovuje nebo bude upraven tak, aby vyhovoval podmínkám stanoveným v tomto pododdíle.

Dánsko je oprávněno zavést režim uvedený v prvním pododstavci.

Článek 327

1. Tento přechodný režim se uplatňuje na dodání použitých dopravních prostředků uskutečněné obchodníkem povinným k dani, a to podle režimu ziskové přirážky.

2. Tento přechodný režim se nepoužije na dodání nových dopravních prostředků uskutečněná za podmínek uvedených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. a).

3. Pro účely odstavce 1 se „použitými dopravními prostředky“ rozumějí pozemní vozidla, lodě a letadla podle čl. 2 odst. 2 písm. a), pokud jsou použitým zbožím a pokud nesplňují podmínky pro to, aby mohly být považovány za nové dopravní prostředky.

Článek 328

Daň splatná z každého dodání uvedeného v článku 327 je rovna výši daně, která by byla splatná, kdyby se na dodání vztahoval běžný režim DPH, snížené o výši daně, která se považuje za zahrnutou do kupní ceny dopravního prostředku obchodníkem povinným k dani.

Článek 329

Daň, která se považuje za zahrnutou do kupní ceny dopravního prostředku obchodníkem povinným k dani, se vypočte takto:

a) kupní cenou, ke které se přihlédne, je kupní cena ►C1 ve smyslu čl. 312 bodu 2 ◄;

b) má se za to, že kupní cena, kterou zaplatil obchodník povinný k dani, zahrnuje daň, která by byla splatná, kdyby dodavatel obchodníka povinného k dani použil na dodání běžný režim DPH;

c) sazbou, ke které se přihlédne, je sazba, která se uplatňuje podle článku 93 v členském státě, na jehož území se v souladu s články 31 a 32 nachází místo uskutečnění dodání obchodníku povinnému ku dani.

Článek 330

Daň splatná z každého dodání dopravních prostředků uvedeného v čl. 327 odst. 1, určená v souladu s článkem 328, nesmí být nižší než daň, která by byla splatná, kdyby se na toto dodání použil režim ziskové přirážky.

▼B

Členské státy mohou stanovit, že v případě, kdy se na dodání použije režim ziskové přirážky, nesmí být tato přirážka nižší než 10 % prodejní ceny ►C1 ve smyslu čl. 312 bodu 1 ◄.

Článek 331

Osoba povinná k dani nesmí odpočíst od daně, kterou je povinna odvést, daň splatnou nebo odvedenou z použitých dopravních prostředků, které jí dodal obchodník povinný k dani, je–li na dodání tohoto zboží obchodníkem povinným k dani uplatněna daň podle tohoto přechodného režimu.

Článek 332

Obchodník povinný k dani nesmí na fakturách, které vystavuje, uvádět odděleně DPH z dodání zboží, na která používá tento přechodný režim.

Oddíl 3

Zvláštní režim pro prodej veřejnou dražbou

Článek 333

1. Členské státy mohou uplatňovat zvláštní režim zdanění ziskové přirážky dosažené pořadatelem prodeje veřejnou dražbou v souladu s tímto oddílem při dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, která uskutečnil tento pořadatel jednající vlastním jménem a na účet osob uvedených v článku 334 na základě smlouvy, podle níž mu z prodeje takového zboží při veřejné dražbě přísluší provize.

2. Režim stanovený v odstavci 1 se nepoužije na dodání nových dopravních prostředků uskutečněné za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. a).

Článek 334

Tento zvláštní režim se uplatňuje na dodání, které uskuteční pořadatel prodeje veřejnou dražbou jednající vlastním jménem na účet jedné z těchto osob:

a) osoby nepovinné k dani;

b) jiné osoby povinné k dani, je–li dodání zboží touto osobou povinnou k dani uskutečněné na základě smlouvy, podle níž jí z prodeje přísluší provize, osvobozeno od daně podle článku 136;

c) jiné osoby povinné k dani, zakládá–li dodání zboží touto osobou povinnou k dani uskutečněné na základě smlouvy, podle níž jí z prodeje přísluší provize, nárok na osvobození pro malé podniky podle článků 282 až 292 a zahrnuje–li investiční majetek;

d) obchodníka povinného k dani, pokud byla při dodání zboží tímto obchodníkem povinným k dani uskutečněném na základě smlouvy, podle níž mu z prodeje přísluší provize, uplatněna daň podle režimu ziskové přirážky.

Článek 335

Dodání zboží osobě povinné k dani, která je pořadatelem prodeje veřejnou dražbou, se považuje za uskutečněné okamžikem, kdy se uskuteční vlastní prodej tohoto zboží při dražbě.

▼B

Článek 336

Základem daně při každém dodání zboží uvedeném v tomto oddíle je celková částka, kterou podle článku 339 účtuje pořizovateli pořadatel prodeje veřejnou dražbou, snížená o

a) čistou částku, kterou zaplatil nebo má zaplatit pořadatel prodeje veřejnou dražbou svému příkazci, určenou podle článku 337; a

b) výši daně, kterou je povinen zaplatit pořadatel prodeje veřejnou dražbou v souvislosti se svým dodáním.

Článek 337

Čistá částka, kterou zaplatil nebo má zaplatit pořadatel prodeje veřejnou dražbou svému příkazci, je rovna rozdílu mezi dražební cenou zboží při veřejné dražbě a výší provize, kterou obdržel nebo má obdržet pořadatel prodeje veřejnou dražbou od svého příkazce na základě smlouvy, podle níž mu z prodeje přísluší provize.

Článek 338

Pořadatelé prodeje veřejnou dražbou, kteří dodávají zboží za podmínek stanovených v článcích 333 a 334, musí ve svém účetnictví uvádět jako průběžné položky tyto částky:

a) částky, které obdrželi nebo mají obdržet od pořizovatele zboží;

b) částky, které uhradili nebo mají uhradit prodávajícímu zboží.

Částky uvedené v prvním pododstavci musí být řádně doloženy.

Článek 339

Pořadatel prodeje veřejnou dražbou musí pořizovateli vystavit fakturu, která odděleně uvádí

a) dražební cenu zboží;

b) daně, cla, dávky a poplatky;

c) vedlejší výdaje, jako jsou náklady na balení, přepravu, pojištění a provize, které pořadatel účtuje k tíži pořizovatele zboží.

Faktura vystavená pořadatelem prodeje veřejnou dražbou nesmí uvádět žádnou DPH odděleně.

Článek 340

1. Pořadatel prodeje veřejnou dražbou, kterému bylo zboží předáno na základě smlouvy, podle níž mu z prodeje veřejnou dražbou přísluší provize, musí svému příkazci vystavit výkaz.

Výkaz vystavený pořadatelem prodeje veřejnou dražbou musí uvádět odděleně celkovou hodnotu plnění, tj. dražební cenu zboží sníženou o výši provize, kterou pořadatel prodeje veřejnou dražbou obdržel nebo má obdržet od příkazce.

2. Výkaz sestavený za podmínek stanovených v odstavci 1 slouží jako faktura, kterou musí příkazce, je–li osobou povinnou k dani, vystavit pořadateli prodeje veřejnou dražbou podle článku 220.

▼B

Článek 341

Členské státy, které uplatňují režim stanovený v tomto oddíle, jej použijí rovněž na dodání použitých dopravních prostředků, jak jsou vymezeny v čl. 327 odst. 3, které uskuteční pořadatel prodeje veřejnou dražbou vlastním jménem a na účet obchodníka povinného k dani na základě smlouvy, podle níž mu z prodeje tohoto zboží veřejnou dražbou přísluší provize, pokud by stejné dodání obchodníkem povinným k dani bylo předmětem daně v souladu s přechodným režimem pro použité dopravní prostředky.

Oddíl 4

Opatření za účelem zabránění narušení hospodářské soutěže a boje proti daňovým únikům

Článek 342

Členské státy mohou přijmout opatření týkající se nároku na odpočet daně k zamezení toho, aby obchodníci povinní k dani, na něž se vztahuje některý z režimů obsažených v oddíle 2, nebyli neoprávněně zvýhodněni ani poškozeni.

Článek 343

Rada může na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření za účelem boje proti daňovým únikům tím, že stanoví, že daň splatná podle režimu ziskové přirážky nesmí být nižší než daň, která by byla splatná, kdyby byla zisková přirážka rovna určitému procentnímu podílu z prodejní ceny.

Procentní podíl z prodejní ceny se určí s ohledem na obvyklé ziskové přirážky uplatňované hospodářskými subjekty v daném oboru.

KAPITOLA 5

Zvláštní režim pro investiční zlato

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 344

1. Pro účely této směrnice a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se „investičním zlatem“ rozumí:

1) zlato v podobě prutů nebo destiček o hmotnosti připouštěné na trhy zlatem a ryzosti nejméně 995 tisícin, bez ohledu na to, zda je zastoupeno cennými papíry nebo nikoli;

2) zlaté mince, které mají ryzost nejméně 900 tisícin, byly vyraženy po roce 1800, jsou nebo byly v zemi svého původu zákonným platidlem a jsou obvykle prodávány za cenu, která nepřevyšuje obvyklou cenu jejich zlatého obsahu o více než 80 %.

2. Členské státy mohou z tohoto zvláštního režimu vyjmout malé zlaté pruty nebo destičky o hmotnosti nejvýše 1 g.

3. Pro účely této směrnice se má za to, že mince uvedené v odst. 1 bodě 2 nejsou prodávány z numismatického zájmu.

▼B

Článek 345

Počínaje rokem 1999 sdělí každý členský stát Komisi před 1. červencem každého roku, se kterými mincemi vyhovujícími kritériím uvedeným v čl. 344 odst. 1 bodě 2 je v tomto členském státě obchodováno. Před 1. prosincem každého roku zveřejní Komise úplný seznam těchto mincí v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*. U mincí uvedených ve zveřejněném seznamu se má za to, že splňují kritéria po celý rok, pro který je seznam zveřejněn.

Oddíl 2

Osvobození od daně

Článek 346

Členské státy osvobodí od daně dodání, pořízení uvnitř Společenství a dovoz investičního zlata včetně investičního zlata zastoupeného osvědčeními, ať již fyzicky odděleného nebo ne, nebo obchodovaného na zlatých účtech, a to zejména půjčky a výměnné obchody (swapy) znějící na zlato, které jsou založeny na vlastnickém právu nebo pohledávce k investičnímu zlatu, jakož i plnění týkající se investičního zlata na základě termínových obchodů (futures a forwardů), které vedou k převodu vlastnického práva nebo pohledávky k investičnímu zlatu.

Článek 347

Členské státy osvobodí od daně služby poskytnuté zprostředkovateli, kteří jednají jménem a na účet jiné osoby, pokud zprostředkovávají dodání investičního zlata svému příkazci.

Oddíl 3

Volba zdanění

Článek 348

Členské státy přiznají osobě povinné k dani, která vyrábí investiční zlato nebo přeměňuje zlato na investiční zlato, možnost rozhodnout se pro zdanění dodání investičního zlata jiné osobě povinné k dani, které by jinak bylo osvobozeno od daně podle článku 346.

Článek 349

1. Členské státy mohou přiznat osobě povinné k dani, která v rámci své ekonomické činnosti obvykle dodává zlato určené k průmyslovým účelům, možnost rozhodnout se pro zdanění dodání zlatých prutů nebo destiček uvedených v čl. 344 odst. 1 bodě 1 jiné osobě povinné k dani, které by jinak bylo osvobozeno od daně podle článku 346.

2. Členské státy mohou omezit rozsah možnosti stanovené v odstavci 1.

Článek 350

Využil–li dodavatel možnost rozhodnout se pro zdanění podle článků 348 a 349, přiznají členské státy zprostředkovateli možnost rozhodnout se pro zdanění služeb uvedených v článku 347.

▼B

Článek 351

Členské státy stanoví pravidla pro výkon práv volby uvedených v tomto oddíle a sdělí je Komisi.

Oddíl 4

Plnění na vázaném trhu zlata

Článek 352

Každý členský stát může po konzultaci s výborem pro DPH uplatňovat DPH na zvláštní plnění týkající se investičního zlata, jež se uskutečňují v tomto členském státě mezi osobami povinnými k dani, které jsou účastníky vázaného trhu zlata v dotyčném členském státě, nebo mezi takovou osobou povinnou k dani a jinou osobou povinnou k dani, která účastníkem tohoto trhu není. Členský stát však nesmí uplatňovat DPH na dodání uskutečněná za podmínek stanovených v článku 138 ani na vývoz investičního zlata.

Článek 353

Členské státy, jež podle článku 352 zdaňují plnění mezi osobami povinnými k dani, které jsou účastníky vázaného trhu zlata, povolí za účelem zjednodušení odklad odvodu daně a zprostí osoby povinné k dani požadavků na účetnictví týkajících se DPH.

Oddíl 5

Zvláštní práva a povinnosti obchodníků s investičním zlatem

Článek 354

Je–li následující dodání investičního zlata uskutečněné osobou povinnou k dani osvobozeno od daně podle této kapitoly, je tato osoba povinná k dani oprávněna odpočíst tyto částky:

a) splatnou nebo odvedenou daň z investičního zlata, které jí bylo dodáno osobou, jež využila možnosti stanovené v článcích 348 a 349, nebo které jí bylo dodáno v souladu s oddílem 4;

b) splatnou nebo odvedenou daň z dodání této osobě povinné k dani anebo z pořízení uvnitř Společenství nebo z dovozu touto osobou jiného než investičního zlata, které je následně jí nebo jejím jménem přeměněno na investiční zlato;

c) splatnou nebo odvedenou daň ze služeb poskytnutých této osobě povinné k dani, které spočívaly ve změně podoby, hmotnosti nebo ryzosti zlata včetně investičního zlata.

Článek 355

Osoby povinné k dani, které vyrábějí investiční zlato nebo přeměňují zlato na investiční zlato, mají nárok na odpočet daně jimi splatné nebo odvedené daně z dodání, pořízení uvnitř Společenství nebo dovozu zboží nebo poskytnutí služby spojeného s výrobou nebo přeměnou tohoto zlata, jako by bylo následné dodání tohoto zlata osvobozené od daně podle článku 346 zdaněno.

▼B

Článek 356

1. Členské státy zajistí, aby obchodníci s investičním zlatem vedli přinejmenším účetnictví o všech důležitých plněních uskutečněných s investičním zlatem a uchovávali doklady umožňující určit zákazníky zúčastněné na těchto plněních.

Obchodníci uchovávají údaje uvedené v prvním pododstavci po dobu nejméně pěti let.

2. Členské státy mohou přijmout povinnosti rovnocenné prováděcím opatřením k jiným právním předpisům Společenství, například směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ([1]), k dosažení souladu s požadavky odstavce 1.

3. Členské státy mohou stanovit přísnější povinnosti, zejména pokud jde o vedení zvláštní dokumentace nebo o zvláštní požadavky na účetnictví.

KAPITOLA 6

Zvláštní režim pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují elektronické služby osobám nepovinným k dani

Oddíl 1

Obecná ustanovení

▼M3

Článek 357

Tato kapitola se použije do 31. prosince 2014.

▼B

Článek 358

Pro účely této kapitoly a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

1) „neusazenou osobou povinnou k dani“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství a která nemá jinak povinnost být identifikována pro účely DPH podle článku 214;

2) „elektronickými službami“ a „elektronicky poskytovanými službami“ služby uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. k);

3) „členským státem identifikace“ členský stát, který si neusazená osoba povinná k dani zvolí pro oznámení zahájení své činnosti jako osoby povinné k dani na území Společenství v souladu s touto kapitolou;

4) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se podle článku 57 nachází místo poskytnutí elektronické služby;

([1]) Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

▼B

5) „přiznáním k dani“ prohlášení obsahující informace nezbytné k vyměření výše splatné daně v každém členském státě.

Oddíl 2

Zvláštní režim pro elektronicky poskytované služby

Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu neusazeným osobám povinným k dani poskytujícím služby elektronicky osobám nepovinným k dani, které jsou usazeny nebo mají bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v členském státě. Tento režim se použije na všechny služby takto poskytnuté ve Společenství.

Článek 360

Neusazená osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace zahájení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani, její ukončení nebo takové její změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronickými prostředky.

Článek 361

1. Informace předložené neusazenou osobou povinnou k dani členskému státu identifikace při zahájení její zdanitelné činnosti musí obsahovat tyto identifikační údaje:

a) plné jméno;

b) poštovní adresu;

c) elektronické adresy včetně internetových stránek;

d) vnitrostátní daňové číslo, pokud existuje;

e) prohlášení, že osoba není identifikovaná pro účely DPH ve Společenství.

2. Neusazená osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace veškeré změny předložených informací.

Článek 362

Členský stát identifikace přidělí neusazené osobě povinné k dani osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí jí elektronickými prostředky identifikační číslo, které jí bylo přiděleno. Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby vést vlastní identifikační systémy.

Článek 363

Členský stát identifikace vymaže neusazenou osobu povinnou k dani z identifikačního registru, v těchto případech:

a) tato osoba mu oznámí, že nadále neposkytuje elektronické služby;

b) lze jinak mít za to, že její zdanitelné činnosti skončily;

c) tato osoba nadále nesplňuje podmínky nezbytné k možnosti používání tohoto zvláštního režimu;

d) tato osoba soustavně porušuje pravidla týkající se zvláštního režimu.

▼B

Článek 364

Neusazená osoba povinná k dani podá elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že žádná elektronická služba nebyla poskytnuta. Přiznání k dani se podává do dvaceti dnů po ukončení zdaňovacího období, za které se toto přiznání podává.

Článek 365

Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, poskytnutých elektronických služeb za zdaňovací období, jakož i celkovou výši odpovídající daně. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

Článek 366

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při poskytnutí služby použity jiné měny, použije neusazená osoba povinná k dani pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 367

Neusazená osoba povinná k dani odvede daň při podání přiznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 368

Neusazená osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, neprovede žádný odpočet daně podle článku 168. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 směrnice 86/560/EHS je této osobě vrácena daň podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti s elektronickými službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Článek 369

1. Neusazená osoba povinná k dani vede o plněních v rámci tohoto zvláštního režimu záznamy. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily určit, zda je přiznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu identifikace nebo členskému státu spotřeby v elektronické formě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.

▼B

HLAVA XIII

ODCHYLKY

KAPITOLA 1

Odchylky použitelné do zavedení konečného režimu

Oddíl 1

Odchylky pro státy, které byly členy Společenství k 1. lednu 1978

Článek 370

Členské státy, které k 1. lednu 1978 zdaňovaly plnění uvedená v části A přílohy X, mohou ve zdaňování těchto plnění pokračovat.

Článek 371

Členské státy, které k 1. lednu 1978 osvobozovaly od daně plnění uvedená v části B přílohy X, mohou v osvobození těchto plnění od daně pokračovat za podmínek platných v dotyčném členském státě k témuž dni.

Článek 372

Členské státy, které k 1. lednu 1978 uplatňovaly předpisy odchylující se od zásady okamžitého odpočtu stanovené v čl. 179 prvním pododstavci, mohou v uplatňování těchto předpisů pokračovat.

Článek 373

Členské státy, které k 1. lednu 1978 uplatňovaly předpisy odchylující se od článku 28 a čl. 79 prvního pododstavce písm. c), mohou v uplatňování těchto předpisů pokračovat.

Článek 374

Odchylně od článků 169 a 309 mohou členské státy, které k 1. lednu 1978 osvobozovaly od daně bez nároku na odpočet daně odvedené na předchozím stupni poskytnutí služeb cestovních kanceláří uvedených v článku 309, v osvobození těchto poskytnutí od daně pokračovat. Tato odchylka se použije rovněž na cestovní kanceláře jednající jménem cestujícího a na jeho účet.

Oddíl 2

Odchylky pro státy, které přistoupily ke Společenství po 1. lednu 1978

Článek 375

Řecko může pokračovat v osvobození od daně u plnění uvedených v části B bodech 2, 8, 9, 11 a 12 přílohy X za podmínek platných v tomto členském státě k 1. lednu 1987.

▼B

Článek 376

Španělsko může pokračovat v osvobození od daně u poskytnutí služeb autorem, která jsou uvedena v části B bodě 2 přílohy X, a u plnění, která jsou uvedena v části B bodech 11 a 12 přílohy X, za podmínek platných v tomto členském státě k 1. lednu 1993.

Článek 377

Portugalsko může pokračovat v osvobození od daně u plnění uvedených v části B bodech 2, 4, 7, 9, 10 a 13 přílohy X za podmínek platných v tomto členském státě k 1. lednu 1989.

Článek 378

1. Rakousko může pokračovat ve zdaňování plnění uvedených v části A bodě 2 přílohy X.

2. Dokud stejná osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 31. prosinci 1994, může Rakousko za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u těchto plnění:

a) plnění uvedených v části B bodech 5 a 9 přílohy X;

b) s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni veškeré části mezinárodní letecké, námořní a vnitrozemské vodní přepravy osob, s výjimkou přepravy osob na Bodamském jezeře.

Článek 379

1. Finsko může pokračovat ve zdaňování plnění uvedených v části A bodě 2 přílohy X, dokud jsou stejná plnění zdaňována v některém z členských států, které byly členy Společenství k 31. prosinci 1994.

2. Finsko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u poskytnutí služeb autorem, umělcem nebo výkonným umělcem, která jsou uvedena v části B bodě 2 přílohy X, a plnění, která jsou uvedena v části B bodech 5, 9 a 10 přílohy X, dokud stejná osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 31. prosinci 1994.

Článek 380

Švédsko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u poskytnutí služeb autorem, umělcem nebo výkonným umělcem, která jsou uvedena v části B bodě 2 přílohy X, a u plnění, která jsou uvedena v části B bodech 1, 9 a 10 přílohy X, dokud stejná osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 31. prosinci 1994.

Článek 381

Česká republika může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004.

▼B

Článek 382

Estonsko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004.

Článek 383

Kypr může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u těchto plnění:

a) dodání stavebních pozemků uvedených v části B bodě 9 přílohy X až do 31. prosince 2007;

b) mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje jeden z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004.

Článek 384

Dokud stejná osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004, může Lotyšsko za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u těchto plnění:

a) poskytnutí služeb autorem, umělcem nebo výkonným umělcem uvedených v části B bodě 2 přílohy X;

b) mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X.

Článek 385

Litva může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004.

Článek 386

Maďarsko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004.

Článek 387

Dokud stejná osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004, může Malta za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u těchto plnění:

a) bez nároku na odpočet daně odvedené na předchozím stupni, dodání vody veřejnoprávními subjekty uvedených v části B bodě 8 přílohy X;

b) bez nároku na odpočet daně odvedené na předchozím stupni, dodání budov a stavebních pozemků uvedených v části B bodě 9 přílohy X;

▼B

c) s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni, tuzemské přepravy osob, mezinárodní přepravy osob a tuzemské meziostrovní přepravy osob uvedených v části B bodě 10 přílohy X.

Článek 388

Polsko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004.

Článek 389

Slovinsko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004.

Článek 390

Slovensko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 30. dubnu 2004.

Oddíl 3

Společná ustanovení k oddílům 1 a 2

Článek 391

Členské státy, které osvobodí od daně plnění uvedená v článcích 371, 375, 376 a 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a v článcích 380 až 390, mohou poskytovat osobám povinným k dani možnost rozhodnout se pro zdanění těchto plnění.

Článek 392

Členské státy mohou stanovit, že v případě dodání budov a stavebních pozemků, které za účelem následného prodeje zakoupila osoba povinná k dani, jíž nevznikl při koupi nárok na odpočet daně, je základem daně rozdíl mezi prodejní a kupní cenou.

Článek 393

1. Aby Rada usnadnila přechod ke konečnému režimu podle článku 402, přezkoumá na základě zprávy Komise situaci s ohledem na odchylky uvedené v oddílech 1 a 2 a rozhodne v souladu s článkem 93 Smlouvy, zda mají být některé nebo všechny tyto odchylky zrušeny.

2. V konečném režimu bude přeprava osob zdaňována v členském státě zahájení přepravy vzhledem k tomu úseku cesty, který se uskuteční ve Společenství, v souladu s pravidly, která stanoví Rada v souladu s článkem 93 Smlouvy.

▼B

KAPITOLA 2

Odchylky na základě povolení

Oddíl 1

Zjednodušující opatření a opatření k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem

Článek 394

Členské státy, které k 1. lednu 1977 uplatňovaly zvláštní opatření, jejichž cílem je zjednodušit výběr daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, mohou tato opatření zachovat s podmínkou, že je do 1. ledna 1978 oznámily Komisi a že zjednodušující opatřeníodpovídají požadavku stanovenému v čl. 395 odst. 1 druhém pododstavci.

Článek 395

1. Rada může na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylující se od této směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

Opatření, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru daně, smějí ovlivnit výši daňových příjmů členského státu vybranou na stupni konečné spotřeby pouze v zanedbatelném rozsahu.

2. Členský stát, který hodlá zavést opatření podle odstavce 1, podá Komisi žádost a poskytne jí veškeré potřebné údaje. Jestliže se Komise domnívá, že nemá k dispozici veškeré potřebné údaje, kontaktuje do dvou měsíců od obdržení žádosti dotyčný členský stát a upřesní, které dodatečné údaje požaduje.

Jakmile má Komise k dispozici všechny údaje, které jsou podle jejího názoru k posouzení žádosti potřebné, uvědomí o tom do jednoho měsíce členský stát, který žádost podal, a předá žádost v původním jazyce ostatním členským státům.

3. Do tří měsíců od uvědomení podle odst. 2 druhého pododstavce předloží Komise Radě příslušný návrh, anebo jí sdělí své námitky, pokud požadovaná odchylka takové námitky vyvolává.

4. Postup uvedený v odstavcích 2 a 3 musí být v každém případě ukončen do osmi měsíců od obdržení žádosti Komisí.

Oddíl 2

Mezinárodní dohody

Článek 396

1. Rada může na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby uzavřel s třetí zemí nebo s mezinárodní organizací dohodu, která obsahuje odchylky od této směrnice.

2. Členský stát, který hodlá uzavřít dohodu uvedenou v odstavci 1, podá Komisi žádost a poskytne jí veškeré potřebné údaje. Jestliže se Komise domnívá, že nemá k dispozici veškeré potřebné údaje, kontaktuje do dvou měsíců od obdržení žádosti dotyčný členský stát a upřesní, které dodatečné údaje požaduje.

▼B

Jakmile má Komise k dispozici všechny údaje, které jsou podle jejího názoru k posouzení žádosti potřebné, uvědomí o tom do jednoho měsíce členský stát, který žádost podal, a předá žádost v původním jazyce ostatním členským státům.

3. Do tří měsíců od uvědomení podle odst. 2 druhého pododstavce předloží Komise Radě příslušný návrh, nebo jí sdělí své námitky, pokud požadovaná odchylka takové námitky vyvolává.

4. Postup uvedený v odstavcích 2 a 3 musí být v každém případě ukončen do osmi měsíců od obdržení žádosti Komisí.

HLAVA XIV

RŮZNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Prováděcí opatření

Článek 397

Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá opatření nezbytná k provedení této směrnice.

KAPITOLA 2

Výbor pro DPH

Článek 398

1. Zřizuje se Poradní výbor pro daň z přidané hodnoty (dále jen „výbor pro DPH“).

2. Výbor pro DPH se skládá ze zástupců členských států a Komise.

Předsedou výboru je zástupce Komise.

Sekretariát výboru zajišťují útvary Komise.

3. Výbor pro DPH přijme svůj jednací řád.

4. Kromě otázek, u nichž jsou podle této směrnice konzultace povinné, projednává výbor pro DPH záležitosti, které mu přednese předseda z vlastního podnětu nebo na žádost zástupce některého členského státu a které se týkají uplatňování předpisů Společenství o dani z přidané hodnoty.

KAPITOLA 3

Přepočítací koeficienty

Článek 399

Aniž jsou dotčena ostatní zvláštní ustanovení, určuje se ekvivalent částek, které jsou vyjádřeny v eurech, v národních měnách podle této směrnice za použití přepočítacího koeficientu eura k národním měnám platného k 1. lednu 1999. Členské státy, které přistoupily ke Společenství po tomto dni a které nepřijaly euro jako jednotnou měnu, použijí přepočítací koeficient platný ke dni jejich přistoupení.

▼B

Článek 400

Při přepočtu částek podle článku 399 na národní měny mohou členské státy zaokrouhlovat částky získané přepočtem nahoru nebo dolů až o 10 %.

KAPITOLA 4

Jiné daně, dávky a poplatky

Článek 401

Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, nebrání tato směrnice tomu, aby si kterýkoli členský stát zachoval nebo zavedl daně z pojistných smluv a ze sázek a her, spotřební daně, kolkovné a obecně jakékoliv daně, dávky nebo poplatky, které nemají povahu daně z obratu, pokud výběr těchto daní, dávek nebo poplatků nevede při obchodu mezi členskými státy ke vzniku formalit spojených s překračováním hranic.

HLAVA XV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Přechodný režim zdanění obchodu mezi členskými státy

Článek 402

1. Režim zdanění obchodu mezi členskými státy podle této směrnice je přechodný a bude nahrazen konečným režimem založeným na zásadě zdaňování dodání zboží nebo poskytnutí služby v členském státě původu.

2. Rada po přezkoumání zprávy uvedené v článku 404 a poté, co shledá, že jsou splněny podmínky pro přechod ke konečnému režimu, přijme v souladu s článkem 93 Smlouvy předpisy nezbytné ke vstupu v platnost a fungování konečného režimu.

Článek 403

Rada přijme v souladu s článkem 93 Smlouvy vhodné směrnice doplňující společný systém DPH, zejména s cílem postupně omezovat nebo rušit odchylky od tohoto systému.

Článek 404

Každé čtyři roky od přijetí této směrnice předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování společného systému DPH v členských státech, a zejména o uplatňování přechodného režimu zdanění obchodu mezi členskými státy, kterou vypracuje na základě informací získaných od členských států, v případě potřeby doprovázenou návrhy týkajícími se konečného režimu.

▼B

KAPITOLA 2

Přechodná opatření použitelná v souvislosti s přistoupením k Evropské unii

Článek 405

Pro účely této kapitoly se rozumí:

1) „Společenstvím“ území Společenství, jak je vymezeno v čl. 5 bodě 1, před přistoupením nových členských států;

2) „novými členskými státy“ území členských států, které přistoupily k Evropské unii po 1. lednu 1995, jak je pro každý z těchto členských států vymezeno v čl. 5 bodě 2;

3) „rozšířeným Společenstvím“ území Společenství, jak je vymezeno v čl. 5 bodě 1, po přistoupení nových členských států.

Článek 406

Předpisy platné v okamžiku, kdy bylo zboží propuštěno do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu nebo do jednoho z režimů nebo situací uvedených v článku 156 nebo do režimu či situace podobných jednomu z těchto režimů nebo situací v některém z nových členských států, se nadále použijí až do okamžiku, kdy se tento režim nebo tato situace přestane na zboží vztahovat po dni přistoupení, jsou–li splněny tyto podmínky:

a) zboží vstoupilo do Společenství nebo do jednoho z nových členských států přede dnem přistoupení;

b) zboží bylo při jeho vstupu do Společenství nebo do jednoho z nových členských států propuštěno do tohoto režimu nebo se dostalo do této situace;

c) na zboží se tento režim nebo tato situace nepřestala vztahovat přede dnem přistoupení.

Článek 407

Předpisy platné v okamžiku, kdy bylo zboží propuštěno do celního režimu tranzitu, se nadále použijí až do okamžiku, kdy se na zboží přestane tento režim vztahovat po dni přistoupení, jsou–li splněny tyto podmínky:

a) zboží bylo přede dnem přistoupení propuštěno do celního režimu tranzitu;

b) na zboží se tento režim nepřestal vztahovat přede dnem přistoupení.

Článek 408

1. Za dovoz zboží, u něhož je prokázáno, že se nacházelo ve volném oběhu v některém z nových členských států nebo ve Společenství, se považují tyto případy:

a) každá skutečnost, na jejímž základě se na zboží přestane vztahovat, a to i nedovoleně, režim dočasného použití, do něhož bylo zboží propuštěno přede dnem přistoupení za podmínek stanovených v článku 406;

b) každá skutečnost, na jejímž základě se na zboží přestane vztahovat, a to i nedovoleně, jeden z režimů nebo situací uvedených v článku 156 nebo podobný režim nebo situace, do nichž bylo zboží propu-

▼B

štěno nebo se dostalo přede dnem přistoupení za podmínek stanovených v článku 406;

c) ukončení jednoho z režimů uvedených v článku 407, zahájeného přede dnem přistoupení na území některého z nových členských států pro účely dodání zboží za úplatu uskutečněného před tímto dnem na území daného členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

d) každá nesrovnalost nebo porušení předpisů, k nimž dojde v průběhu celního režimu tranzitu zahájeného za podmínek uvedených v písmenu c).

2. Kromě případu uvedeného v odstavci 1 se za dovoz zboží považuje použití zboží, které bylo osobě povinné k dani nebo osobě nepovinné k dani dodáno přede dnem přistoupení na území Společenství nebo některého z nových členských států, touto osobou po dni přistoupení na území členského státu, jsou–li splněny tyto podmínky:

a) dodání tohoto zboží bylo nebo mohlo být osvobozeno od daně podle čl. 146 odst. 1 písm. a) a b) nebo podle obdobného ustanovení v nových členských státech;

b) zboží nebylo dovezeno do některého z nových členských států nebo do Společenství přede dnem přistoupení.

Článek 409

V případech uvedených v čl. 408 odst. 1 je místem dovozu ve smyslu článku 61 členský stát, na jehož území se na zboží přestal vztahovat režim nebo situace, do něhož bylo propuštěno nebo do níž se dostalo přede dnem přistoupení.

Článek 410

1. Odchylně od článku 71 se dovoz zboží ve smyslu článku 408 uskuteční, aniž by se uskutečnilo zdanitelné plnění, jsou–li splněny tyto podmínky:

a) dovezené zboží je odesláno nebo přepraveno mimo rozšířené Společenství;

b) zboží dovezené ve smyslu čl. 408 odst. 1 písm. a) je jiné než dopravní prostředek a je opětovně odesláno nebo přepraveno do členského státu, z něhož bylo vyvezeno, a osobě, která je vyvezla;

c) zboží dovezené ve smyslu čl. 408 odst. 1 písm. a) je dopravním prostředkem, který byl pořízen nebo dovezen přede dnem přistoupení podle obecných podmínek zdanění platných na domácím trhu některého z nových členských států nebo některého z členských států Společenství, nebo se na ně v souvislosti s jeho vývozem nevztahovalo osvobození od daně ani vrácení daně.

2. Podmínka stanovená v odst. 1 písm. c) se považuje za splněnou v těchto případech:

a) uplynulo–li mezi dnem prvního uvedení dopravního prostředku do provozu a dnem přistoupení k Evropské unii více než osm let;

b) je–li výše daně, která by byla splatná v souvislosti s dovozem, zanedbatelná.

▼B

KAPITOLA 3

Provedení a vstup v platnost

Článek 411

1. Zrušují se směrnice 67/227/EHS a 77/388/EHS, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států, pokud jde o lhůty pro provedení těchto směrnic ve vnitrostátním právu a pro jejich použitelnost ►C1 uvedené v části B přílohy XI. ◄

2. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XII.

Článek 412

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 2 odst. 3, článkem 44, čl. 59 odst. 1, článkem 399 a přílohou III bodem 18 k 1. lednu 2008. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi nimi a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti upravené touto směrnicí.

Článek 413

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2007.

Článek 414

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

SEZNAM ČINNOSTÍ UVEDENÝCH V ČL. 13 ODST. 1 TŘETÍM PODODSTAVCI

1) Telekomunikační služby;

2) dodání vody, plynu, elektřiny a páry;

3) přeprava zboží;

4) přístavní a letištní služby;

5) přeprava osob;

6) dodání nového zboží vyrobeného na prodej;

7) plnění uskutečněná orgány zemědělské intervence týkající se zemědělských produktů podle nařízení o společné organizaci trhu s těmito produkty;

8) pořádání obchodních veletrhů a výstav;

9) skladování;

10) činnost obchodních reklamních subjektů;

11) činnost cestovních kanceláří;

12) provozování prodejen pro zaměstnance, družstevních a závodních jídelen a podobných zařízení;

13) činnosti rozhlasu a televize, nejsou-li osvobozeny od daně podle čl. 132 odst. 1 písm. q).

▼B

PŘÍLOHA II

INFORMATIVNÍ SEZNAM ELEKTRONICKY POSKYTOVANÝCH SLUŽEB PODLE ČL. 56 ODST. 1 PÍSM. K)

1) Hostitelství internetových stránek (web-site hosting a web-page hosting), dálková údržba programů a zařízení;

2) dodání programového vybavení a jeho aktualizace;

3) dodání obrázků, textů a informací a zpřístupňování databází;

4) dodání hudby, filmů a her, včetně hazardních her a loterií, a dodání politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých a zábavních pořadů a událostí;

5) poskytnutí služby výuky na dálku.

▼B

PŘÍLOHA III

SEZNAM DODÁNÍ ZBOŽÍ A POSKYTNUTÍ SLUŽEB, KTERÁ MOHOU BÝT PŘEDMĚTEM SNÍŽENÉ SAZBY UVEDENÉ V ČLÁNKU 98

1) Potraviny (včetně nápojů, avšak s výjimkou alkoholických nápojů) pro lidskou a zvířecí spotřebu; živá zvířata, semena, rostliny a přísady obvykle určené k použití při přípravě potravin; výrobky obvykle určené k použití jako doplněk nebo náhražka potravin;

2) rozvod vody;

3) farmaceutické výrobky obvykle užívané pro péči o zdraví, prevenci chorob a pro účely lékařské a veterinární péče, včetně výrobků užívaných k antikoncepci a hygienické ochraně;

4) lékařské vybavení, pomůcky a ostatní zařízení, která jsou obvykle určena k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků, pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených, včetně oprav takového zboží, jakož i dodání dětských sedaček do automobilu;

5) přeprava osob a jejich doprovodných zavazadel;

6) dodání knih (včetně brožur, letáků a obdobných tiskovin, dětských obrázkových knížek, náčrtníků či omalovánek, hudebních partitur tištěných či psaných, zeměpisných, vodopisných nebo obdobných map), novin a časopisů, nejsou-li výlučně nebo převážně určeny k propagaci, včetně dodání na výpůjčku knihovnami;

7) oprávnění ke vstupu na představení, do divadel, do cirkusů, na trhy a veletrhy, do zábavních parků, na koncerty, do muzeí, do zoologických zahrad, do kin, na výstavy a na podobné kulturní události nebo do podobných kulturních zařízení;

8) zpřístupnění příjmu televizních nebo rozhlasových pořadů;

9) poskytnutí služeb spisovateli, skladateli a výkonnými umělci a jejich autorské odměny;

10) dodání, výstavba, renovace a přestavba bytů v rámci sociální politiky;

11) dodání zboží a poskytnutí služeb obvykle určených k použití v zemědělské výrobě, vyjma investiční majetek, jako jsou stroje a budovy;

12) poskytnutí ubytování hotelovými a jinými obdobnými zařízeními, včetně poskytnutí ubytování v prázdninových táborech a na místech uprvených k využívání jako tábořiště a parkovišť pro obytné přívěsy;

13) oprávnění ke vstupu na sportovní akce;

14) oprávnění k využívání sportovních zařízení;

15) dodání zboží a poskytnutí služeb organizacemi, které členské státy uznávají za dobročinné a které provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení, nejsou-li tato plnění osvobozena od daně podle článků 132, 135 a 136;

16) poskytnutí služeb pohřebními ústavy a krematorii, jakož i dodání souvisejícího zboží;

17) poskytnutí lékařské, zubolékařské a lázeňské péče, není-li osvobozeno od daně podle čl. 132 odst. 1 písm. b) až e);

18) poskytnutí služeb v souvislosti s úklidem veřejných komunikací, a s odvozem a zpracováním domovního odpadu, nejedná-li se o takové služby poskytované subjekty uvedenými v článku 13.

▼B

PŘÍLOHA IV

SEZNAM SLUŽEB UVEDENÝCH V ČLÁNKU 106

1) Drobné opravy:

   a) jízdních kol,

   b) obuvi a koženého zboží,

   c) oděvů a bytového textilu (včetně spravování a přešívání);

2) renovace a opravy soukromých bytů a obytných domů, s výjimkou materiálů, které tvoří podstatnou část hodnoty poskytnuté služby;

3) čištění oken a úklid v domácnostech;

4) domácí pečovatelské služby (např. pomoc v domácnosti a péče o děti, staré, nemocné nebo postižené osoby);

5) holičství a kadeřnictví.

▼B

PŘÍLOHA V

KATEGORIE ZBOŽÍ, KTERÉ JE PROPUŠTĚNO DO REŽIMU USKLADŇOVÁNÍ V JINÉM NEŽ CELNÍM SKLADU PODLE ČL. 160 ODST. 2

	Kód KN	Popis zboží
1)	0701	Brambory
2)	0711 20	Olivy
3)	0801	Kokosové ořechy, para ořechy a kešú ořechy
4)	0802	Ostatní skořápkové ovoce
5)	0901 11 00	Nepražená káva
	0901 12 00	
6)	0902	Čaj
7)	1001 až 1005	Obiloviny
	1007 až 1008	
8)	1006	Nezpracovaná rýže
9)	1201 až 1207	Zrna, olejnatá semena (včetně sójových bobů) a olejnaté plody
10)	1507 až 1515	Rostlinné oleje a tuky a jejich frakce, též rafinované, ale chemicky neupravené
11)	1701 11	Surový cukr
	1701 12	
12)	1801	Kakaové boby, též ve zlomcích, surové nebo pražené
13)	2709	Minerální oleje, též surové, propan a butany
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
14)	Kapitoly 28 a 29	Chemikálie volně ložené
15)	4001	Kaučuk, v primárních formách nebo v deskách, listech nebo pásech
	4002	
16)	5101	Vlna
17)	7106	Stříbro
18)	7110 11 00	Platina, palladium, rhodium
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19)	7402	Měď
	7403	
	7405	
	7408	
20)	7502	Nikl
21)	7601	Hliník
22)	7801	Olovo
23)	7901	Zinek
24)	8001	Cín

▼B

	Kód KN	Popis zboží
25)	ex 8112 92 ex 8112 99	Indium

▼B

PŘÍLOHA VI

SEZNAM DODÁNÍ ZBOŽÍ A POSKYTNUTÍ SLUŽEB PODLE ČL. 199 ODST. 1 PÍSM. D)

1) Dodání železného a neželezného odpadu, šrotu a použitého materiálu, včetně předvýrobků vznikajících při zpracování, výrobě nebo roztavení železných nebo neželezných kovů nebo jejich slitin;

2) dodání železných a neželezných částečně zpracovaných výrobků a poskytnutí některých souvisejících zpracovatelských služeb;

3) dodání reziduí a jiného recyklovatelného materiálu obsahujícího železné a neželezné kovy, jejich slitiny, strusky a popely a průmyslových reziduí obsahujících kovy nebo jejich slitiny a poskytnutí služeb v oblasti třídění, řezání, štěpení a lisování těchto produktů;

4) dodání železného a neželezného odpadu, jakož i odřezků, zlomků, odpadu a použitého a recyklovatelného materiálu obsahujícího střepy, sklo, papír, kartón a lepenku, hadry, kosti, useň, koženku, pergamen, surové kůže a kožky, šlachy a vazivo, vlákna, šňůry, provazy, lana, pryž a plast, včetně poskytnutí některých souvisejících zpracovatelských služeb;

5) dodání materiálů uvedených v této příloze po zpracování v podobě čištění, leštění, třídění, řezání, štěpení, lisování nebo odlévaní do ingotů;

6) dodání šrotu a odpadu ze zpracování základního materiálu.

▼B

PŘÍLOHA VII

SEZNAM ČINNOSTÍ ZEMĚDĚLSKÉ VÝROBY PODLE ČL. 295 ODST. 1 BODU 4

1) Rostlinná výroba:
   a) zemědělství všeobecně, včetně vinohradnictví,
   b) pěstování ovoce (včetně oliv) a zeleniny, květin a okrasných rostlin jak na otevřeném prostranství, tak ve sklenících,
   c) pěstování hub, koření, semen a rozmnožovacího materiálu,
   d) školky;
2) živočišná výroba včetně obdělávání půdy:
   a) chov hospodářských zvířat všeobecně,
   b) chov drůbeže,
   c) chov králíků,
   d) včelařství,
   e) chov bource morušového,
   f) chov hlemýžďů;
3) lesnictví;
4) rybolov:
   a) sladkovodní rybolov,
   b) chov ryb,
   c) chov slávky jedlé, ústřic a dalších měkkýšů a korýšů,
   d) chov žab.

▼B

PŘÍLOHA VIII

INFORMATIVNÍ SEZNAM ZEMĚDĚLSKÝCH SLUŽEB PODLE ČL. 295 ODST. 1 BODU 5

1) Polní práce, sekání a kosení, mlácení, lisování do balíků, sběr, sklízení, setí a sázení;

2) balení a příprava pro trh, například sušení, čištění, mletí, dezinfikování a silážování zemědělských výrobků;

3) skladování zemědělských výrobků;

4) péče o hospodářská zvířata, jejich odchov a krmení;

5) nájem zařízení, které se obvykle používá v zemědělských, lesnických nebo rybářských podnicích, pro zemědělské účely;

6) technická pomoc;

7) hubení plevele a škůdců, práškování nebo postřikování plodin a půdy;

8) zavlažovací operace a odvodňovací zařízení;

9) odvětvování, kácení stromů a další lesnické služby.

▼B

PŘÍLOHA IX

UMĚLECKÁ DÍLA, SBĚRATELSKÉ PŘEDMĚTY A STAROŽITNOSTI PODLE ČL. 311 ODST. 1 BODŮ 2, 3 A 4

ČÁST A

Umělecká díla

1) Malby (např. oleje, akvarely, pastely), kresby, koláže a podobná ozdobná výtvarná díla zhotovená zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podobná malovaná pozadí (kód KN 9701);

2) původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny bezprostředním přetiskem z jedné nebo více desek v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení zcela výhradně ručně umělcem bez ohledu na použitý postup nebo materiál, nikoli však mechanickým nebo fototechnickým postupem (kód KN 9702 00 00);

3) původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy, jejichž výroba je omezena na nejvýše osm kusů a probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právních nástupců (kód KN 9703 00 00); ve výjimečných případech, které povolí členské státy, může být limit osmi kusů překročen u odlévaných soch zhotovených před 1. lednem 1989;

4) tapisérie (kód KN 5805 00 00) a nástěnné textilie (kód KN 6304 00 00) zhotovené ručně podle originálních předloh poskytnutých umělcem, nejvýše však v osmi kusech od každé předlohy;

5) jednotlivé kusy keramiky zhotovené výhradně umělcem a jím signované;

6) smalty na mědi provedené zcela ručně, omezené na osm číslovaných kusů signovaných umělcem nebo uměleckým studiem, kromě šperkařských, klenotnických a zlatnických výrobků;

7) fotografie pořízené umělcem, jím nebo pod jeho dohledem vyvolané, signované a číslované, jejichž počet exemplářů všech rozměrů a nosných materiálů dohromady nepřekročí 30.

ČÁST B

Sběratelské předměty

1) Poštovní známky, výplatní známky nebo kolky, obálky frankované a opatřené poštovním razítkem prvního dne emise známky, poštovní ceniny a obdobné frankované či nefrankované předměty, pokud nejsou v oběhu ani nejsou zamýšleny k použití v oběhu (kód KN 9704 00 00);

2) sbírky a sběratelské předměty zoologického, botanického, mineralogického, anatomického, historického, archeologického, paleontologického, etnografického nebo numismatického zájmu (kód KN 9705 00 00).

ČÁST C

Starožitnosti

Jiné předměty než umělecká díla nebo sběratelské předměty, pokud jsou starší 100 let (kód KN 9706 00 00).

▼B

PŘÍLOHA X

SEZNAM PLNĚNÍ, NA NĚŽ SE VZTAHUJÍ ODCHYLKY UVEDENÉ V ČLÁNCÍCH 370 A 371 A ČLÁNCÍCH 375 AŽ 390

ČÁST A

Plnění, která mohou členské státy nadále zdaňovat

1) Poskytnutí služby zubními techniky při výkonu jejich povolání a dodání zubních náhrad zubními lékaři a zubními techniky;

2) činnosti veřejnoprávního rozhlasu a televize s výjimkou činností obchodní povahy;

3) dodání budov nebo jejich částí a pozemků k nim přiléhajících, kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 12 odst. 1 písm. a), pokud jsou uskutečňována osobami povinnými k dani, které měly nárok na odpočet daně na vstupu z dotyčné budovy;

4) služby cestovních kanceláří uvedené v článku 306 a služby cestovních kanceláří, pokud jednají jménem cestujícího a na jeho účet, při cestách mimo Společenství.

ČÁST B

Plnění, která mohou členské státy nadále osvobozovat od daně

1) Oprávnění ke vstupu na sportovní akce;

2) poskytnutí služby autorem, umělcem, výkonným umělcem, advokátem nebo jiným příslušníkem svobodného povolání jiného než lékařských a nelékařských zdravotnických povolání, nejedná-li se o poskytnutí těchto služeb:

   a) převodu patentu, ochranné známky nebo jiného podobného práva nebo poskytnutí licence týkající se tohoto práva;

   b) práce jiné než plnění podle smlouvy o dílo, týkající se movitého hmotného majetku a uskutečněné pro osobu povinnou k dani;

   c) služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou služby architektů a stavebního dozoru;

   d) obchodní reklamní služby;

   e) přepravy nebo skladování zboží anebo vedlejší služby k němu;

   f) nájmu movitého hmotného majetku osobě povinné k dani;

   g) poskytnutí pracovníků osobě povinné k dani;

   h) poradenské, inženýrské nebo plánovací služby nebo jiné podobné služby v technické, ekonomické nebo vědecké oblasti;

   i) dodržení závazku zdržet se zcela nebo zčásti výkonu profesní činnosti nebo výkonu práva uvedeného v písmenech a) až h) a j);

   j) služby odesílatelů, makléřů, obchodních zástupců a dalších nezávislých zprostředkovatelů, jde-li o dodání nebo dovoz zboží nebo o poskytnutí služeb uvedených v písmenech a) až i);

3) poskytnutí telekomunikační služby veřejnými poštami a dodání souvisejícího zboží;

4) poskytnutí služby pohřebními ústavy a krematorii a dodání souvisejícího zboží;

5) plnění uskutečněné nevidomými nebo dílnami pro nevidomé, nemá-li toto osvobození od daně za následek výrazné narušení hospodářské soutěže;

6) dodání zboží a poskytnutí služby subjektům odpovědným za výstavbu, úpravu a údržbu hřbitovů, hrobů a památníků na počest padlých;

7) plnění uskutečněné nemocnicemi, na které se nevztahuje čl. 132 odst. 1 písm.b);

8) dodání vody veřejnými podniky;

9) dodání budov nebo jejich částí před jejich prvním obydlením a pozemků k nim přiléhajících, jakož i dodání stavebních pozemků podle článku 12;

▼B

10) přeprava osob a přeprava zboží, jako jsou zavazadla nebo motorová vozidla doprovázející tyto osoby, nebo poskytnutí služby v souvislosti s přepravou osob, je-li vlastní přeprava osoby osvobozena od daně;

11) dodání, úprava, oprava, údržba a nájem, a to i včetně posádky, letadel sloužících státním orgánům a dodání, nájem, oprava a údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno;

12) dodání, úprava, oprava, údržba a nájem, a to i včetně posádky, válečných lodí;

13) služby cestovních kanceláří uvedené v článku 306 a služby cestovních kanceláří, pokud jednají jménem cestujícího a na jeho účet, při cestách ve Společenství.

▼B

PŘÍLOHA XI

ČÁST A

Zrušené směrnice s postupnými změnami

1) Směrnice 67/227/EHS (Úř. věst. 71, 14. 4. 1967, s. 1301/67)

Směrnice 77/388/EHS

2) Směrnice 77/388/EHS (Úř. věst. L 145, 13. 6. 1977, s. 1)

Směrnice 78/583/EHS (Úř. věst. L 194, 19. 7. 1978, s. 16)

Směrnice 80/368/EHS (Úř. věst. L 90, 3. 4. 1980, s. 41)

Směrnice 84/386/EHS (Úř. věst. L 208, 3. 8. 1984, s. 58)

Směrnice 89/465/EHS (Úř. věst. L 226, 3. 8. 1989, s. 21)

Směrnice 91/680/EHS (Úř. věst. L 376, 31. 12. 1991, s. 1) (s výjimkou článku 2)

Směrnice 92/77/EHS (Úř. věst. L 316, 31. 10. 1992, s. 1)

Směrnice 92/111/EHS (Úř. věst. L 384, 30. 12. 1992, s. 47)

Směrnice 94/4/ES (Úř. věst. L 60, 3. 3. 1994, s. 14) (pouze článek 2)

Směrnice 94/5/ES (Úř. věst. L 60, 3. 3. 1994, s. 16)

Směrnice 94/76/ES (Úř. věst. L 365, 31. 12. 1994, s. 53)

Směrnice 95/7/ES (Úř. věst. L 102, 5. 5. 1995, s. 18)

Směrnice 96/42/ES (Úř. věst. L 170, 9. 7. 1996, s. 34)

Směrnice 96/95/ES (Úř. věst. L 338, 28. 12. 1996, s. 89)

Směrnice 98/80/ES (Úř. věst. L 281, 17. 10. 1998, s. 31)

Směrnice 1999/49/ES (Úř. věst. L 139, 2. 6. 1999, s. 27)

Směrnice 1999/59/ES (Úř. věst. L 162, 26. 6. 1999, s. 63)

Směrnice 1999/85/ES (Úř. věst. L 277, 28. 10. 1999, s. 34)

Směrnice 2000/17/ES (Úř. věst. L 84, 5. 4. 2000, s. 24)

Směrnice 2000/65/ES (Úř. věst. L 269, 21. 10. 2000, s. 44)

Směrnice 2001/4/ES (Úř. věst. L 22, 24. 1. 2001, s. 17)

Směrnice 2001/115/ES (Úř. věst. L 15, 17. 1. 2002, s. 24)

Směrnice 2002/38/ES (Úř. věst. L 128, 15. 5. 2002, s. 41)

Směrnice 2002/93/ES (Úř. věst. L 331, 7. 12. 2002, s. 27)

Směrnice 2003/92/ES (Úř. věst. L 260, 11. 10. 2003, s. 8)

Směrnice 2004/7/ES (Úř. věst. L 27, 30. 1. 2004, s. 44)

Směrnice 2004/15/ES (Úř. věst. L 52, 21. 2. 2004, s. 61)

Směrnice 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1. 5. 2004, s. 35) (pouze bod V přílohy)

Směrnice 2005/92/ES (Úř. věst. L 345, 28. 12. 2005, s. 19)

Směrnice 2006/18/ES (Úř. věst. L 51, 22. 2. 2006, s. 12)

Směrnice 2006/58/ES (Úř. věst. L 174, 28. 6. 2006, s. 5)

Směrnice 2006/69/ES (Úř. věst. L 221, 12. 8. 2006, s. 9) (pouze článek 1)

►C1 Směrnice 2006/98/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 129) ◄ (pouze bod 2 přílohy)

▼B

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(podle článku 411)

Směrnice	Lhůta pro provedení
Směrnice 67/227/EHS	1. leden 1970
Směrnice 77/388/EHS	1. leden 1978
Směrnice 78/583/EHS	1. leden 1979
Směrnice 80/368/EHS	1. leden 1979
Směrnice 84/386/EHS	1. červenec 1985
Směrnice 89/465/EHS	1. leden 1990
	1. leden 1991
	1. leden 1992
	1. leden 1993
	1. leden 1994 pro Portugalsko
Směrnice 91/680/EHS	1. leden 1993
Směrnice 92/77/EHS	31. prosinec 1992
Směrnice 92/111/EHS	1. leden 1993
	1. leden 1994
	1. říjen 1993 pro Německo
Směrnice 94/4/ES	1. duben 1994
Směrnice 94/5/ES	1. leden 1995
Směrnice 94/76/ES	1. leden 1995
Směrnice 95/7/ES	1. leden 1996
	1. leden 1997 pro Německo a Lucembursko
Směrnice 96/42/ES	1. leden 1995
Směrnice 96/95/ES	1. leden 1997
Směrnice 98/80/ES	1. leden 2000
Směrnice 1999/49/ES	1. leden 1999
Směrnice 1999/59/ES	1. leden 2000
Směrnice 1999/85/ES	—
Směrnice 2000/17/ES	—
Směrnice 2000/65/ES	31. prosinec 2001
Směrnice 2001/4/ES	1. leden 2001
Směrnice 2001/115/ES	1. leden 2004
Směrnice 2002/38/ES	1. červenec 2003
Směrnice 2002/93/ES	—
Směrnice 2003/92/ES	1. leden 2005
Směrnice 2004/7/ES	30. leden 2004
Směrnice 2004/15/ES	—
Směrnice 2004/66/ES	1. květen 2004
Směrnice 2005/92/ES	1. leden 2006
Směrnice 2006/18/ES	—
Směrnice 2006/58/ES	1. červenec 2006
Směrnice 2006/69/ES	1. leden 2008
Směrnice 2006/98/ES	1. leden 2007

▼B

PŘÍLOHA XII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
Čl. 1 první pododstavec				Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 druhý a třetí pododstavec				—
Čl. 2 první, druhý a třetí pododstavec				Čl. 1 odst. 2 první, druhý a třetí pododstavec
Články 3, 4 a 6				—
	Článek 1			—
	Čl. 2 bod 1			Čl. 2 odst. 1 písm. a) a c)
	Čl. 2 bod 2			Čl. 2 odst. 1 písm. d)
	Čl. 3 odst. 1 první odrážka			Čl. 5 bod 2
	Čl. 3 odst. 1 druhá odrážka			Čl. 5 bod 1
	Čl. 3 odst. 1 třetí odrážka			Čl. 5 body 3 a 4
	Čl. 3 odst. 2			—
	Čl. 3 odst. 3 první pododstavec první odrážka			Čl. 6 odst. 2 písm. a) a b)
	Čl. 3 odst. 3 první pododstavec druhá odrážka			Čl. 6 odst. 2 písm. c) a d)
	Čl. 3 odst. 3 první pododstavec třetí odrážka			Čl. 6 odst. 2 písm. e), f) a g)
	Čl. 3 odst. 3 druhý pododstavec první odrážka			Čl. 6 odst. 1 písm. b)
	Čl. 3 odst. 3 druhý pododstavec druhá odrážka			Čl. 6 odst. 1 písm. c)
	Čl. 3 odst. 3 druhý pododstavec třetí odrážka			Čl. 6 odst. 1 písm. a)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 3 odst. 4 první pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 7 odst. 1
	Čl. 3 odst. 4 druhý pododstavec první, druhá a třetí odrážka			Čl. 7 odst. 2
	Čl. 3 odst. 5			Článek 8
	Čl. 4 odst. 1 a 2			Čl. 9 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 4 odst. 3 písm. a) první pododstavec první věta			Čl. 12 odst. 1 písm. a)
	Čl. 4 odst. 3 písm. a) první pododstavec druhá věta			Čl. 12 odst. 2 druhý pododstavec
	Čl. 4 odst. 3 písm. a) druhý pododstavec			Čl. 12 odst. 2 třetí pododstavec
	Čl. 4 odst. 3 písm. a) třetí pododstavec			Čl. 12 odst. 2 první pododstavec
	Čl. 4 odst. 3 písm. b) první pododstavec			Čl. 12 odst. 1 písm. b)
	Čl. 4 odst. 3 písm. b) druhý pododstavec			Čl. 12 odst. 3
	Čl. 4 odst. 4 první pododstavec			Článek 10
	Čl. 4 odst. 4 druhý a třetí pododstavec			Čl. 11 první a druhý pododstavec
	Čl. 4 odst. 5 první, druhý a třetí pododstavec			Čl. 13 odst. 1 první, druhý a třetí pododstavec
	Čl. 4 odst. 5 čtvrtý pododstavec			Čl. 13 odst. 2
	Čl. 5 odst. 1			Čl. 14 odst. 1
	Čl. 5 odst. 2			Čl. 15 odst. 1
	Čl. 5 odst. 3 písm. a), b) a c)			Čl. 15 odst. 2 písm. a), b) a c)
	Čl. 5 odst. 4 písm. a), b) a c)			Čl. 14 odst. 2 písm. a), b) a c)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 5 odst. 5			Čl. 14 odst. 3
	Čl. 5 odst. 6 první a druhá věta			Čl. 16 první a druhý pododstavec
	Čl. 5 odst. 7 písm. a), b) a c)			Čl. 18 písm. a), b) a c)
	Čl. 5 odst. 8 první věta			Čl. 19 první pododstavec
	Čl. 5 odst. 8 druhá a třetí věta			Čl. 19 druhý pododstavec
	Čl. 6 odst. 1 první pododstavec			Čl. 24 odst. 1
	Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec první, druhá a třetí odrážka			Čl. 25 písm. a), b) a c)
	Čl. 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a b)			Čl. 26 odst. 1 písm. a) a b)
	Čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec			Čl. 26 odst. 2
	Čl. 6 odst. 3			Článek 27
	Čl. 6 odst. 4			Článek 28
	Čl. 6 odst. 5			Článek 29
	Čl. 7 odst. 1 písm. a) a b)			Čl. 30 první a druhý pododstavec
	Čl. 7 odst. 2			Článek 60
	Čl. 7 odst. 3 první a druhý pododstavec			Čl. 61 první a druhý pododstavec
	Čl. 8 odst. 1 písm. a) první věta			Čl. 32 první pododstavec
	Čl. 8 odst. 1 písm. a) druhá a třetí věta			Čl. 36 první a druhý pododstavec
	Čl. 8 odst. 1 písm. b)			Článek 31
	Čl. 8 odst. 1 písm. c) první pododstavec			Čl. 37 odst. 1
	Čl. 8 odst. 1 písm. c) druhý pododstavec první odrážka			Čl. 37 odst. 2 první pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 8 odst. 1 písm. c) druhý pododstavec druhá a třetí odrážka			Čl. 37 odst. 2 druhý a třetí pododstavec
	Čl. 8 odst. 1 písm. c) třetí pododstavec			Čl. 37 odst. 2 čtvrtý pododstavec
	Čl. 8 odst. 1 písm. c) čtvrtý pododstavec			Čl. 37 odst. 3 první pododstavec
	Čl. 8 odst. 1 písm. c) pátý pododstavec			—
	Čl. 8 odst. 1 písm. c) šestý pododstavec			Čl. 37 odst. 3 druhý pododstavec
	Čl. 8 odst. 1 písm. d) první a druhý pododstavec			Čl. 38 odst. 1 a 2
	Čl. 8 odst. 1 písm. e) první věta			Čl. 39 první pododstavec
	Čl. 8 odst. 1 písm. e) druhá a třetí věta			Čl. 39 druhý pododstavec
	Čl. 8 odst. 2			Čl. 32 druhý pododstavec
	Čl. 9 odst. 1			Článek 43
	Čl. 9 odst. 2 návětí			—
	Čl. 9 odst. 2 písm. a)			Článek 45
	Čl. 9 odst. 2 písm. b)			Článek 46
	Čl. 9 odst. 2 písm. c) první a druhá odrážka			Čl. 52 písm. a) a b)
	Čl. 9 odst. 2 písm. c) třetí a čtvrtá odrážka			Čl. 52 písm. c)
	Čl. 9 odst. 2 písm. e) první až šestá odrážka			Čl. 56 odst. 1 písm. a) až f)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 9 odst. 2 písm. e) sedmá odrážka			Čl. 56 odst. 1 písm. l)
	Čl. 9 odst. 2 písm. e) osmá odrážka			Čl. 56 odst. 1 písm. g)
	Čl. 9 odst. 2 písm. e) devátá odrážka			Čl. 56 odst. 1 písm. h)
	Čl. 9 odst. 2 písm. e) desátá odrážka první věta			Čl. 56 odst. 1 písm. i)
	Čl. 9 odst. 2 písm. e) desátá odrážka druhá věta			Čl. 24 odst. 2
	Čl. 9 odst. 2 písm. e) desátá odrážka třetí věta			Čl. 56 odst. 1 písm. i)
	Čl. 9 odst. 2 písm. e) jedenáctá a dvanáctá odrážka			Čl. 56 odst. 1 písm. j) a k)
	Čl. 9 odst. 2 písm. f)			Čl. 57 odst. 1
	Čl. 9 odst. 3			Čl. 58 první a druhý pododstavec
	Čl. 9 odst. 3 písm. a) a b)			Čl. 58 první pododstavec písm. a) a b)
	Čl. 9 odst. 4			Čl. 59 odst. 1 a 2
	Čl. 10 odst. 1 písm. a) a b)			Čl. 62 body 1 a 2
	Čl. 10 odst. 2 první pododstavec první věta			Článek 63
	Čl. 10 odst. 2 první pododstavec druhá a třetí věta			Čl. 64 odst. 1 a 2
	Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec			Článek 65
	Čl. 10 odst. 2 třetí pododstavec první, druhá a třetí odrážka			Čl. 66 písm. a), b) a c)
	Čl. 10 odst. 3 první pododstavec první věta			Článek 70
	Čl. 10 odst. 3 první pododstavec druhá věta			Čl. 71 odst. 1 první pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 10 odst. 3 druhý pododstavec			Čl. 71 odst. 1 druhý pododstavec
	Čl. 10 odst. 3 třetí pododstavec			Čl. 71 odst. 2
	Čl. 11 část A odst. 1 písm. a)			Článek 73
	Čl. 11 část A odst. 1 písm. b)			Článek 74
	Čl. 11 část A odst. 1 písm. c)			Článek 75
	Čl. 11 část A odst. 1 písm. d)			Článek 77
	Čl. 11 část A odst. 2 písm. a)			Čl. 78 první pododstavec písm. a)
	Čl. 11 část A odst. 2 písm. b) první věta			Čl. 78 první pododstavec písm. b)
	Čl. 11 část A odst. 2 písm. b) druhá věta			Čl. 78 druhý pododstavec
	Čl. 11 část A odst. 3 písm. a) a b)			Čl. 79 první pododstavec písm. a) a b), čl. 87 písm. a) a b)
	Čl. 11 část A odst. 3 písm. c) první věta			Čl. 79 první pododstavec písm. c)
	Čl. 11 část A odst. 3 písm. c) druhá věta			Čl. 79 druhý pododstavec
	Čl. 11 část A odst. 4 první a druhý pododstavec			Čl. 81 první a druhý pododstavec
	Čl. 11 část A odst. 5			Článek 82
	Čl. 11 část A odst. 6 první pododstavec první a druhá věta			Čl. 80 odst. 1 první pododstavec
	Čl. 11 část A odst. 6 první pododstavec třetí věta			Čl. 80 odst. 1 druhý pododstavec
	Čl. 11 část A odst. 6 druhý pododstavec			Čl. 80 odst. 1 první pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 11 část A odst. 6 třetí pododstavec			Čl. 80 odst. 2
	Čl. 11 část A odst. 6 čtvrtý pododstavec			Čl. 80 odst. 3
	Čl. 11 část A odst. 7 první a druhý pododstavec			Čl. 72 první a druhý pododstavec
	Čl. 11 část B odst. 1			Článek 85
	Čl. 11 část B odst. 3 písm. a)			Čl. 86 odst. 1 písm. a)
	Čl. 11 část B odst. 3 písm. b) první pododstavec			Čl. 86 odst. 1 písm. b)
	Čl. 11 část B odst. 3 písm. b) druhý pododstavec			Čl. 86 odst. 2
	Čl. 11 část B odst. 3 písm. b) třetí pododstavec			Čl. 86 odst. 1 písm. b)
	Čl. 11 část B odst. 4			Článek 87
	Čl. 11 část B odst. 5			Článek 88
	Čl. 11 část B odst. 6 první a druhý pododstavec			Čl. 89 první a druhý pododstavec
	Čl. 11 část C odst. 1 první a druhý pododstavec			Čl. 90 odst. 1 a 2
	Čl. 11 část C odst. 2 první pododstavec			Čl. 91 odst. 1
	Čl. 11 část C odst. 2 druhý pododstavec první a druhá věta			Čl. 91 odst. 2 první a druhý pododstavec
	Čl. 11 část C odst. 3 první a druhá odrážka			Čl. 92 písm. a) a b)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 12 odst. 1			Čl. 93 první pododstavec
	Čl. 12 odst. 1 písm. a)			Čl. 93 druhý pododstavec písm. a)
	Čl. 12 odst. 1 písm. b)			Článek 93 druhý pododstavec písm. c)
	Čl. 12 odst. 2 první a druhá odrážka			Čl. 95 první a druhý pododstavec
	Čl. 12 odst. 3 písm. a) první pododstavec první věta			Článek 96
	Čl. 12 odst. 3 písm. a) první pododstavec druhá věta			Čl. 97 odst. 1
	Čl. 12 odst. 3 písm. a) druhý pododstavec			Čl. 97 odst. 2
	Čl. 12 odst. 3 písm. a) třetí pododstavec první věta			Čl. 98 odst. 1
	Čl. 12 odst. 3 písm. a) třetí pododstavec druhá věta			Čl. 98 odst. 2 první pododstavec, čl. 99 odst. 1
	Čl. 12 odst. 3 písm. a) čtvrtý pododstavec			Čl. 98 odst. 2 druhý pododstavec
	Čl. 12 odst. 3 písm. b) první věta			Čl. 102 první pododstavec
	Čl. 12 odst. 3 písm. b) druhá, třetí a čtvrtá věta			Čl. 102 druhý pododstavec
	Čl. 12 odst. 3 písm. c) první pododstavec			Čl. 103 odst. 1
	Čl. 12 odst. 3 písm. c) druhý pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 103 odst. 2 písm. a) a b)
	Čl. 12 odst. 4 první pododstavec			Čl. 99 odst. 2
	Čl. 12 odst. 4 druhý pododstavec první a druhá věta			Čl. 100 první a druhý pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 12 odst. 4 třetí pododstavec			Článek 101
	Čl. 12 odst. 5			Čl. 94 odst. 2
	Čl. 12 odst. 6			Článek 105
	Čl. 13 část A odst. 1 návětí			Článek 131
	Čl. 13 část A odst. 1 písm. a) až n)			Čl. 132 odst. 1 písm. a) až n)
	Čl. 13 část A odst. 1 písm. o) první věta			Čl. 132 odst. 1 písm. o)
	Čl. 13 část A odst. 1 písm. o) druhá věta			Čl. 132 odst. 2
	Čl. 13 část A odst. 1 písm. p) a q)			Čl. 132 odst. 1 písm. p) a q)
	Čl. 13 část A odst. 2 písm. a) první až čtvrtá odrážka			Čl. 133 první pododstavec písm. a) až d)
	Čl. 13 část A odst. 2 písm. b) první a druhá odrážka			Čl. 134 písm. a) a b)
	Čl. 13 část B návětí			Článek 131
	Čl. 13 část B písm. a)			Čl. 135 odst. 1 písm. a)
	Čl. 13 část B písm. b) první pododstavec			Čl. 135 odst. 1 písm. l)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 13 část B písm. b) první pododstavec body 1 až 4			Čl. 135 odst. 2 první pododstavec písm. a) až d)
	Čl. 13 část B písm. b) druhý pododstavec			Čl. 135 odst. 2 druhý pododstavec
	Čl. 13 část B písm. c)			Čl. 136 písm. a) a b)
	Čl. 13 část B písm. d)			—
	Čl. 13 část B písm. d) body 1 až 5			Čl. 135 odst. 1 písm. b) až f)
	►C1 Čl. 13 část B písm. d) bod 5 první a druhá odrážka ◄			Čl. 135 odst. 1 písm. f)
	Čl. 13 část B písm. d) bod 6			Čl. 135 odst. 1 písm. g)
	Čl. 13 část B písm. e) až h)			Čl. 135 odst. 1 písm. h) až k)
	Čl. 13 část C první pododstavec písm. a)			Čl. 137 odst. 1 písm. d)
	Čl. 13 část C první pododstavec písm. b)			Čl. 137 odst. 1 písm. a), b) a c)
	Čl. 13 část C druhý pododstavec			Čl. 137 odst. 2 první a druhý pododstavec
	Čl. 14 odst. 1 návětí			Článek 131
	Čl. 14 odst. 1 písm. a)			►C1 Čl. 143 písm. a) ◄
	Čl. 14 odst. 1 písm. d) první a druhý pododstavec			Čl. 143 písm. b) a c)
	Čl. 14 odst. 1 písm. e)			Čl. 143 písm. e)
	Čl. 14 odst. 1 písm. g) první až čtvrtá odrážka			Čl. 143 písm. f) až i)
	Čl. 14 odst. 1 písm. h)			Čl. 143 písm. j)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 14 odst. 1 písm. i)			Článek 144
	Čl. 14 odst. 1 písm. j)			Čl. 143 písm. k)
	Čl. 14 odst. 1 písm. k)			Čl. 143 písm. l)
	Čl. 14 odst. 2 první pododstavec			Čl. 145 odst. 1
	Čl. 14 odst. 2 druhý pododstavec první, druhá a třetí odrážka			Čl. 145 odst. 2 první, druhý a třetí pododstavec
	Čl. 14 odst. 2 třetí pododstavec			Čl. 145 odst. 3
	Článek 15 návětí			Článek 131
	Čl. 15 bod 1			Čl. 146 odst. 1 písm. a)
	Čl. 15 bod 2 první pododstavec			Čl. 146 odst. 1 písm. b)
	Čl. 15 bod 2 druhý pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 147 odst. 1 první pododstavec písm. a) a b)
	Čl. 15 bod 2 druhý pododstavec třetí odrážka první část věty			Čl. 147 odst. 1 první pododstavec písm. c)
	Čl. 15 bod 2 druhý pododstavec třetí odrážka druhá část věty			Čl. 147 odst. 1 druhý pododstavec
	Čl. 15 bod 2 třetí pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 147 odst. 2 první a druhý pododstavec
	Čl. 15 bod 2 čtvrtý pododstavec			Čl. 147 odst. 2 třetí pododstavec
	Čl. 15 bod 3			Čl. 146 odst. 1 písm. d)
	Čl. 15 bod 4 první pododstavec písm. a) a b)			Čl. 148 písm. a)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 15 bod 4 první pododstavec písm. c)			Čl. 148 písm. b)
	Čl. 15 bod 4, druhý pododstavec první a druhá věta			Čl. 150 odst. 1 a 2
	Čl. 15 bod 5			Čl. 148 písm. c)
	Čl. 15 bod 6			Čl. 148 písm. f)
	Čl. 15 bod 7			Čl. 148 písm. e)
	Čl. 15 bod 8			Čl. 148 písm. d)
	Čl. 15 bod 9			Čl. 148 písm. g)
	Čl. 15 bod 10 první pododstavec první až čtvrtá odrážka			Čl. 151 odst. 1 první pododstavec písm. a) až d)
	Čl. 15 bod 10 druhý pododstavec			Čl. 151 odst. 1 druhý pododstavec
	Čl. 15 bod 10 třetí pododstavec			Čl. 151 odst. 2
	Čl. 15 bod 11			Článek 152
	Čl. 15 bod 12 první věta			Čl. 146 odst. 1 písm. c)
	Čl. 15 bod 12 druhá věta			Čl. 146 odst. 2
	Čl. 15 bod 13			Čl. 146 odst. 1 písm. e)
	Čl. 15 bod 14 první a druhý pododstavec			Čl. 153 první a druhý pododstavec
	Čl. 15 bod 15			Článek 149
	Čl. 16 odst. 1			—
	Čl. 16 odst. 2			Čl. 164 odst. 1

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 16 odst. 3			Článek 166
	Čl. 17 odst. 1			Článek 167
	Čl. 17 odst. 2, 3 a 4			—
	Čl. 17 odst. 5 první a druhý pododstavec			Čl. 173 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 17 odst. 5 třetí pododstavec písm. a) až e)			Čl. 173 odst. 2 písm. a) až e)
	Čl. 17 odst. 6			Článek 176
	Čl. 17 odst. 7 první a druhá věta			Čl. 177 první a druhý pododstavec
	Čl. 18 odst. 1			—
	Čl. 18 odst. 2 první a druhý pododstavec			Čl. 179 první a druhý pododstavec
	Čl. 18 odst. 3			Článek 180
	Čl. 18 odst. 4 první a druhý pododstavec			Čl. 183 první a druhý pododstavec
	Čl. 19 odst. 1 první pododstavec první odrážka			Čl. 174 odst. 1 první pododstavec písm. a)
	Čl. 19 odst. 1 první pododstavec druhá odrážka první věta			Čl. 174 odst. 1 první pododstavec písm. b)
	Čl. 19 odst. 1 první pododstavec druhá odrážka druhá věta			Čl. 174 odst. 1 druhý pododstavec
	Čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec			Čl. 175 odst. 1
	Čl. 19 odst. 2 první věta			Čl. 174 odst. 2 písm. a)
	Čl. 19 odst. 2 druhá věta			Čl. 174 odst. 2 písm. b) a c)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 19 odst. 2 třetí věta			Čl. 174 odst. 3
	Čl. 19 odst. 3 první pododstavec první a druhá věta			Čl. 175 odst. 2 první pododstavec
	Čl. 19 odst. 3 první pododstavec třetí věta			Čl. 175 odst. 2 druhý pododstavec
	Čl. 19 odst. 3 druhý pododstavec			Čl. 175 odst. 3
	Čl. 20 odst. 1 návětí			Článek 186
	Čl. 20 odst. 1 písm. a)			Článek 184
	Čl. 20 odst. 1 písm. b) první část první věty			Čl. 185 odst. 1
	Čl. 20 odst. 1 písm. b) druhá část první věty			Čl. 185 odst. 2 první pododstavec
	Čl. 20 odst. 1 písm. b) druhá věta			Čl. 185 odst. 2 druhý pododstavec
	Čl. 20 odst. 2 první pododstavec první věta			Čl. 187 odst. 1 první pododstavec
	Čl. 20 odst. 2 první pododstavec druhá a třetí věta			Čl. 187 odst. 2 první a druhý pododstavec
	Čl. 20 odst. 2 druhý a třetí pododstavec			Čl. 187 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
	Čl. 20 odst. 3 první pododstavec první věta			Čl. 188 odst. 1 první pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 20 odst. 3 první pododstavec druhá věta			Čl. 188 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
	Čl. 20 odst. 3 první pododstavec třetí věta			Čl. 188 odst. 2
	Čl. 20 odst. 3 druhý pododstavec			Čl. 188 odst. 2
	Čl. 20 odst. 4 první pododstavec první až čtvrtá odrážka			Čl. 189 písm. a) až d)
	Čl. 20 odst. 4 druhý pododstavec			Článek 190
	Čl. 20 odst. 5			Článek 191
	Čl. 20 odst. 6			Článek 192
	Článek 21			—
	Článek 22			—
	Článek 22a			Článek 249
	Čl. 23 první pododstavec			Čl. 211 první pododstavec, článek 260
	Čl. 23 druhý pododstavec			Čl. 211 druhý pododstavec
	Čl. 24 odst. 1			Článek 281
	Čl. 24 odst. 2 návětí			Článek 292
	Čl. 24 odst. 2 písm. a) první pododstavec			Čl. 284 odst. 1

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 24 odst. 2 písm. a) druhý a třetí pododstavec			Čl. 284 odst. 2 první a druhý pododstavec
	Čl. 24 odst. 2 písm. b) první a druhá věta			Čl. 285 první a druhý pododstavec
	Čl. 24 odst. 2 písm. c)			Článek 286
	Čl. 24 odst. 3 první pododstavec			Článek 282
	Čl. 24 odst. 3 druhý pododstavec první věta			Čl. 283 odst. 2
	Čl. 24 odst. 3 druhý pododstavec druhá věta			Čl. 283 odst. 1 písm. a)
	Čl. 24 odst. 4 první pododstavec			Čl. 288 první pododstavec body 1 až 4
	Čl. 24 odst. 4 druhý pododstavec			Čl. 288 druhý pododstavec
	Čl. 24 odst. 5			Článek 289
	Čl. 24 odst. 6			Článek 290
	Čl. 24 odst. 7			Článek 291
	Čl. 24 odst. 8 písm. a), b) a c)			Čl. 293 body 1, 2 a 3
	Čl. 24 odst. 9			Článek 294
	Čl. 24a první pododstavec první až desátá odrážka			Čl. 287 body 7 až 16
▼C1 Čl. 24a druhý pododstavec				—
▼B Čl. 25 odst. 1				Čl. 296 odst. 1
	Čl. 25 odst. 2 první až osmá odrážka			►C1 Čl. 295 odst. 1 body 1 až 8 ◄
	Čl. 25 odst. 3 první pododstavec první věta			Čl. 297 první pododstavec první věta a druhý pododstavec

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 25 odst. 3 první pododstavec druhá věta			Čl. 298 první pododstavec
	Čl. 25 odst. 3 první pododstavec třetí věta			Článek 299
	Čl. 25 odst. 3 první pododstavec čtvrtá a pátá věta			Čl. 298 druhý pododstavec
	Čl. 25 odst. 3 druhý pododstavec			Čl. 297 první pododstavec druhá věta
	Čl. 25 odst. 4 první pododstavec			Čl. 272 odst. 1 první pododstavec písm. e)
	Čl. 25 odst. 5 a 6			—
	Čl. 25 odst. 7			Článek 304
	Čl. 25 odst. 8			Čl. 301 odst. 2
	Čl. 25 odst. 9			Čl. 296 odst. 2
	Čl. 25 odst. 10			Čl. 296 odst. 3
	Čl. 25 odst. 11 a 12			—
	Čl. 26 odst. 1 první a druhá věta			Čl. 306 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 26 odst. 1 třetí věta			Čl. 306 odst. 2
	Čl. 26 odst. 2 první a druhá věta			Čl. 307 první a druhý pododstavec
	Čl. 26 odst. 2 třetí věta			Článek 308
	Čl. 26 odst. 3 první a druhá věta			Čl. 309 první a druhý pododstavec
	Čl. 26 odst. 4			Článek 310
	Čl. 26a část A písm. a) první pododstavec			Čl. 311 odst. 1 bod 2

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 26a část A písm. a) druhý pododstavec			Čl. 311 odst. 2
	Čl. 26a část A písm. b) a c)			Čl. 311 odst. 1 body 3 a 4
	Čl. 26a část A písm. d)			Čl. 311 odst. 1 bod 1
	Čl. 26a část A písm. e) a f)			Čl. 311 odst. 1 body 5 a 6
	Čl. 26a část A písm. g) úvodní slova			Čl. 311 odst. 1 bod 7
	Čl. 26a část A písm. g) první a druhá odrážka			Čl. 311 odst. 3
	Čl. 26a část B odst. 1			Čl. 313 odst. 1
	Čl. 26a část B odst. 2			Článek 314
	Čl. 26a část B odst. 2 první až čtvrtá odrážka			Čl. 314 písm. a) až d)
	Čl. 26a část B odst. 3 první pododstavec první a druhá věta			Čl. 315 první a druhý pododstavec
	Čl. 26a část B odst. 3 druhý pododstavec			Článek 312
	Čl. 26a část B odst. 3 druhý pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 312 body 1 a 2
	Čl. 26a část B odst. 4 první pododstavec			Čl. 316 odst. 1
	Čl. 26a část B odst. 4 první pododstavec písm. a), b) a c)			Čl. 316 odst. 1 písm. a), b) a c)
	Čl. 26a část B odst. 4 druhý pododstavec			Čl. 316 odst. 2
	Čl. 26a část B odst. 4 třetí pododstavec první a druhá věta			Čl. 317 první a druhý pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 26a část B odst. 5			Článek 321
	Čl. 26a část B odst. 6			Článek 323
	Čl. 26a část B odst. 7			Článek 322
	Čl. 26a část B odst. 7 písm. a), b) a c)			Čl. 322 písm. a), b) a c)
	Čl. 26a část B odst. 8			Článek 324
	Čl. 26a část B odst. 9			Článek 325
	Čl. 26a část B odst. 10 první a druhý pododstavec			Čl. 318 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 26a část B odst. 10 třetí pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 318 odst. 2 písm. a) a b)
	Čl. 26a část B odst. 10 čtvrtý pododstavec			Čl. 318 odst. 3
	Čl. 26a část B odst. 11 první pododstavec			Článek 319
	Čl. 26a část B odst. 11 druhý pododstavec písm. a)			Čl. 320 odst. 1 první pododstavec
	Čl. 26a část B odst. 11 druhý pododstavec písm. b) a c)			Čl. 320 odst. 1 druhý pododstavec
	Čl. 26a část B odst. 11 třetí pododstavec			Čl. 320 odst. 2
	Čl. 26a část C odst. 1 návětí			Čl. 333 odst. 1, článek 334
	Čl. 26a část C odst. 1 první až čtvrtá odrážka			Čl. 334 písm. a) až d)
	Čl. 26a část C odst. 2 první a druhá odrážka			Čl. 336 písm. a) a b)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 26a část C odst. 3			Článek 337
	Čl. 26a část C odst. 4 první pododstavec první, druhá a třetí odrážka			Čl. 339 první pododstavec písm. a), b) a c)
	Čl. 26a část C odst. 4 druhý pododstavec			Čl. 339 druhý pododstavec
	Čl. 26a část C odst. 5 první a druhý pododstavec			Čl. 340 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 26a část C odst. 5 třetí pododstavec			Čl. 340 odst. 2
	Čl. 26a část C odst. 6 první pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 338 první pododstavec písm. a) a b)
	Čl. 26a část C odst. 6 druhý pododstavec			Čl. 338 druhý pododstavec
	Čl. 26a část C odst. 7			Článek 335
	Čl. 26a část D návětí			—
	Čl. 26a část D písm. a)			Čl. 313 odst. 2, čl. 333 odst. 2
	Čl. 26a část D písm. b)			Čl. 4 písm. a) a c)
	Čl. 26a část D písm. c)			Článek 35, čl. 139 odst. 3 první pododstavec
	Čl. 26b část A první pododstavec bod i) první věta			Čl. 344 odst. 1 bod 1
	Čl. 26b část A první pododstavec bod i) druhá věta			Čl. 344 odst. 2
	Čl. 26b část A první pododstavec bod ii) první až čtvrtá odrážka			Čl. 344 odst. 1 bod 2
	Čl. 26b část A druhý pododstavec			Čl. 344 odst. 3

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 26b část A třetí pododstavec			Článek 345
	Čl. 26b část B první pododstavec			Článek 346
	Čl. 26b část B druhý pododstavec			Článek 347
	Čl. 26b část C první pododstavec			Článek 348
	Čl. 26b část C druhý pododstavec první a druhá věta			Čl. 349 odst. 1 a 2
	Čl. 26b část C třetí pododstavec			Článek 350
	Čl. 26b část C čtvrtý pododstavec			Článek 351
	Čl. 26b část D odst. 1 písm. a), b) a c)			Čl. 354 písm. a), b) a c)
	Čl. 26b část D odst. 2			Článek 355
	Čl. 26b část E první a druhý pododstavec			Čl. 356 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 26b část E třetí a čtvrtý pododstavec			Čl. 356 odst. 2 a 3
	Čl. 26b část F první věta			Čl. 198 odst. 2 a 3
	Čl. 26b část F druhá věta			Články 208 a 255
	Čl. 26b část G odst. 1 první pododstavec			Článek 352
	Čl. 26b část G odst. 1 druhý pododstavec			—
	Čl. 26b část G odst. 2 písm. a)			Článek 353
	Čl. 26b část G odst. 2 písm. b) první a druhá věta			►C1 Čl. 198 odst. 1 a 3 ◄
	Čl. 26c část A písm. a) až e)			Čl. 358 body 1 až 5

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 26c část B odst. 1			Článek 359
	Čl. 26c část B odst. 2 první pododstavec			Článek 360
	Čl. 26c část B odst. 2 druhý pododstavec první část první věty			Čl. 361 odst. 1
	Čl. 26c část B odst. 2 druhý pododstavec druhá část první věty			Čl. 361 odst. 1 písm. a) až e)
	Čl. 26c část B odst. 2 druhý pododstavec druhá věta			Čl. 361 odst. 2
	Čl. 26c část B odst. 3 první a druhý pododstavec			Článek 362
	Čl. 26c část B odst. 4 písm. a) až d)			Čl. 363 písm. a) až d)
	Čl. 26c část B odst. 5 první pododstavec			Článek 364
	Čl. 26c část B odst. 5 druhý pododstavec			Článek 365
	Čl. 26c část B odst. 6 první věta			Čl. 366 odst. 1 první pododstavec
	Čl. 26c část B odst. 6 druhá a třetí věta			Čl. 366 odst. 1 druhý pododstavec
	Čl. 26c část B odst. 6 čtvrtá věta			Čl. 366 odst. 2
	Čl. 26c část B odst. 7 první věta			Čl. 367 první pododstavec
	Čl. 26c část B odst. 7 druhá a třetí věta			Čl. 367 druhý pododstavec
	Čl. 26c část B odst. 8			Článek 368
	Čl. 26c část B odst. 9 první věta			Čl. 369 odst. 1

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 26c část B odst. 9 druhá a třetí věta			Čl. 369 odst. 2 první a druhý pododstavec
	Čl. 26c část B odst. 10			Čl. 204 odst. 1 třetí pododstavec
	Čl. 27 odst. 1 první a druhá věta			Čl. 395 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 27 odst. 2 první a druhá věta			Čl. 395 odst. 2 první pododstavec
	Čl. 27 odst. 2 třetí věta			Čl. 395 odst. 2 druhý pododstavec
	Čl. 27 odst. 3 a 4			Čl. 395 odst. 3 a 4
	Čl. 27 odst. 5			Článek 394
	Čl. 28 odst. 1 a 1a			—
	Čl. 28 odst. 2 úvodní věta			Článek 109
	Čl. 28 odst. 2 písm. a) první pododstavec			Čl. 110 první a druhý pododstavec
	Čl. 28 odst. 2 písm. a) druhý pododstavec			—
	Čl. 28 odst. 2 písm. a) třetí pododstavec první věta			Čl. 112 první pododstavec
	Čl. 28 odst. 2 písm. a) třetí pododstavec druhá a třetí věta			Čl. 112 druhý pododstavec
	Čl. 28 odst. 2 písm. b)			Článek 113
	Čl. 28 odst. 2 písm. c) první a druhá věta			Čl. 114 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 28 odst. 2 písm. c) třetí věta			Čl. 114 odst. 2
	Čl. 28 odst. 2 písm. d)			Článek 115
	Čl. 28 odst. 2 písm. e) první a druhý pododstavec			Čl. 118 první a druhý pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 28 odst. 2 písm. f)			Článek 120
	Čl. 28 odst. 2 písm. g)			—
	Čl. 28 odst. 2 písm. h) první a druhý pododstavec			Čl. 121 první a druhý pododstavec
	Čl. 28 odst. 2 písm. i)			Článek 122
	Čl. 28 odst. 2 písm. j)			Čl. 117 odst. 2
	Čl. 28 odst. 2 písm. k)			Článek 116
	Čl. 28 odst. 3 písm. a)			Článek 370
	Čl. 28 odst. 3 písm. b)			Článek 371
	Čl. 28 odst. 3 písm. c)			Článek 391
	Čl. 28 odst. 3 písm. d)			Článek 372
	Čl. 28 odst. 3 písm. e)			Článek 373
	Čl. 28 odst. 3 písm. f)			Článek 392
	Čl. 28 odst. 3 písm. g)			Článek 374
	Čl. 28 odst. 3a			Článek 376
	Čl. 28 odst. 4 a 5			Čl. 393 odst. 1 a 2
	Čl. 28 odst. 6 první pododstavec první věta			Čl. 106 první a druhý pododstavec
	Čl. 28 odst. 6 první pododstavec druhá věta			Čl. 106 třetí pododstavec
	Čl. 28 odst. 6 druhý pododstavec písm. a), b) a c)			Čl. 107 první pododstavec písm. a), b) a c)
	Čl. 28 odst. 6 druhý pododstavec písm. d)			Čl. 107 druhý pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 28 odst. 6 třetí pododstavec			Čl. 107 druhý pododstavec
	Čl. 28 odst. 6 čtvrtý pododstavec písm. a), b) a c)			Čl. 108 písm. a), b) a c)
	Čl. 28 odst. 6 pátý a šestý pododstavec			—
	Čl. 28a odst. 1 návětí			Čl. 2 odst. 1
	Čl. 28a odst. 1 písm. a) první pododstavec			Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod i)
	Čl. 28a odst. 1 písm. a) druhý pododstavec			Čl. 3 odst. 1
	Čl. 28a odst. 1 písm. a) třetí pododstavec			Čl. 3 odst. 3
	Čl. 28a odst. 1 písm. b)			Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod ii)
	Čl. 28a odst. 1 písm. c)			Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iii)
	Čl. 28a odst. 1a písm. a)			Čl. 3 odst. 1 písm. a)
	Čl. 28a odst. 1a písm. b) první pododstavec první odrážka			Čl. 3 odst. 1 písm. b)
	Čl. 28a odst. 1a písm. b) první pododstavec druhá a třetí odrážka			Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. a) a b)
	Čl. 28a odst. 1a písm. b) druhý pododstavec			Čl. 3 odst. 2 druhý pododstavec
	Čl. 28a odst. 2 návětí			—
	Čl. 28a odst. 2 písm. a)			Čl. 2 odst. 2 písm. a) body i), ii) a iii)
	Čl. 28a odst. 2 písm. b) první pododstavec			Čl. 2 odst. 2 písm. b)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 28a odst. 2 písm. b) první pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 2 odst. 2 písm. b) body i), ii) a iii)
	Čl. 28a odst. 2 písm. b) druhý pododstavec			Čl. 2 odst. 2 písm. c)
	Čl. 28a odst. 3 první a druhý pododstavec			Čl. 20 první a druhý pododstavec
	Čl. 28a odst. 4 první pododstavec			Čl. 9 odst. 2
	Čl. 28a odst. 4 druhý pododstavec první odrážka			Čl. 172 odst. 1 druhý pododstavec
	Čl. 28a odst. 4 druhý pododstavec druhá odrážka			Čl. 172 odst. 1 první pododstavec
	Čl. 28a odst. 4 třetí pododstavec			Čl. 172 odst. 2
	Čl. 28a odst. 5 písm. b) první pododstavec			Čl. 17 odst. 1 první pododstavec
	Čl. 28a odst. 5 písm. b) druhý pododstavec			Čl. 17 odst. 1 druhý pododstavec a odst. 2 návětí
	Čl. 28a odst. 5 písm. b) druhý pododstavec první odrážka			Čl. 17 odst. 2 písm. a) a b)
	Čl. 28a odst. 5 písm. b) druhý pododstavec druhá odrážka			Čl. 17 odst. 2 písm. c)
	Čl. 28a odst. 5 písm. b) druhý pododstavec třetí odrážka			Čl. 17 odst. 2 písm. e)
	Čl. 28a odst. 5 písm. b) druhý pododstavec pátá, šestá a sedmá odrážka			Čl. 17 odst. 2 písm. f), g) a h)
	Čl. 28a odst. 5 písm. b) druhý pododstavec osmá odrážka			Čl. 17 odst. 2 písm. d)
	Čl. 28a odst. 5 písm. b) třetí pododstavec			Čl. 17 odst. 3

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 28a odst. 6 první pododstavec			Článek 21
	Čl. 28a odst. 6 druhý pododstavec			Článek 22
	Čl. 28a odst. 7			Článek 23
	Čl. 28b část A odst. 1			Článek 40
	Čl. 28b část A odst. 2 první a druhý pododstavec			Čl. 41 první a druhý pododstavec
	Čl. 28b část A odst. 2 třetí pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 42 písm. a) a b)
	Čl. 28b část B odst. 1 první pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 33 odst. 1 písm. a) a b)
	Čl. 28b část B odst. 1 druhý pododstavec			Čl. 33 odst. 2
	Čl. 28b část B odst. 2 první pododstavec			Čl. 34 odst. 1 písm. a)
	Čl. 28b část B odst. 2 první pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 34 odst. 1 písm. b) a c)
	Čl. 28b část B odst. 2 druhý pododstavec první a druhá věta			Čl. 34 odst. 2 první a druhý pododstavec
	Čl. 28b část B odst. 2 třetí pododstavec první věta			Čl. 34 odst. 3
	Čl. 28b část B odst. 2 třetí pododstavec druhá a třetí věta			—
	Čl. 28b část B odst. 3 první a druhý pododstavec			Čl. 34 odst. 4 první a druhý pododstavec
	Čl. 28b část C odst. 1 první odrážka první pododstavec			Čl. 48 první pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 28b část C odst. 1 první odrážka druhý pododstavec			Článek 49
	Čl. 28b část C odst. 1 druhá a třetí odrážka			Čl. 48 druhý a třetí pododstavec
	Čl. 28b část C odst. 2 a 3			Čl. 47 první a druhý pododstavec
	Čl. 28b část C odst. 4			Článek 51
	Čl. 28b část D			Článek 53
	Čl. 28b část E odst. 1 první a druhý pododstavec			Čl. 50 první a druhý pododstavec
	Čl. 28b část E odst. 2 první a druhý pododstavec			Čl. 54 první a druhý pododstavec
	Čl. 28b část E odst. 3 první a druhý pododstavec			Čl. 44 první a druhý pododstavec
	Čl. 28b část F první a druhý pododstavec			Čl. 55 první a druhý pododstavec
	Článek 28c část A návětí			Článek 131
	Čl. 28c část A písm. a) první pododstavec			Čl. 138 odst. 1
	Čl. 28c část A písm. a) druhý pododstavec			Čl. 139 odst. 1 první a druhý pododstavec
	Čl. 28c část A písm. b)			Čl. 138 odst. 2 písm. a)
	Čl. 28c část A písm. c) první pododstavec			Čl. 138 odst. 2 písm. b)
	Čl. 28c část A písm. c) druhý pododstavec			Čl. 139 odst. 2
	Čl. 28c část A písm. d)			Čl. 138 odst. 2 písm. c)
	Článek 28c část B návětí			Článek 131

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 28c část B písm. a), b) a c)			Čl. 140 písm. a), b) a c)
	Čl. 28c část C			Článek 142
	Čl. 28c část D první pododstavec			Čl. 143 písm. d)
	Čl. 28c část D druhý pododstavec			Článek 131
	Čl. 28c část E bod 1 první odrážka, nahrazující čl. 16 odst. 1			
	— odst. 1 první pododstavec			Článek 155
	— odst. 1 první pododstavec bod A			Čl. 157 odst. 1 písm. a)
	— odst. 1 první pododstavec bod B první pododstavec písm. a), b) a c)			Čl. 156 odst. 1 písm. a), b) a c)
	— odst. 1 první pododstavec bod B první pododstavec písm. d) první a druhá odrážka			Čl. 156 odst. 1 písm. d) a e)
	— odst. 1 první pododstavec bod B první pododstavec písm. e) první pododstavec			Čl. 157 odst. 1 písm. b)
	— odst. 1 první pododstavec bod B první pododstavec písm. e) druhý pododstavec první odrážka			Článek 154
	— odst. 1 první pododstavec bod B první pododstavec písm. e) druhý pododstavec druhá odrážka první věta			Článek 154
	— odst. 1 první pododstavec bod B první pododstavec písm. e) druhý pododstavec druhá odrážka druhá věta			Čl. 157 odst. 2

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 1 první pododstavec bod B první pododstavec písm. e) třetí pododstavec první odrážka			—
	— odst. 1 první pododstavec bod B první pododstavec písm. e) třetí pododstavec druhá, třetí a čtvrtá odrážka			Čl. 158 odst. 1 písm. a), b) a c)
	— odst. 1 první pododstavec bod B druhý pododstavec			Čl. 156 odst. 2
	— odst. 1 první pododstavec bod C			Článek 159
	— odst. 1 první pododstavec bod D první pododstavec písm. a) a b)			Čl. 160 odst. 1 písm. a) a b)
	— odst. 1 první pododstavec bod D druhý pododstavec			Čl. 160 odst. 2
	— odst. 1 první pododstavec bod E první a druhá odrážka			Čl. 160 písm. a) a b)
	— odst. 1 druhý pododstavec			Článek 202
	— odst. 1 třetí pododstavec			Článek 163
	Čl. 28c část E bod 1 druhá odrážka, vkládající odstavec 1a do článku 16			
	— odstavec 1a			Článek 162
	Čl. 28c část E bod 2 první odrážka, doplňující čl. 16 odst. 2			
	— odst. 2 první pododstavec			Čl. 164 odst. 1

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 28c část E bod 2 druhá odrážka, vkládající druhý a třetí pododstavec do čl. 16 odst. 2			
	— odst. 2 druhý pododstavec			Čl. 164 odst. 2
	— odst. 2 třetí pododstavec			Článek 165
	Čl. 28c část E bod 3 první až pátá odrážka			Čl. 141 písm. a) až e)
	Čl. 28d odst. 1 první a druhá věta			Čl. 68 první a druhý pododstavec
	Čl. 28d odst. 2 a 3			Čl. 69 odst. 1 a 2
	Čl. 28d odst. 4 první a druhý pododstavec			Čl. 67 odst. 1 a 2
	Čl. 28e odst. 1 první pododstavec			Článek 83
	Čl. 28e odst. 1 druhý pododstavec první a druhá věta			Čl. 84 odst. 1 a 2
	Čl. 28e odst. 2			Článek 76
	Čl. 28e odst. 3			Čl. 93 druhý pododstavec písm. b)
	Čl. 28e odst. 4			Čl. 94 odst. 1
	Čl. 28f bod 1, nahrazující čl. 17 odst. 2, 3 a 4			
	— odst. 2 písm. a)			Čl. 168 písm. a)
	— odst. 2 písm. b)			Čl. 168 písm. e)
	— odst. 2 písm. c)			Čl. 168 písm. b) a d)
	— odst. 2 písm. d)			Čl. 168 písm. c)
	— odst. 3 písm. a), b) a c)			Čl. 169 písm. a), b) a c), čl. 170 písm. a) a b)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 4 první pododstavec první odrážka			Čl. 171 odst. 1 první pododstavec
	— odst. 4 první pododstavec druhá odrážka			Čl. 171 odst. 2 první pododstavec
	— odst. 4 druhý pododstavec písm. a)			Čl. 171 odst. 1 druhý pododstavec
	— odst. 4 druhý pododstavec písm. b)			Čl. 171 odst. 2 druhý pododstavec
	— odst. 4 druhý pododstavec písm. c)			Čl. 171 odst. 3
	Čl. 28f bod 2, nahrazující čl. 18 odst. 1			
	— odst. 1 písm. a)			Čl. 178 písm. a)
	— odst. 1 písm. b)			Čl. 178 písm. e)
	— odst. 1 písm. c)			Čl. 178 písm. b) a d)
	— odst. 1 písm. d)			Čl. 178 písm. f)
	— odst. 1 písm. e)			Čl. 178 písm. c)
	Čl. 28f bod 3, vkládající odstavec 3a do článku 18			
	— odst. 3a první část věty			Článek 181
	— odst. 3a druhá část věty			Článek 182
	Článek 28g, nahrazující článek 21			
	— odst. 1 písm. a) první pododstavec			Článek 193
	— odst. 1 písm. a) druhý pododstavec			Čl. 194 odst. 1 a 2

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 1 písm. b)			Článek 196
	— odst. 1 písm. c) první pododstavec první, druhá a třetí odrážka			Čl. 197 odst. 1 písm. a), b) a c)
	— odst. 1 písm. c) druhý pododstavec			Čl. 197 odst. 2
	— odst. 1 písm. d)			Článek 203
	— odst. 1 písm. e)			Článek 200
	— odst. 1 písm. f)			Článek 195
	— odstavec 2			—
	— odst. 2 písm. a) první věta			Čl. 204 odst. 1 první pododstavec
	— odst. 2 písm. a) druhá věta			Čl. 204 odst. 2
	— odst. 2 písm. b)			Čl. 204 odst. 1 druhý pododstavec
	— odst. 2 písm. c) první pododstavec			Čl. 199 odst. 1 písm. a) až g)
	— odst. 2 písm. c) druhý, třetí a čtvrtý pododstavec			Čl. 199 odst. 2, 3 a 4
	— odstavec 3			Článek 205
	— odstavec 4			Článek 201
	Článek 28h, nahrazující článek 22			
	— odst. 1 písm. a) první a druhá věta			Čl. 213 odst. 1 první a druhý pododstavec
	— odst. 1 písm. b)			Čl. 213 odst. 2
	— odst. 1 písm. c) první odrážka první věta			Čl. 214 odst. 1 písm. a)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 1 písm. c) první odrážka druhá věta			Čl. 214 odst. 2
	— odst. 1 písm. c) druhá a třetí odrážka			Čl. 214 odst. 1 písm. b) a c)
	— odst. 1 písm. d) první a druhá věta			Čl. 215 první a druhý pododstavec
	— odst. 1 písm. e)			Článek 216
	— odst. 2 písm. a)			Článek 242
	— odst. 2 písm. b) první a druhá odrážka			Čl. 243 odst. 1 a 2
	— odst. 3 písm. a) první pododstavec první věta			Čl. 220 bod 1
	— odst. 3 písm. a) první pododstavec druhá věta			Čl. 220 body 2 a 3
	— odst. 3 písm. a) druhý pododstavec			Čl. 220 body 4 a 5
	— odst. 3 písm. a) třetí pododstavec první a druhá věta			Čl. 221 odst. 1 první a druhý pododstavec
	— odst. 3 písm. a) čtvrtý pododstavec			Čl. 221 odst. 2
	— odst. 3 písm. a) pátý pododstavec první věta			Článek 219
	— odst. 3 písm. a) pátý pododstavec druhá věta			Článek 228
	— odst. 3 písm. a) šestý pododstavec			Článek 222
	— odst. 3 písm. a) sedmý pododstavec			Článek 223

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 3 písm. a) osmý pododstavec první a druhá věta			Čl. 224 odst. 1 a 2
	— odst. 3 písm. a) devátý pododstavec první a druhá věta			Čl. 224 odst. 3 první pododstavec
	— odst. 3 písm. a) devátý pododstavec třetí věta			Čl. 224 odst. 3 druhý pododstavec
	— odst. 3 písm. a) desátý pododstavec			Článek 225
	— odst. 3 písm. b) první pododstavec první až dvanáctá odrážka			Čl. 226 body 1 až 12
	— odst. 3 písm. b) první pododstavec třináctá odrážka			Čl. 226 body 13 a 14
	— odst. 3 písm. b) první pododstavec čtrnáctá odrážka			Čl. 226 bod 15
	— odst. 3 písm. b) druhý pododstavec			Článek 227
	— odst. 3 písm. b) třetí pododstavec			Článek 229
	— odst. 3 písm. b) čtvrtý pododstavec			Článek 230
	— odst. 3 písm. b) pátý pododstavec			Článek 231
	— odst. 3 písm. c) první pododstavec			Článek 232
	— odst. 3 písm. c) druhý pododstavec návětí			Čl. 233 odst. 1 první pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 3 písm. c) druhý pododstavec první odrážka první věta			Čl. 233 odst. 1 první pododstavec písm. a)
	— odst. 3 písm. c) druhý pododstavec první odrážka druhá věta			Čl. 233 odst. 2
	— odst. 3 písm. c) druhý pododstavec druhá odrážka první věta			Čl. 233 odst. 1 první pododstavec písm. b)
	— odst. 3 písm. c) druhý pododstavec druhá odrážka druhá věta			Čl. 233 odst. 3
	— odst. 3 písm. c) třetí pododstavec první věta			Čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec
	— odst. 3 písm. c) třetí pododstavec druhá věta			Článek 237
	— odst. 3 písm. c) čtvrtý pododstavec první a druhá věta			Článek 234
	— odst. 3 písm. c) pátý pododstavec			Článek 235
	— odst. 3 písm. c) šestý pododstavec			Článek 236
	— odst. 3 písm. d) první pododstavec			Článek 244
	— odst. 3 písm. d) druhý pododstavec první věta			Čl. 245 odst. 1
	— odst. 3 písm. d) druhý pododstavec druhá a třetí věta			Čl. 245 odst. 2 první a druhý pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 3 písm. d) třetí pododstavec první a druhá věta			Čl. 246 první a druhý pododstavec
	— odst. 3 písm. d) čtvrtý, pátý a šestý pododstavec			Čl. 247 odst. 1, 2 a 3
	— odst. 3 písm. d) sedmý pododstavec			Článek 248
	— odst. 3 písm. e) první pododstavec			Článek 217, článek 241
	— odst. 3 písm. e) druhý pododstavec			Článek 218
	— odst. 4 písm. a) první a druhá věta			Čl. 252 odst. 1
	— odst. 4 písm. a) třetí a čtvrtá věta			Čl. 252 odst. 2 první a druhý pododstavec
	— odst. 4 písm. a) pátá věta			Čl. 250 odst. 2
	— odst. 4 písm. b)			Čl. 250 odst. 1
	— odst. 4 písm. c) první odrážka první a druhý pododstavec			Čl. 251 písm. a) a b)
	— odst. 4 písm. c) druhá odrážka první pododstavec			Čl. 251 písm. c)
	— odst. 4 písm. c) druhá odrážka druhý pododstavec			Čl. 251 písm. d) a e)
	— odstavec 5			Článek 206
	— odst. 6 písm. a) první a druhá věta			Čl. 261 odst. 1
	— odst. 6 písm. a) třetí věta			Čl. 261 odst. 2

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 6 písm. b) první pododstavec			Článek 262
	— odst. 6 písm. b) druhý pododstavec první věta			Čl. 263 odst. 1 první pododstavec
	— odst. 6 písm. b) druhý pododstavec druhá věta			Čl. 263 odst. 2
	— odst. 6 písm. b) třetí pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 264 odst. 1 písm. a) a b)
	— odst. 6 písm. b) třetí pododstavec třetí odrážka první věta			Čl. 264 odst. 1 písm. d)
	— odst. 6 písm. b) třetí pododstavec třetí odrážka druhá věta			Čl. 264 odst. 2 první pododstavec
	— odst. 6 písm. b) čtvrtý pododstavec první odrážka			Čl. 264 odst. 1 písm. c) a e)
	— odst. 6 písm. b) čtvrtý pododstavec druhá odrážka první věta			Čl. 264 odst. 1 písm. f)
	— odst. 6 písm. b) čtvrtý pododstavec druhá odrážka druhá věta			Čl. 264 odst. 2 druhý pododstavec
	— odst. 6 písm. b) pátý pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 265 odst. 1 písm. a) a b)
	— odst. 6 písm. b) pátý pododstavec třetí odrážka první věta			Čl. 265 odst. 1 písm. c)
	— odst. 6 písm. b) pátý pododstavec třetí odrážka druhá věta			Čl. 265 odst. 2

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 6 písm. c) první odrážka			Čl. 263 odst. 1 druhý pododstavec
	— odst. 6 písm. c) druhá odrážka			Článek 266
	— odst. 6 písm. d)			Článek 254
	— odst. 6 písm. e) první pododstavec			Článek 268
	— odst. 6 písm. e) druhý pododstavec			Článek 259
	— odst. 7 první část věty			Čl. 207 první pododstavec, článek 256, článek 267
	— odst. 7 druhá část věty			Čl. 207 druhý pododstavec
	— odst. 8 první a druhý pododstavec			Čl. 273 první a druhý pododstavec
	— odst. 9 písm. a) první pododstavec první odrážka			Čl. 272 odst. 1 první pododstavec písm. c)
	— odst. 9 písm. a) první pododstavec druhá odrážka			Čl. 272 odst. 1 první pododstavec písm. a) a d)
	— odst. 9 písm. a) první pododstavec třetí odrážka			Čl. 272 odst. 1 první pododstavec písm. b)
	— odst. 9 písm. a) druhý pododstavec			Čl. 272 odst. 1 druhý pododstavec
	— odst. 9 písm. b)			Čl. 272 odst. 3
	— odst. 9 písm. c)			Článek 212
	— odst. 9 písm. d) první pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 238 odst. 1 písm. a) a b)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 9 písm. d) druhý pododstavec první až čtvrtá odrážka			Čl. 238 odst. 2 písm. a) až d)
	— odst. 9 písm. d) třetí pododstavec			Čl. 238 odst. 3
	— odst. 9 písm. e) první pododstavec			Článek 239
	— odst. 9 písm. e) druhý pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 240 body 1 a 2
	— odstavec 10			Článek 209, článek 257
	— odstavec 11			Článek 210, článek 258
	— odstavec 12 úvodní slova			Článek 269
	— odst. 12 písm. a) první, druhá a třetí odrážka			Čl. 270 písm. a), b) a c)
	— odst. 12 písm. b) první, druhá a třetí odrážka			Čl. 271 písm. a), b) a c)
	Článek 28i, vkládající třetí pododstavec do čl. 24 odst. 3			
	— odst. 3 třetí pododstavec			Čl. 283 odst. 1 písm. b) a c)
	Čl. 28j bod 1, vkládající druhý pododstavec do čl. 25 odst. 4			
	— odst. 4 druhý pododstavec			Čl. 272 odst. 2
	Čl. 28j bod 2, nahrazující čl. 25 odst. 5 a 6			
	— odst. 5 první pododstavec písm. a), b) a c)			Čl. 300 body 1, 2 a 3

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	— odst. 5 druhý pododstavec			Článek 302
	— odst. 6 písm. a) první pododstavec první věta			Čl. 301 odst. 1
	— odst. 6 písm. a) první pododstavec druhá věta			Čl. 303 odst. 1
	— odst. 6 písm. a) druhý pododstavec první, druhá a třetí odrážka			Čl. 303 odst. 2 písm. a), b) a c)
	— odst. 6 písm. a) třetí pododstavec			Čl. 303 odst. 3
	— odst. 6 písm. b)			Čl. 301 odst. 1
	Čl. 28j bod 3, vkládající druhý pododstavec do čl. 25 odst. 9			
	— odst. 9 druhý pododstavec			Článek 305
	Čl. 28k bod 1 první pododstavec			—
	Čl. 28k bod 1 druhý pododstavec písm. a)			Čl. 158 odst. 3
	Čl. 28k bod 1 druhý pododstavec písm. b) a c)			—
	Čl. 28k body 2, 3 a 4			—
	Čl. 28k bod 5			Čl. 158 odst. 2
	Čl. 28l první pododstavec			—
	Čl. 28l druhý a třetí pododstavec			Čl. 402 odst. 1 a 2
	Čl. 28l čtvrtý pododstavec			—
	Článek 28m			Čl. 399 první pododstavec

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Článek 28n			—
	Čl. 28o odst. 1 návětí			Čl. 326 první pododstavec
	Čl. 28o odst. 1 písm. a) první věta			Čl. 327 odst. 1 a 3
	Čl. 28o odst. 1 písm. a) druhá věta			Čl. 327 odst. 2
	Čl. 28o odst. 1 písm. b)			Článek 328
	Čl. 28o odst. 1 písm. c) první, druhá a třetí odrážka			Čl. 329 písm. a), b) a c)
	Čl. 28o odst. 1 písm. d) první a druhý pododstavec			Čl. 330 první a druhý pododstavec
	Čl. 28o odst. 1 písm. e)			Článek 332
	Čl. 28o odst. 1 písm. f)			Článek 331
	Čl. 28o odst. 1 písm. g)			Čl. 4 písm. b)
	Čl. 28o odst. 1 písm. h)			Článek 35, čl. 139 odst. 3 druhý pododstavec
	Čl. 28o odst. 2			Čl. 326 druhý pododstavec
	Čl. 28o odst. 3			Článek 341
	Čl. 28o odst. 4			—
	Čl. 28p odst. 1 první, druhá a třetí odrážka			Čl. 405 body 1, 2 a 3
	Čl. 28p odst. 2			Článek 406
	Čl. 28p odst. 3 první pododstavec první a druhá odrážka			Čl. 407 písm. a) a b)
	Čl. 28p odst. 3 druhý pododstavec			—
	Čl. 28p odst. 4 písm. a) až d)			Čl. 408 odst. 1 písm. a) až d)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 28p odst. 5 první a druhá odrážka			Čl. 408 odst. 2 písm. a) a b)
	Čl. 28p odst. 6			Článek 409
	Čl. 28p odst. 7 první pododstavec písm. a), b) a c)			Čl. 410 odst. 1 písm. a), b) a c)
	Čl. 28p odst. 7 druhý pododstavec první odrážka			—
	Čl. 28p odst. 7 druhý pododstavec druhá a třetí odrážka			Čl. 410 odst. 2 písm. a) a b)
	Čl. 29 odst. 1 až 4			Čl. 398 odst. 1 až 4
	Článek 29a			Článek 397
	Čl. 30 odst. 1			Čl. 396 odst. 1
	Čl. 30 odst. 2 první a druhá věta			Čl. 396 odst. 2 první pododstavec
	Čl. 30 odst. 2 třetí věta			Čl. 396 odst. 2 druhý pododstavec
	Čl. 30 odst. 3 a 4			Čl. 396 odst. 3 a 4
	Čl. 31 odst. 1			—
	Čl. 31 odst. 2			Článek 400
	Čl. 33 odst. 1			Článek 401
	Čl. 33 odst. 2			Čl. 2 odst. 3
	Čl. 33a odst. 1 návětí			Článek 274
	Čl. 33a odst. 1 písm. a)			Článek 275
	Čl. 33a odst. 1 písm. b)			Článek 276
	Čl. 33a odst. 1 písm. c)			Článek 277
	Čl. 33a odst. 2 návětí			Článek 278
	Čl. 33a odst. 2 písm. a)			Článek 279

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Čl. 33a odst. 2 písm. b)			Článek 280
	Článek 34			Článek 404
	Článek 35			Článek 403
	Článek 36 a 37			—
	Článek 38			Článek 414
	Příloha A část I body 1 a 2			Příloha VII bod 1 písm. a) a b)
	Příloha A část I bod 3			Příloha VII bod 1 písm. c) a d)
	Příloha A část II body 1 až 6			Příloha VII bod 2 písm. a) až f)
	Příloha A části III a IV			Příloha VII body 3 a 4
	Příloha A část IV body 1 až 4			Příloha VII bod 4 písm. a) až d)
	Příloha A část V			Čl. 295 odst. 2
	Příloha B úvodní slova			Čl. 295 odst. 1 bod 5
	Příloha B první až devátá odrážka			Příloha VIII body 1 až 9
	Příloha C			—
	Příloha D body 1 až 13			Příloha I body 1 až 13
	Příloha E bod 2			Příloha X část A bod 1
	Příloha E bod 7			Příloha X část A bod 2
	Příloha E bod 11			Příloha X část A bod 3
	Příloha E bod 15			Příloha X část A bod 4
	Příloha F bod 1			Příloha X část B bod 1
	Příloha F bod 2			Příloha X část B bod 2 písm. a) až j)
	Příloha F body 5 až 8			Příloha X část B body 3 až 6
	Příloha F bod 10			Příloha X část B bod 7

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Příloha F bod 12			Příloha X část B bod 8
	Příloha F bod 16			Příloha X část B bod 9
	Příloha F bod 17 první a druhý pododstavec			Příloha X část B bod 10
	Příloha F bod 23			Příloha X část B bod 11
	Příloha F bod 25			Příloha X část B bod 12
	Příloha F bod 27			Příloha X část B bod 13
	►C1 Příloha G odstavce 1 a 2 ◄			Článek 391
	Příloha H první pododstavec			Čl. 98 odst. 3
	Příloha H druhý pododstavec úvodní věta			—
	Příloha H druhý pododstavec body 1 až 6			Příloha III body 1 až 6
	Příloha H druhý pododstavec bod 7 první a druhý pododstavec			Příloha III body 7 a 8
	Příloha H druhý pododstavec body 8 až 17			Příloha III body 9 až 18
	Příloha I návětí			—
	Příloha I písm. a) první až sedmá odrážka			Příloha IX část A body 1 až 7
	Příloha I písm. b) první a druhá odrážka			Příloha IX část B body 1 a 2
	Příloha I písm. c)			Příloha IX část C
	Příloha J úvodní slova			Příloha V úvodní slova
	Příloha J			Příloha V body 1 až 25

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
	Příloha K bod 1 první, druhá a třetí odrážka			Příloha IV bod 1 písm. a), b) a c)
	Příloha K body 2 až 5			Příloha IV body 2 až 5
	Příloha L první pododstavec body 1 až 5			Příloha II body 1 až 5
	Příloha L druhý pododstavec			Čl. 56 odst. 2
	Příloha M písm. a) až f)			Příloha VI body 1 až 6
		Čl. 1 bod 1 druhý pododstavec směrnice 89/465/EHS		Čl. 133 druhý pododstavec
		Článek 2 směrnice 94/5/ES		Článek 342
		Čl. 3 první a druhá věta směrnice 94/5/ES		Čl. 343 první a druhý pododstavec
		Čl. 4 odst. 2 směrnice 2002/38/ES		Čl. 56 odst. 3, čl. 57 odst. 2, článek 357
		Článek 5 směrnice 2002/38/ES		—
			Příloha VIII část II bod 2 písm. a) aktu o přistoupení Řecka	Čl. 287 bod 1
			Příloha VIII část II bod 2 písm. b) aktu o přistoupení Řecka	Článek 375
			Příloha XXXII část IV bod 3 písm. a) první a druhá odrážka aktu o přistoupení Španělska a Portugalska	Čl. 287 body 2 a 3
			Příloha XXXII část IV bod 3 písm. b) první pododstavec aktu o přistoupení Španělska a Portugalska	Článek 377

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
			Příloha XV část IX bod 2 písm. b) první pododstavec aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Článek 104
			Příloha XV část IX bod 2 písm. c) první pododstavec aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 287 bod 4
			Příloha XV část IX bod 2 písm. f) první pododstavec aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 117 odst. 1
			Příloha XV část IX bod 2 písm. g) první pododstavec aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Článek 119
			Příloha XV část IX bod 2 písm. h) první pododstavec první a druhá odrážka aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 378 odst. 1
			Příloha XV část IX bod 2 písm. i) první pododstavec první odrážka aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	—
			Příloha XV část IX bod 2 písm. i) první pododstavec druhá a třetí odrážka aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 378 odst. 2 písm. a) a b)
			Příloha XV část IX bod 2 písm. j) aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 287 bod 5

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
			Příloha XV část IX bod 2 písm. l) první pododstavec aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 111 písm. a)
			Příloha XV část IX bod 2 písm. m) první pododstavec aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 379 odst. 1
			Příloha XV část IX bod 2 písm. n) první pododstavec první a druhá odrážka aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 379 odst. 2
			Příloha XV část IX bod 2 písm. x) první odrážka aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Článek 253
			Příloha XV část IX bod 2 písm. x) druhá odrážka aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 287 bod 6
			Příloha XV část IX bod 2 písm. z) první pododstavec aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Čl. 111 písm. b)
			Příloha XV část IX bod 2 písm. aa) první pododstavec první a druhá odrážka aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska	Článek 380
			Protokol č. 2 k aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska týkající se Åland	Čl. 6 odst. 1 písm. d)

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
			Příloha V odst. 5 bod 1 písm. a) aktu o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska z roku 2003	Článek 123
			Příloha V odst. 5 bod 1 písm. b) aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 381
			Příloha VI odst. 7 bod 1 písm. a) aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 124
			Příloha VI odst. 7 bod 1 písm. b) aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 382
			Příloha VII odst. 7 bod 1 první a druhý pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 125 odst. 1 a 2
			Příloha VII odst. 7 bod 1 třetí pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	—
			Příloha VII odst. 7 bod 1 čtvrtý pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 383 písm. a)
			Příloha VII odst. 7 bod 1 pátý pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	—
			Příloha VII odst. 7 bod 1 šestý pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 383 písm. b)
			Příloha VIII odst. 7 bod 1 písm. a) aktu o přistoupení z roku 2003	—

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
			Příloha VIII odst. 7 bod 1 písm. b) druhý pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 384 písm. a)
			►C1 Příloha VIII odst. 7 bod 1 písm. b) třetí pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003 ◄	Článek 384 písm. b)
			Příloha IX odst. 8 bod 1 aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 385
			Příloha X odst. 7 bod 1 písm. a) podbody i) a ii) aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 126 písm. a) a b)
			Příloha X odst. 7 bod 1 písm. c) aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 386
			Příloha XI odst. 7 bod 1 aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 127
			Příloha XI odst. 7 bod 2 písm. a) aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 387 písm. c)
			Příloha XI odst. 7 bod 2 písm. b) aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 387 písm. a)
			Příloha XI odst. 7 bod 2 písm. c) aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 387 písm. b)
			Příloha XII odst. 9 bod 1 písm. a) aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 128 odst. 1 a 2

▼B

Směrnice 67/227/EHS	Směrnice 77/388/EHS	Pozměňující směrnice	Jiné akty	Tato směrnice
			Příloha XII odst. 9 bod 1 písm. b) aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 128 odst. 3, 4 a 5
			Příloha XII odst. 9 bod 2 aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 388
			Příloha XIII odst. 9 bod 1 písm. a) aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 129 odst. 1 a 2
			Příloha XIII odst. 9 bod 1 písm. b) aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 389
			Příloha XIV odst. 7 první pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	Čl. 130 písm. a) a b)
			Příloha XIV odst. 7 druhý pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	—
			Příloha XIV odst. 7 třetí pododstavec aktu o přistoupení z roku 2003	Článek 390